

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Torsdag den 16. november 2006 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 641/06 Indkaldelse af stedfortræder
- 648/06 Skriftligt forslag fra Realdaniafonden vedr. projekt på Kvæsthusbroen
- 592/06 Forespørgsel til Teknik- og Miljøborgmesteren om generne ved vejarbejdet på H.C. Andersens Boulevard m.v.
- 590/06 Medlemsforslag om grundejerforeningers frie ret til selv at disponere over egne fællesarealer
- 635/06 Medlemsforslag om ændring af styrelsesloven
- 637/06 Medlemsforslag om udvidet og mere koordineret indsats mod diskrimination og hatecrimes
- 630/06 Medlemsforslag om at standse udarbejdelsen af lokalplan for Krøyers Plads
- 631/06 Medlemsforslag om Busplan 2008
- 632/06 Medlemsforslag om fremlæggelse af forslag til helhedsplan for stiforbindelserne samt by- og parkrummene langs Højbanen på Nørrebro fra Lersøparken i nord over området omkring Nørrebro Station til Bispeengbuen i syd
- 636/06 Medlemsforslag om videreførelse af Ungdomshusets aktiviteter
- 640/06 Medlemsforslag om at skærpe miljøprofilen for kommunens taxikørsel (Grønne taxaer)
- 626/06 Køge Bugt Strandparks regnskab 2005, budget 2007 og flytning af administration
- 627/06 I/S Bellevue Strandparks budget for 2007
- 628/06 Udtræden af Strandparken I/S (Køge Bugt Strandpark) og I/S Bellevue Strandpark
- 593/06 Skoledistriktsændring ved Ålholm og Hanssted, Carl Th. Dreyer Vej (Akacieparken)
- 618/06 Skolestrukturen på Nørrebro (Heimdalsgades Skole, Rådmandsgades Skole og Hillerødgades Skole)
- 629/06 Vedtægt for bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium
- 595/06 Miljøgodkendelse af genbrugsstation på Borgervænget
- 621/06 Lokalplanforslag "Sølvgades Skole"
- 617/06 Lokalplanforslag "Skjulhøj Allé"
- 633/06 Tillæg nr. 3 til lokalplan nr. 76 "Titangade"
- 643/06 Lokalplanforslag "Sværtegade / Pilestræde"
- 619/06 Toftegårds Plads Syd - medlemsforslag om midlertidig indretning
- 622/06 Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifter til implementering af ESDH
- 623/06 Tillægsbevilling til kvartermiljøstation i Tingbjerg
- 624/06 Nordhavnsvejen
- 606/06 Personalesag
- 615/06 Metroafgrening Nord - Vest
- 616/06 Opfølgning på Revisionsdirektoratets revisionsprotokollat nr. 9/2005 og medlemsforslag BR 507/06
- 620/06 Stiftelse af erhvervsdrivende fond til at varetage erhvervsservice i Region Hovedstaden
- 634/06 Medlemmer til Vanløse Lokaludvalg
- 638/06 Meddelelse om midlertidige valg
- 642/06 Meddelelse om midlertidigt valg
- 625/06 Option på areal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Lars Rasmussen, der er syg.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 30 sager, og der er en sag, der skal behandles for lukkede døre.

Så er der udsendt en tillægsgagsorden med 4 sager, og de omhandler et skriftligt forslag fra Realdaniafonden, et lokalplanforslag vedrørende Sværtegade. De 2 sidste sager er en indkaldelse af stedfortrædere og meddelelse om midlertidigt valg. Sagerne kan optages på dagsorden efter forsamlingens godkendelse. Listen over sagerne på tillægsgagsordenen er udsendt med et bud og med mail, og en liste, hvor sagerne er placeret i den rigtige rækkefølge er omdelt på pladserne. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) BR 641/06. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Kasper Johansen (B), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 16. november 2006 og til og med 15. december 2006. 2. stedfortræder Bjarne Nielsen (B) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg byder velkommen til Bjarne Nielsen.

(Forsamlingen rejste sig)

2) BR 648/06. Skriftligt forslag fra Realdaniafonden vedr. projekt på Kvæsthusbroen

Indstilling om,

at overborgmester Ritt Bjerregaard samt Teknik- og Miljøborgmester Klaus Bondam redegør for forløbet,

at det fremsendte forslag fra Realdaniafonden omkring Kvæsthusbroen drøftes, samt

at forslaget sendes til behandling i Teknik- og Miljøudvalget med henblik på at indgå i det videre arbejde omkring trafikal betjening af operaen.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal give en redegørelse.

Gaver kan være en velsignelse, men nogle gaver kommer ikke gratis, det ved vi alt for godt i København. Operaen blev skænket i gave af en fond, og mange har i dag glæde af den. Med til gaven fulgte en årlig regning til københavnere på 40 mio. kr. i driftsudgifter, og det er også værd at huske.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Som politikere bør vi være forsigtige med at tage imod gaver, vi bør altid overveje, om der er skjulte bindinger eller konsekvenser, og hvis vi ender med at tage imod en gave, så skal det ske efter en åben og oplyst debat.

Mandag den 13. november præsenterede Fonden Realdania mig og Klaus Bondam for et forslag om en broforbindelse til Operaen m.m. Realdania ønskede samtidig at lave parkering til 500 biler under Kvæsthusmolen, og fonden ville anlægge et særligt byrum til københavnernes på Kvæsthusmolen. Forslaget har vi samme mandag lagt frem i offentligheden, nu har københavnernes og Borgerrepræsentationen et konkret tilbud at tage stilling til.

Realdania har nu officielt meldt sig med en alternativ trafikløsning til Operaen, og, lader det til, en stor pose penge. Men der er mange spørgsmål, som skal vurderes, og der er 3 ting, som jeg med det samme kan slå fast:

Københavnernes skal ikke betale en stor ekstraregning, en bromodel skal være udgiftsneutral for Københavns Kommune. Realdanias forslag skal hænge sammen trafikalt, flere parkeringspladser i det Indre København giver mere trængsel og trafik, og det duer ikke, hvis det Indre København blokeres af biler lige før og efter en forestillingsaften i Operaen.

Så har både Klaus Bondam og jeg sagt, at der skal skabes liv i havnen, en bro skulle nødig ligge som en klods og spærre for havnebusser og andre både.

En bro bygger man ikke fra den ene dag til den anden. Realdanias forslag ændrer ikke på, at vi her og nu har en forpligtelse til at løse de trafikale forhold omkring operaen. Jeg er derfor tilfreds med, at vi har en politisk aftale, som hurtigst muligt gør det nemmere for københavnernes at komme til og fra Holmen og Operaen. Der vil bl.a. komme forøget sejlads med havnebusser fra Kvæsthusbroen til Operaen, og der vil komme busser mellem parkeringspladser på Kalvebod Brygge og Operaen i forbindelse med forestillinger.

Realdanias forslag har en sådan karakter, at det bør indgå i den politiske behandling af en mere langsigtet løsning. Derfor vil det blive behandlet i Teknik- og Miljøudvalget og i Økonomiudvalget. Borgerrepræsentationen vil skulle tage stilling, før vi beslutter os endeligt.

Vi skal nu give os tid til at undersøge, hvad Realdanias forslag indeholder, hvad vil det betyde for københavnernes. Og lad os nu glemme mediehysteriet et øjeblik og tænke os om. Vi skal have en grundig og fri debat.

Der har været mange spekulationer i pressen, og jeg vil derfor bruge lejligheden til at sige lidt om de møder, jeg har holdt med fonde og private investorer.

Det er rigtigt, at Klaus Bondam og jeg mødtes kort med Realdania allerede den 3. november. Realdania fremlagde mundtligt deres planer for en bro, parkering og en plads ved Kvæsthusmolen. Før det har jeg den 11. september haft en telefonsamtale med direktør Michael Metz Mørch fra Bikuben Fonden, han fortalte om Bikuben Fondens interesse for sammen med Realdania at deltage i en løsning af problemerne omkring Operaen.

Jeg har til både Realdania og Bikuben Fonden forklaret, at vi i Københavns Kommune arbejder med andre planer. Jeg har fortalt, at Borgerrepræsentationen op til flere gange tidligere har forkastet ideen om en bro. Jeg har sagt, at Klaus Bondam og jeg var skeptiske. Vi kan selvfølgelig ikke sige ja eller nej til et løst skitseret forslag, uden at vi kender konsekvenserne for københavnernes. Vi skal vide, hvordan finansieringen hænger sammen, vi skal vide, om der er tænkt over de mange biler i det Indre København. Vi skal vide, om forslaget kan skabe liv i havnen, som er det, vi i Borgerrepræsentationen ønsker.

Nu lyder der kritik af, at jeg ikke har orienteret Borgerrepræsentationen om mine snakke med fonde. Til det kan jeg kun sige, hvad har I egentlig forestillet jer, det er da klart, jeg ikke kan gå med rygter. Som overborgmester er det mit ansvar at sikre en ordentlig forberedelse af de sager, vi behandler politisk. Det er mit ansvar, at beslutninger træffes på oplyst grundlag. Ideer overbragt i telefonen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

eller over en kop kaffe er ikke grundlag for en seriøs sagsbehandling. Sådan gør jeg normalt ikke, og det ser jeg ingen grund til.

Jeg bestemmer ikke, om private fonde vil gå åbent frem med deres ideer, det er op til fondene selv, om de vil gå videre. Det valgte Realdania at gøre den 13. november, men før det lå der ingen konkrete planer, som var værd at dele med nogen.

Det vi nu ser fra Realdania er mere end ide end et egentligt forslag, f.eks. står der ikke et ord om finansieringen. Men nu tager vi en seriøs behandling af Realdanias forslag og ser, hvordan det passer ind i kommunens planer.

Der har også været kritik af, at jeg har været skeptisk over for fondenes forslag om en bro. Men igen må jeg spørge jer, hvad har I egentlig forestillet jer. Borgerrepræsentationen har i 5 år været ude af stand til at træffe en beslutning om en trafikal forbindelse til Operaen. Siden maj 2001 har Borgerrepræsentationen brugt oceaner af tid på at diskutere det her, uden at man er kommet nærmere en løsning. Det gælder jo også mange af jer, der sidder i salen i dag. Borgerrepræsentationen har mere end én gang taget stilling til en bro til Operaen. Hver gang har Borgerrepræsentationen afvist ideen, sidste det skete var i marts 2005.

Derefter besluttede Borgerrepræsentationen, at der skulle laves en tunnel. Men Borgerrepræsentationen kunne ikke finde ud af, hvordan den dyre løsning skulle finansieres, og så fik sagen ellers lov til at blive liggende.

Nu har vi endelig fundet en holdbar løsning, som sparer københavnernes for kæmperegningen til en tunnel. Det er lykkedes med budgetforliget for 2007, hvor vi lavede en bred politisk af tale. Vi er enige om en styrket trafikbetjening til lands og til vands, og vi er bl.a. enige om, at der skal satses på havnebusser, og at planerne om en tunnel skal skrinlægges.

Det bedste er, at den løsning, vi blev enige om i budgetforliget, sættes i gang her og nu. Vi er i fuld gang med at gennemføre beslutningen. Første skridt blev taget i Teknik- og Miljøudvalget den 8. november, og endelig ser det ud til, at københavnernes ikke skal vente længere på en løsning.

Når Realdania i 11. time tropper om med en ide om en bro, så er det da klart, at jeg er skeptisk. Det er klart, at jeg fortæller, at vi i Borgerrepræsentationen har andre planer. Jeg har holdt mig til det, som Borgerrepræsentationen har besluttet, og jeg kan jo spørge jer: havde I sådan set ventet andet?

Nu står vi os bedst ved, at en løsning til Operaen bliver ordentligt gennemarbejdet, Realdanias forslag tager vi gerne med i vores overvejelser.

Jeg får ofte henvendelser fra fonde og private investorer, og jeg snakker gerne med dem. Jeg lægger vægt på, at vi i Københavns Kommune inddrager andre aktører i løsningen af vores opgaver, fonde og private investorer har mange ressourcer, som vi kan trække på. Jeg tænker ikke kun på penge, vi skal bruge den dynamik og knowhow, som findes hos folk uden for kommunens lukkede kredsløb. Det er en vigtig bestanddel af vores arbejde med at skabe mere åbenhed i Københavns Kommune.

Mange henvendelser fra fonde og investorer angår sager, som ikke er mit område alene. I de tilfælde inddrager jeg andre borgmestre i samarbejdet. De fleste sager ligger inden for Klaus Bondams område, derfor deltog han bl.a. på mødet med Realdania den 3. november, og han blev orienteret, da jeg den 11. september havde en samtale med Bikuben Fonden. Mange sager har med idrætsanlæg eller kulturelle projekter at gøre, og jeg har derfor som noget helt naturligt inddraget Martin Geertsen i de indledende drøftelser med fonde.

Jeg kan i øvrigt fortælle, at der i anden sammenhæng har været en kontakt med Mærskfonden, som har vist interesse for at støtte et muligt projekt i DGI-Byen. Desværre blev det meddelt her forleden dag, at projektet ikke bliver til noget med støtte fra denne fond.

Det er klart, at når vi har med fonde at gøre, så er der nogle spilleregler, som skal respekteres af begge parter. Hvis en fond ønsker at gå stille med dørene, så gør jeg naturligvis det. Det ville være tåbeligt at afvise fonde, som ønsker en uformel snak om et projekt, fonde skal på den anden side reflektere demokratiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

På et tidspunkt skal der et konkret forslag på bordet, som kan behandles politisk, og som offentligheden tager stilling til. Vi kan ikke tage imod gaver, før Borgerrepræsentationen har behandlet sagen politisk. Sådan er reglerne, så enkelt er det.

Københavnerne har tidligere fået stor glæde af vores samarbejde med fonde, bare tag Kongens Nytorv, som er blevet rigtig flot, renoveringen er blevet til efter et samarbejde med Oticonfonden. Oticonfonden ønskede længe at hemmeligholde deres gave til københavnernes, det ønske valgte Borgerrepræsentationen at respektere, og hvorfor skulle vi ikke gøre det.

Her i Borgerrepræsentationen kunne der ikke findes penge til det gode projekt, hvor børn i nordvestkvarteret får et medlemskab af en sportsklub i fødselsdagsgave, når de fylder 10 år, og så var det jo skønt, at der var andre, som kunne træde til, når vi politikere ikke kunne finde ud af det. Derfor bliver det nu til noget, fordi bl.a. Fagforeningen 3F støtter projektet.

Klaus Bondam har ret, når han kalder mediehysteriet en storm i et havnebassin. Vi har med budgetforliget lagt os fast på en rigtig god løsning, som vi kan gå i gang med nu og her. Realdanias forslag indgår i behandlingen af en mere langsigtet løsning. Det forsinker beslutningen, men vi sikrer os, at alle muligheder bliver endevendt, før vi træffer en beslutning.

Borgmester **Klaus Bondam**: Den verserende sag, Operasagen, den kan ærlig og oprigtigt talt være svær at blive helt klog på. Den ene dag vil vi have en tunnel, den næste dag vil vi have en færge, og nu vil vi altså muligvis have en bro.

Samtidig kan man ude i kulissen høre Det Kongelige Teaters chef Michael Christiansen beklage sig over, at Operaen er død. Lad mig slå fast, Operaen den skal nok klare sig. Men lad mig her kort gennemgå hele forløbet fra en ende af.

Forrige fredag var overborgmesteren og jeg til møde med Realdania, selv om mødet havde en anden dagsorden, så præsenterede de os for et samlet og mundtligt tilbud om en bro over til Operaen, et underjordisk p-anlæg på Kvæsthusbroen og et byrum samme sted. Realdania understregede meget tydeligt, at der var tale om én samlet pakke, og at enkeltdele af projektet derfor ikke kunne udskilles.

Jeg redegjorde ligesom overborgmesteren for den politiske aftale, der netop var indgået med SF om trafikal betjening af Operaen, hvor der er sagt ubetinget nej til et underjordisk p-anlæg på Kvæsthusbroen.

Det underjordiske p-anlæg var på daværende tidspunkt så afgørende en forudsætning for Realdania, at direktøren for Realdania meddelte, at så eksisterer der ikke noget forslag. Vi sagde altså nej til et p-anlæg, vi sagde ikke nej til en bro.

Der forelå derfor på tidspunktet for mødet i Teknik- og Miljøudvalget ikke noget tilbud. Det var min klare opfattelse, at Realdania ønskede fortrolighed omkring tilbuddet, og det valgte jeg at respektere, selv om jeg personligt meget gerne ser den åbne debat om tilbuddet, som vi nu heldigvis har fået og har.

På teknik- og miljøudvalgsmødet den 8. november var sagen om fremtidig trafikal betjening af Operaen på dagsordenen. På mødet nævnte jeg, at der verserede rygter i pressen om et tilbud fra Realdania. Jeg fortalte, at jeg havde holdt et kaffemøde med fonden, og at forhandlingerne var fortrolige. Jeg understregede, at vedtagelsen af indstillingen vedrørende den trafikale betjening af Operaen ikke udelukkede videre drøftelser med Realdania.

Samtidig nævnte jeg, at direktøren for Realdania havde bekræftet dette under en telefonsamtale umiddelbart inden det pågældende møde i Teknik- og Miljøudvalget. Her understregede direktøren også, at han ikke ønskede at kommentere sagen i pressen. Nu skulle det forhåbentlig gerne stå klart for alle, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert i denne sag.

Alle partier i aftalen om trafikbetjeningen af Operaen var enige om at opretholde et nej til et underjordisk p-anlæg på Kvæsthusbroen. Eftersom Realdania erklærede, at deres tilbud ikke eksisterede, såfremt parkeringsanlægget ikke var en del af projektet, forelå der altså ikke noget tilbud, da udvalgs-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

mødet fandt sted. Oplysningen om det tilbagetrukne tilbud var derfor ikke en del af indstillingen i sagen om den trafikale betjening af Operaen.

På mødet orienterede jeg endvidere udvalgets medlemmer om, at jeg ville fortsætte mine drøftelser med Realdania, som jeg i øvrigt, som forsamlingen er helt klar over, har mange rigtig gode samarbejdsprojekter med.

Realdanias direktør valgte alligevel efterfølgende at kommentere sagen i pressen, så mandag morgen mødes overborgmesteren og jeg så igen med Realdania. Denne gang havde Realdania forbedret et tilbud på skrift og det langt mere detaljeret, end det blev fremført på det tidligere møde, selv om det, I har set, stadig væk kun er hovedtrækkene, der er beskrevet.

Forslaget skal nu behandles politisk, og det skal til debat i offentligheden. Det er afgørende for mig og for Det Radikale Venstre er, at Realdania ikke længere lader til at stå stejlt på kravet om et p-anlæg under Kvæsthusbroen, som for mig, og lader det til, et politisk flertal i Borgerrepræsentationen, er den største anstødssten i denne sag.

Personligt vil jeg foreslå Realdania i stedet at lave et p-anlæg på f.eks. Bryghusgrunden, som går fint i spænd med hele ideen om at gøre Operaen tilgængelig ad vandvejen, eller hvad med ude på Judichærs Plads ved siden af Operaen, så overfladeparkeringen der kan erstattes af et rekreativt område til gavn for Holmens brugere og beboere.

Det er vigtigt at slå fast, at der er behov for en løsning her og nu, for under alle omstændigheder kan en bro altså ikke stå færdig hverken i morgen, i overmorgen eller til næste år. Det er altså også vigtigt at slå en sløjfe for aftalen fra marts 2005 om en højklasset trafikalt forbindelse, som BR efter meget debat for et par år siden blev enig med sig selv om altså var en tunnel.

Hverken den, altså tunnelen, eller en bro har vist sig at kunne gennemføres udgiftsneutralt ved kommunen, hvilket var en forudsætning. Derfor er jeg også rigtig glad for, at der på Teknik- og Miljøudvalget den 8. november blev truffet en lang række beslutninger, som midlertidigt afhjælper de store trafikale udfordringer, vi har, og som vi er forpligtet til at løse.

Som det vil være mange af jer bekendt, så foregår drøftelser med fonde, der ønsker at donere gaver til København, som altovervejende hovedregel i fortrolighed efter ønske fra de pågældende fonde. Offentliggørelse og forelæggelse for Borgerrepræsentationen sker først, når de konkrete projekter har taget form. Indtil da så varetages drøftelserne på Borgerrepræsentationens vegne af overborgmesteren og eller den pågældende ressortansvarlige borgmester.

Gaver i størrelsesordenen en halv milliard, der tilbydes Københavns Kommune, de forelægges de folkevalgte, medmindre de altså som i dette tilfælde trækkes tilbage. Det er vigtigt, at Københavns Kommune fremstår som en troværdig forhandlingspartner, og hvis vi skal være det, så er der altså også forhold, der kræver en vis diskretion. Meget af de seneste dags polemik skyldes nok, at vi ikke har været helt enige med Realdania om, hvornår noget er fortroligt, og hvornår noget er oplyst til andre. Det skal vi undgå i fremtiden.

Samtidig så vil jeg også gerne her slå fast, at der findes ikke gratis gaver forstået på den måde, at der altid følger driftsomkostninger og andre udgifter med, som kommunen skal bidrage til. Operaen er et rigtig godt eksempel, her betaler vi altså et årligt driftstilskud på 40 mio. kr. Det må aldrig blive de private fonde, der sætter takten for udviklingen i vores by, det må og skal være de demokratisk valgte, der tager stilling i disse sager, og som også gør deres for at sikre, at fondene er opmærksomme på byens reelle behov.

Der er i denne sag også en række vigtige spørgsmål, som vi skal drøfte, inden vi tager stilling. Ønsker man havnen skåret over af en bro, vil vi satse på sammenhængende færgefart over alt i havnen, hvor mange parkeringspladser vil vi have i Indre By, og hvor vil vi have dem.

Lad mig afslutningsvis sige, at denne debat ikke kun er en debat om, hvorledes tusind operagæster fragtes frem og tilbage 200 aftener om året, den er i langt højere grad et spørgsmål om trafikdækningen for fodgængere og cyklister. For alle dem, der har deres daglige dag på Holmen, og også for al-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

le de mange, mange tusinde, der kommer til at bo og arbejde i de nye byudviklingsområder på Margrethesholm, Kløvermarken, Christiansholm og Refshaleøen. Det er derfor, at vi skal tænke os om, det er derfor, vi skal tænke os godt om, før vi fastlægger strategien. Det glæder jeg mig til sammen med mine kolleger her i Borgerrepræsentationen til sammen med en bred offentlig debat.

Jesper Schou Hansen (V): Efter at det blev afsløret, at Ritt Bjerregaard har fortiet projekter fra både Realdania og Bikuben, og Klaus Bondam ligefrem har løjet om, hvorvidt der har været et projekt og en henvendelse fra Realdania, ja, så havde jeg egentlig helt klart forventet en undskyldning og en beklagelse.

Men nej, helt fuldstændig ufatteligt fortsætter begge borgmestre med en erindringsforskydelse, der har galaktiske dimensioner. Broen passer ikke ind, og vi får biler ind i byen. Lad os da bare tage de elementer, der kører 34.000 biler hen over Christianshavn hver eneste dag, og vi taler om et parkeringsanlæg til 200. Man kan ikke engang måle det her i promiller.

Jeg synes, de forklaringer, der kommer her, de begynder at være så langt ude, at det ikke rigtigt er et figenblad, man kan bruge som en bortforklaring på nogen måde.

Det parkeringsanlæg, Realdania har foreslået, er jo faktisk et, vi har lavet forlig om. Jeg forstår ikke, hvorfor det er, at Klaus Bondam har så travlt med at løbe fra et forlig, som De Radikale selv har været med til at indgå. Vi ønsker ikke at løbe fra noget forlig, som vi har været med til at indgå.

Jeg vil gerne sige, at den drøftelse, vi havde i Teknik- og Miljøudvalget, var jo på forkerte og på falske vilkår, fordi Klaus Bondam løj og ikke fortalte sandheden om, hvad det var, der forelå.

Efterfølgende har Klaus Bondam oplyst om en hemmelig aftale mellem Radikale Socialdemokrater og SF, der skulle afskaffe det her parkeringshus inde ved Kvæsthusbroen. Det går ikke. Vi er nødt til at have sandheden, før det er, vi træffer afgørelser, og det duer ikke, at man prøver at komme og sige, at Borgerrepræsentationen så har været enig om ikke at have et parkeringshus inde ved Kvæsthusbroen. Borgmesteren har løjet for udvalget.

For Borgerrepræsentationen så må det her handle om oplysningspligt, om at tale sandt, og at man ikke siger nej, uden der er et politisk mandat. Kom nu ud af busken, Klaus Bondam, indrøm du løn, det er ikke for sent at få syndsforladelse.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Overborgmesteren har jo ret, når hun siger, at gaver kan være en velsignelse, men ikke altid kommer gratis. Jeg kan så tilføje, at overraskelsesgaver tit er rigtig sjove, men at hemmelige gaver, der er blevet sendt retur, før de er pakket ud, de er ret triste.

I SF er vi rigtig glade for at få den her redegørelse fra overborgmesteren og Klaus Bondam om forløbet i det, der nu hedder broaffæren. Vi er endnu mere glade for den drøftelse, vi har haft i Økonomiudvalget og nu også får her i aften i BR om indholdet af forslaget fra Realdaniafonden, bedre sent end aldrig, som man siger.

I SF er vi ikke i tvivl om, at der skal være åbenhed på Rådhuset, og at et ja tak eller et nej tak til en foreslået gave til byen kun er noget, som Borgerrepræsentationen kan beslutte. Vi er glade for at høre, at overborgmesteren er enig med os i den betragtning.

Det forudsætter naturligvis dialog, en dialog, der sagtens kan finde sted, uden at en gavegivers evt. ønsker om fortrolighed krænkes, som det også blev håndteret for nogle år siden i forbindelse med Oticonfondens reovering af Kongens Nytorv.

I SF er vi glade for, at overborgmesteren har lyttet, og at vi nu får den her åbne drøftelse, og vi støtter selvfølgelig, at forslaget videresendes til drøftelse i Teknik- og Miljøudvalget. Den videre proces er klart vigtigere for os end alverdens teatertorden fra den borgerlige lejr, så lad det være sagt med det samme, man skal ikke forvente SF's støtte til diverse drilleforslag.

Selvfølgelig skal ingen fond, selskaber eller andre organisationer via gaver eller på anden vis diktere Københavns trafikpolitik eller andre politikker for den sags skyld, den bestemmes af københav-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

nerne, og den bestemmes gennem os. Selvfølgelig skal ethvert nyt udefra kommende forslag undersøges med samme ihærdighed, som vi underkaster vores egne forslag.

Vi tror f.eks. godt på, at man kan bygge broer over havnen, uden at den bliver en spærreklods, og vi hører også Realdaniafonden sådan, at de er åbne over for en dialog med kommunen.

Derfor står vi også uforstående over for den udlægning i et svar fra Bondam til Berndtson, der nærmest får det til at lyde som om, at SF har nedlagt veto imod Realdaniafondens forslag, som vi altså ikke var orienteret om i SF.

Men vigtigt er det også, at vi ikke opfatter forslaget mere fasttømret end, at Realdania faktisk også ønsker en dialog med Københavns Kommune. For i SF er vi svært begejstrede for tanken om en bro fra Kvæsthusbroen til Holmen. Vi vil gerne binde byen sammen på kryds og tværs til gavn for cyklister og gående, som vi også har gjort det med Bryggebroen, ikke mindst til gavn for lærere og studerende på alle de uddannelsesinstitutioner, der er på Holmen. Vi vil mægtig gerne have liv i havnen og ved havnen, og derfor er et byrum ved Kvæsthusbroen heller ikke den gave, vi bytter.

Vi er knapt så begejstrede for parkeringspladser for at sige det mildt. Selvfølgelig skal det eksisterende trafikkaos omkring Operaen ikke afløses af et nyt, men totalt afvisende er vi altså heller ikke, hvis et tilsvarende antal p-pladser fjernes fra gadeplan. Vi arbejder for en by med plads til liv, ikke kun til parkerede biler.

Men alt det, forslaget konsekvenser, både de positive og de negative, regner vi nu med at få belyst ved behandlingen i Teknik- og Miljøudvalget. Ser det godt ud, så betyder det ikke det store for SF, at der er tale om ændringer i 11. time, for her gælder det igen som med den dialog, vi har nu, bedre sent end aldrig.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil da gerne starte med at sige til overborgmester Ritt Bjerregaard: "hvad tror du, vi mener om denne her sag?"

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det er ganske uholdbart, at det politiske niveau bliver forholdt den slags oplysninger, ikke mindst i lyset af den katastrofale trafikale situation, der hersker med hensyn til adgangsforholdene til Operaen. Her er der sket en egenhændig afvisning, som overborgmester Ritt Bjerregaard og borgmester Klaus Bondam har foretaget, de har helt glemt at spørge de 53 andre borgerrepræsentanter, fuldstændig overset det, som om vi ikke eksisterer.

Fremgangsmåden i denne sag har fået utroligt mange overskrifter i medierne, jeg skal nok lade være at nævne dem alle sammen, men jeg vil godt nævne et par stykker, der ligesom viser forløbet. Fordi det starter med "Ritt og Bondam afslag på gave til en halv milliard. Det er almindelig praksis", udtaler overborgmester Ritt Bjerregaard.

"Ritt Bjerregaard i politisk kovending i gavesag", "Ritt Bjerregaard er positiv for bro", "Bondam skal stå skoleret, hvad skulle jeg undskylde."

Jamen det er ligesom, det fortæller meget klart, hvad det er, der er sket. Jeg synes, det er en uhørt uartighed, at man tillader sig at afvise uden at spørge.

Borgmester Klaus Bondam udtaler i en af aviserne, jeg ved ikke, hvad for en det er: "Men er det vigtigt at sikre demokratiet, og det rent faktisk er dem, der er valgt, Klaus Bondam, der skal bestemme, og ikke fonde m.fl." Det er jeg enig i, men derfor kan jeg da slet ikke forstå, hvorfor borgmesteren altså slet ikke giver os mulighed for at bestemme, man fortæller os jo ikke noget om det, man bliver ikke informeret om, hvad det er, der foregår, man forholde os de her oplysninger.

Hvorfor tilbageholder Klaus Bondam oplysninger om projektet for udvalget, hvorfor? Det har jeg ikke set, der er noget svar på endnu andet end nogle søforklaringer, som jeg ikke rigtigt kan bruge til noget. Hvorfor lyver borgmesteren over for udvalgets medlemmer, for borgmesteren har løjet over for udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så siger borgmester Klaus Bondam her i aften, at den ene dag mener man det ene, og den anden dag det andet. Det forstår jeg ikke rigtigt, jeg synes, denne her sag har ellers været meget klar, fordi der er jo lavet en aftale om, hvad det var, man ville have.

Borgmesteren taler også om, at Operaen ikke er død, men man må jo næsten tro på de mennesker, der siger, at Operaen er død, fordi der foregår jo ikke den trafik til Operaen, som man havde regnet med, dengang Operaen kom, og som vi i øvrigt fra Københavns Kommune, fra Borgerrepræsentationen lovede, at det ville vi godt sørge for, det har vi jo ikke sørget for.

Det viser sig da også, at der kommer så få mennesker derovre, det kunne jeg da læse i en af aviserne, at man har måttet lukke derovre i cafeen osv. derovre om eftermiddagen, og det er vel ikke at sørge for, at der er liv ved cafeen.

Det man kan gøre det er ved at få denne her forbindelse, hvad vi nu kan blive enige om, jeg regner helt bestemt med, at vi bliver enige om det, det vil gøre, at der bliver meget mere åbenhed derovre, folk vil tage derover både københavnere, turister, udlændinge vil tage over for at kigge på Operaen. Det gør man da ikke, når det skal være så besværligt, som det er.

I øjeblikket skal man jo en kæmpeomvej, og selv om du skal på cykel, skal du også en omvej. Nu ved jeg, at borgmesteren ynder at køre på cykel, og det gør overborgmesteren også, men selv der skal man altså en omvej. Hvis man skal med taxa ud til Operaen, jamen så er det også en ekstra omvej, der koster yderligere penge.

Jeg tror, at Københavns Kommune har et troværdighedsproblem, hvis ikke vi får sat de her ting på plads, og man ikke kan stole på, hvad det er, der bliver fortalt til os.

Ved det omtalte møde i Teknik- og Miljøudvalget, Klaus Bondam fortæller her, der var ikke noget tilbud, men så fortæller han noget om, at der var forhandlinger, altså er der forhandlinger, hvis der ikke er et tilbud, der er noget, der ikke passer sammen. Det passer altså heller ikke sammen med overborgmesterens forklaringer, så jeg ved ikke, om man ikke har afstemt forklaringerne, i hvert fald er der noget galt.

Så nævner Klaus Bondam også, at alle i udvalget sagde nej til parkeringsanlæg. Jamen det er da klart, borgmester Klaus Bondam, når man ikke får sandheden at vide og får at vide, der er ikke noget, der er ingen penge, og der er ingen andre forslag, hvad søren skal man så gøre, hvis vi skal opfylde det, som vi har lovet i forbindelse med operaforliget. Det er da derfor, udvalget stemte, som de gjorde. Hvis vi havde vidst det her, så havde vi jo stemt helt anderledes, og så havde vi i øvrigt slet ikke besluttet endnu, fordi så skulle man have diskuteret sagen.

Så det ville faktisk taget have klædt borgmesteren, at han ligesom havde enten udsat sagen eller i hvert fald givet os de informationer.

Men nu skal overborgmester Ritt Bjerregaard jo ikke tro, at der ikke er noget til hende, det er der dog, fordi jeg mener trods alt, at Ritt Bjerregaard er den største skurk i det her, hvis man kan sige det sådan. Jeg ved ikke, om man skal sige, at overborgmesteren og skødehunden Klaus Bondam har lavet en aftale om, at vi herinde ikke skulle vide noget om, hvad der foregik.

Ritt Bjerregaard taler om, at man skal være forsigtig med gaver, jamen det er vi da også altid, når vi får det i København, men man skal jo vide, hvad det er for nogle gaver, det er, før man kan være forsigtig med det.

Jeg kan da huske dengang, vi fik et tilbud om at en vej opkaldt efter Brask Thomsen, så ville vi få en masse penge, det sagde vi nej til, fordi vi skal jo ikke begynde, fordi man har et navn et eller andet sted, så kan man købe sig en vej.

Men jeg køber heller ikke Ritt Bjerregaards bemærkning om, at forslaget ikke er tilstrækkeligt udarbejdet, selvfølgelig er det da det. Når sådan en virksomhed som Realdania kommer med en ide, forslag, eller hvad det nu er, så er det da selvfølgelig tilstrækkeligt udarbejdet.

Selve forslaget, jamen det er da ganske udmærket, en bro over til operaen, det synes vi er fint, havnebussen er der i forvejen, den kan man så lade supplere, men lad os ikke få flere færger. Lad os få

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

den bro og så den parkeringskælder, og så skal man altså ikke være så forsigtig og være fuldstændig fanatisk og sige, vi skal altså heller ikke have nogen parkeringskældre i byen. Foruden københavnerne vil vi vel gerne have nogle turister og andre ind til byen, og derfor vil det vel være passende, at man har et parkeringsanlæg, hvor folk kan køre ned og parkere, i stedet for at de skal køre hele byen rundt for at finde ud af, hvor søren de kan parkere henne. Det er i hvert fald ikke godt for miljøet.

Det kan altså ikke nytte, at man i en storby som København, og heller ikke hvis man tager og sammenligner med andre storbyer siger, der skal overhovedet ikke nogen biler ind, altså vi vil ikke have nogen parkeringsanlæg, man kan finde på andre løsninger. Det er vi absolut ikke enige i.

Så vi synes, det er faktisk taget en god ide, at der kunne komme en cykel- og gangbro over til øen, et parkeringsanlæg under Kvæsthusbroen og så en park, jamen det var dog vidunderligt. Og tænk at der er nogen, der vil betale for det, for jeg kunne godt lide at spørge, havde vi fået nogen opera, hvis der ikke var nogen, der betalte for det. Det er klart, det koster nogle driftsomkostninger, og det må man så tage med i overvejelserne, men det er da klart, selvfølgelig er det da en god ide.

Så vil jeg bare lige slutte af med at henvise til, jeg tror, det er Berlingske Tidende i dag, hvor Ritt Bjerregaard udtaler: "Vi er begge ...", det er så borgmester Klaus Bondam og overborgmester Ritt Bjerregaard, "vi er begge blevet meget klogere efter denne her sag. Vi må gøre det klart for fonde, der ønsker at donere ting til byen, at der er nogle demokratiske processer, som skal overholdes." Sagde overborgmesteren.

Demokratiske processer, det vil jeg gerne bede overborgmesteren om ikke kun i denne her sag, men også i andre kommende sager om at tænke på.

Jens Kjær Christensen (Ø): Overborgmesteren spørger os: "Hvad har I egentlig forestillet jer?" Jeg skal nok lade være med at fortælle forsamlingen om alt, hvad jeg går og forestiller mig.

Men det jeg gerne vil prøve at sige noget om det er, hvilke forventninger, jeg har, og det jeg vil snakke om det er med andre ord den proces, som en del af os har været vidner til her fra sidelinjen her den sidste uges tid.

Det er et kendt fænomen og også rimeligt nok, at både borgmestre og udvalg har lejlighed til at møde og diskutere sager med enkeltpersoner, det være sig fonde eller andre interessenter, lobbyister, og jeg skal give jer. Det er der intet nyt i og for så vidt heller ikke noget forkert i.

Det der selvfølgelig er problemet det er spørgsmålet om, hvordan det gribes an, fordi det jo som sagt skal tage hensyn til, at der er et overordnet forhold angående demokrati i denne forsamling.

Når der er væsentlige forhold, der bliver diskuteret, så er det selvfølgelig naturligt, at en borgmester, overborgmester, eller hvem der nu har været med inde i en sådan forhandling, sikrer sig at kunne kommunikere ud til alle partier i denne forsamling, at der er noget væsentligt i gære, og at man på et givent tidspunkt skal tage stilling.

Det er jo selvfølgelig en vurdering om, hvordan gør man det, og hvordan griber man det an. Jeg vil i hvert fald konstatere på Enhedslistens vegne her, at den sidste uge er i hvert fald ikke perfekt, lad os gå længere tilbage, måske tilbage fra den 24. oktober har tingene ikke foregået perfekt.

Det der selvfølgelig er problemet det er, at man med rimelighed kan blive nervøs for, hvordan den demokratiske tilstand vil udvikle sig herinde. Man kan blive meget nervøs over, at påstandene om, at åbenhed er noget, vi alle sammen forfølger, ikke er sandt. Man kan være bange for, at faktisk en del i denne forsamling bliver foreholdt oplysninger, som kunne have væsentlig interesse.

I virkeligheden kunne man kort sige, at selve den måde styreform er indrettet på, udvalgsstyret herinde, den er faktisk i spil på den måde, der er handlet i den konkrete sag. Det er selvfølgelig en meget, meget alvorlig størrelse.

Jeg står jo ikke her for at drille nogen, jeg står her tvunget af omstændighederne, hvorfor diskuterer vi det her i dag, er det, fordi det var en del af en strategi om åbenhed fra de 2 borgmestres side – nej, det er, fordi der kom noget op i pressen. Jeg skal ikke udtale mig om, hvem det er, der har fodret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

pressen, men meget tyder jo i hvert fald på, at en vis direktør ude på Holmen har haft en væsentlig interesse i at fremme, at det kom til pressens kundskab.

For nu at gøre forvirringen endnu større, så meddeler denne her direktør jo nærmest i avisen i dag, at han er blevet sendt i byen af de selv samme 2 borgmestre netop for at sondere terrænet, altså tidlige-re på året. Og så er det, man må sige, er det en soap opera, man er vidne til, eller er det seriøst demo-kratisk arbejde, der finder sted her.

Det er faktisk, som I selv kan forstå, jo lige så meget byens anseelse, der er i spil. Det er under-ligt, en fra Enhedslisten skal snakke om det, der er ikke andre, der har sagt det, men det er jo det, det handler om, er vi til grin herinde. Jeg ved i hvert fald, i de kredse, og de er meget blandede, jeg færdes i, der har man jo kun haft altså hovedrysten til overs for det, der faktisk nu er dukket op dag for dag, hver dag har nemlig sin nye historie.

Det er byens og dermed Borgerrepræsentationens anseelse, der er på spil. Vi havde ca.6 dage, hvor der ikke var noget flertal, og hvor mange af os var hammersure ved at sige, altså borgmester Klaus Bondam og overborgmester Ritt Bjerregaard, 2 ud af 55, hvordan kan de hverken sige ja eller nej eller vurdere noget som helst i denne verden.

Så i dag så sender Klaus Bondam, eller vi får et brev, Klaus Bondam har sendt som svar til Win-nie Berndtson, og der fremgår så nu pludselig, at der er indgået et politisk forlig med SF, nu bliver SF trukket frem af posen og stillet foran. Nå, har SF været med i det, kendte de noget til Realdania, nær det har borgmester Bo Asmus Kjeldgaard lige meddelt, at de kendte intet til det. Nå, et politisk forlig er der indgået.

Jeg har aldrig været oplevet i denne her Borgerrepræsentation, at der er indgået et væsentligt poli-tisk forlig uden noget af det, parterne var mest interesseret i, det var at meddele offentligheden om, hvad det forlig indebar, hvad det indeholdt.

Vi har ikke hørt noget, og vi har ikke hørt noget de 6 første dage. Hvis jeg havde været i over-borgmesterens sko eller Klaus Bondams sko, så ville jeg da selvfølgelig med det samme have sagt til alle de tvivlere, der var, jamen vi repræsenterer et flertal, SF er med os. Men der er altså gået 6 dage for at nå frem til den erkendelse. Det er jo også noget underligt pløre, man leverer her.

Jeg skal vist til at stramme mig an. Jeg må sige, at i Enhedslisten betragter vi desværre denne her sag som en del af en tendens. Vi har set det omkring billige boliger, vi har også set det i forbindelse med højhusstrategien, og nu har vi Holmen.

Altså vi efterlades, offentligheden efterlades med et indtryk af, at der er drysset sådan lidt mild ar-rogance, magtfuldkommenhed, uærlighed, misinformation ud over sagsbehandlinger.

Det er selvfølgelig alvorligt at sige, men man bliver nødt til i sådan en sag her at sige, hvad man mener, ellers giver det jo ikke nogen mening.

Det rejser et nagende spørgsmål, er der andre sager, som vi aldrig har hørt om, som er behandlet på tilsvarende vis i de her 10 måneder, der er gået. Jeg ved ingenting, men denne nagende uvished skal jo fjernes, det er derfor, vi diskuterer sagen i dag.

Jeg skal nok lade være med at spørge partigrupperne, hvad de mener, det kunne ellers være meget interessant at høre, hvad partigrupperne mener. Det kunne også være interessant at prøve at bore i, hvad der blev sagt den 3.11, men det når vi jo alligevel aldrig frem til, så det er også lige meget.

Grundlæggende, når man kigger på det her forløb set ude fra, så er det selvfølgelig til dumpeka-rakter, det må jeg sige. Det det nu handler om det er at genoprette tilliden, det er det, opgaven går ud på. Vi er jo ikke ude i at genere nogen bestemte personer, det er ikke Enhedslistens indgangsvinkel. Men omvendt vil vi selvfølgelig ikke acceptere, at man lader hånt om det demokrati, som vi i hvert fald nok skal forsøge at holde på dydens brede sti i dette tilfælde.

Der skal sikres åbenhed og gennemsigtighed, og det skal sikres, at alle har adgang til de informa-tioner, som senere udgør beslutningsgrundlag. Det er en sag såvel for borgmestrene, men lige så meget for partigrupperne herinde at sikre det, at sikre i deres egne partier, at alle er orienteret, alle er nemlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

dybest set ansvarlige også via deres repræsentanter, der som i det her tilfælde har forhandlet med indtil flere fonde.

Overborgmester Ritt Bjerregaard siger, at fonde skal respektere demokratiet, fuldkommen korrekt, og det skal politikere også, så derfor er der altså en del mennesker her, der nu har en opgave med netop at genoprette denne tillid både over for Borgerrepræsentationen, men så sandelig også over for offentligheden.

Borgmester **Mogens Lønborg**: En tidlig forårsdag vågnede alle københavnere op til en orange-beklædt rådhusplads, der var for store summer indkøbt måtter, signalet var ikke til at tage fejl af, nu skulle der gøres op med lukketheden her på Rådhuset. Åbenhed var slagordet. Ud over billige boliger er der vel næppe noget andet, som Ritt Bjerregaard som overborgmester har markeret sig på.

Da vi så i fredags vågne op for at læse aviser, tror jeg, vi var mange, der undrede sig, vi undredes såre over, hvad det egentlig var for en åbenhed, man talte om. Vi var måske nogle, der var lidt skeptiske over for, hvorvidt den her åbenhedspolitik nu også var så reel, men alligevel man måtte jo give det en chance, for det var jo helt rigtigt, at åbenhed er godt.

Så kunne man altså læse, hvordan en masse ting var foregået, uden at Borgerrepræsentationen havde fået noget som helst at vide om de ting.

Nu er der nogle, ikke mindst overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren, som forsøger at gøre denne sag til først og fremmest noget om Operaen og trafikforhold osv. Når jeg startede med det med åbenhed, så er det, fordi denne sag først og fremmest handler om vores demokrati, måden det repræsentative demokrati fungerer på her i København.

Derfor kan jeg meget tilslutte mig det, den forrige taler Jens Kjær Christensen var inde på. Det her handler om, at vi er altså sat i verden her for at repræsentere borgerne, og vi bliver naturligvis nødt til at have alle de for vores hverv nødvendige informationer. Nogle gange har informationerne en karakter, hvor vi siger, godt det må på rødt papir. Nuvel, det plejer vi også at kunne håndtere. O.k. indimellem sker det, at der er en smutter til offentligheden, det er beklageligt, men som udgangspunkt må man da have så meget tillid til de 53 øvrige kolleger her på Rådhuset, at man kan indvie de andre i, hvad det er for nye oplysninger, der er tilført.

Vi får så at høre i dag en overborgmester sige, "jamen jeg kan da ikke gå videre med rygter", det var formuleringen, "jeg kan ikke gå videre med rygter". Jeg vil godt høre de fondsbestyrelsesmedlemmer reaktion på, at der bare skulle være rygter, de har haft møder, de har været fremme med gaveæsket og tilbudt en halv milliard kroner, og så får vi at vide af overborgmesteren, at hun kan da ikke bare gå med rygter.

Der var nok mere end rygter, der var et velment forsøg på at løse en opgave, som det politiske system i København ikke har formået at løse i årevis, nu efter at vi har haft A.P. Møller til at skænke en opera til ikke bare København, men til hele landet. Så får vi at vide, at det er rygter.

Hvad i alverden er det for noget, hvordan kan man tilbageholde den slags oplysninger. Jeg kunne godt tænke mig at have været en flue på væggen til det møde den 3. november og hørt den telefonsamtale, hvordan måtte disse velmenende fondsmedlemmer have oplevet at ringe op eller tage et møde med byens overborgmester og teknik- og miljøborgmesteren og så få at vide, "det har ingen interesse, vi har andre planer."

Nuvel, det er da muligt, at det måtte ende med, at man til sidst efter en demokratisk proces vælger at sige, nej den der nye oplysning ændrer ikke på flertallets holdning, vi vil stadig væk den løsning, vi har valgt. Det må jo bero på en prøve, det må være noget, vi drøfter her i forsamlingen, evt. for lukkede døre hvis nogle fonde har ment, at det ikke skulle ud til offentligheden Men at vi alene vide, for det er jo det, vi har andre planer.

Jeg ved ikke, hvem der er indbefattet i det der "vi", formentlig kun 1-2 personer i forsamlingen her. Det er jo klart, at når der kommer en så ny oplysning, nemlig at en broløsning, som jo har været et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

af alternativerne undervejs, og som jo har været omkostningskrævende for Københavns Kommune, nu pludselig bliver hevet frem igen, men hvor den nye oplysning er, at nu er det til en anlægsudgift på nul kroner.

Det er da klart, at så bliver vi nødt til at sige, o.k. ændrer det på vores beslutning. Det er jo trods alt sådan, at når vi træffer beslutninger herinde i salen, at så ikke bare skeler vi, men vi lægger også afgørende vægt på, hvad koster tingene. Det håber jeg så sandelig, man gør, for det er altså betroede midler, vi administrerer, det er skatteborgernes penge, vi administrerer.

Når nu vi så får at vide, at en mulig løsning koster nul kroner, så var det dog rimeligt, om vi fik lov til at tage en debat i udvalget og i salen her omkring denne nye oplysning.

Ovre i Folketinget er man jo meget, og på Christiansborg i det hele taget er man jo meget, meget optaget af at sikre, at Folketinget får nødvendige og relevante informationer, og det kan have dramatiske konsekvenser for en minister, hvis man undlader at bibringe Folketinget relevante informationer.

Nu hvor overborgmesteren jo har sin fortid i Folketinget, kan det ekstra meget undre, at sådanne relevante og nye informationer ikke bliver bibragt forsamlingen her.

Derfor kan jeg så glæde mig over, at medierne, vi har så hørt, det er blevet kaldt et mediehysteri, det var også ordet, et mediehysteri og en storm i et havneløb osv. Jamen lad os dog være glade for, at vi har medierne, for uden medierne havde vi ingen åbenhed fået i denne sag overhovedet.

Så når SF's Bo Asmus Kjeldgaard nu glæder sig over, at vi får denne her drøftelse, så er det jo værd lige at erindre, at det var altså via medierne, at der kom åbenhed.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge de 2 borgmestere, om hvis nu medierne nu ikke havde fået kendskab til det, om man så havde tænkt sig at fortsætte en dialog eller rettere sagt genoptaget dialogen med de pågældende fonde? Havde man afbrudt den, havde man tænkt sig efterfølgende at ringe op og sige, vi vil egentlig godt snakke med jer, fordi vi vil meget gerne have åbenhed omkring det? Eller havde man sådan set forestillet sig, at hvis ikke medierne havde fået kendskab til det her og dermed offentligheden, så var den lige så stille begravet hen. Det synes jeg i og for sig, vi har krav på at få et svar på.

Kære Bo Asmus Kjeldgaard, det er ikke politisk drilleri, når man misbilliger den her adfærd, den her tilbageholden af oplysninger, uanset hvad man måtte mene om broer og tunneler og parkeringsanlæg, burde vi alle her i forsamlingen i det mindste kunne være enige om, at vi alle har krav på at blive informeret. Det er det, der er den væsentlige ting i den her sag.

Derfor er det altså heller ikke drilleri, når jeg nu på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og os Konservative stiller følgende forslag:

"Borgerrepræsentationen udtrykker sin dybeste misbilligelse af teknik- og miljøborgmesteren og overborgmesteren for at have tilbageholdt væsentlige oplysninger for henholdsvis Teknik- og Miljøudvalget og Borgerrepræsentationen."

Winnie Berndtson (løsgænger): For mig drejer den her sag sig sådan set heller ikke, om vi ender med at få en bro eller ej, jeg er det eneste nuværende medlem af Borgerrepræsentationen, som for alvor gnaskede rundt i de broplaner, der engang var, fordi jeg var nemlig den eneste af de politikere, der sad i dommerkomiteen til den arkitektkonkurrence, vi rent faktisk udskrev omkring broen til Holmen. Derfor vil jeg sige, at det ville glæde mig, hvis man kunne lave en bro, der løste den opgave, som vi gerne vil have løst. Det viste den arkitektkonkurrence og de arkitekter, der var med der, at det kunne vi ikke. Men derfor kan der jo være nogle andre, der kan, og det skal vi da have kigget på.

Jeg er da også glad for, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard på vegne af SF oplyser os om, hvad SF mener, de har af aftaler, og at den selvfølgelig rækker til, at man kan drøfte det her alternativ med en bro eller andre gode forslag, der måtte komme. Fordi det væsentlige i hele miseren omkring den her har været, at det skulle være udgiftsneutral for kommunen, og det er jo finansieringen, der har gjort

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

det vanskeligt. Så det er da glædeligt, at man ikke i denne sag skal opleve, at SF er ultimative overfor, at der kunne komme andre gode forslag. Så godt for det.

Overborgmesteren spurgte os, hvad vi havde forestillet os, ja, jeg havde sådan set bare forestillet mig at blive informeret, og jeg havde sådan set ikke forestillet mig, at det var nødvendigt at have debatter, skulle stille skriftlige spørgsmål eller for den sags skyld bruge journalisters hjælp for at få de informationer, som jeg som folkevalgt har ret til at få, når jeg skal behandle sager i udvalg eller i Borgerrepræsentationen.

Når overborgmesteren forsøger at lade som om, at den beslutning, vi skulle træffe i Teknik- og Miljøudvalget den 8. november, kun handler om den kortsigtede løsning, som under alle omstændigheder skal laves, fordi det tager lang tid at bygge en bro, så er det jo simpelt hen ikke korrekt. Den indstilling, vi behandlede, og den indstilling, vi har sendt videre, den indeholder 2 elementer, den indeholder et element, der hedder, hvad vi gør fra nu af, og så indeholder den et element, der handler om, hvad gør vi fra 2008 og frem.

Når indstillingen er lavet på den måde, så er det, fordi det også tager tid at lave de færger, som vi dengang troede og måske stadig væk tror nogle af os skal være løsningen på, hvordan man laver en god forbindelse. Så den indeholder både den kortsigtede løsning på problemet med at betjene Holmen og den langsigtede løsning på problemet. Det var også det, der var diskussionen i Teknik- og Miljøudvalget, vi diskuterede lige så meget den langsigtede løsning, om det var den rigtige løsning med de her færger, som vi diskuterede den kortsigtede løsning, den brugte vi såmænd ikke så meget tid på, fordi noget må vi sætte i værk. Men vi diskuterede faktisk også den langsigtede løsning.

Så det er simpelt hen faktisk forkert at lade som om, den indstilling, vi behandlede den 8. november, handlede om den kortsigtede løsning, det gjorde den ikke. Man skal være velkommen til at gå ind og se, der er simpelt hen et afsnit, der hedder, vi skal fra nu af gøre sådan og sådan og sådan, fra 2008 og frem foreslår vi sådan og sådan og sådan. Det er faktisk det, vi har vedtaget.

Så at undlade at oplyse, at der er nogle, der har henvendt sig til Københavns Kommune med et tilbud om, at den langsigtede løsning kunne være en bro, som de var villige til at finansiere, er en væsentlig oplysning på det møde, hvor vi behandler, hvad den langsigtede løsning skal være. Den oplysning undlod man at give, og det må man ikke.

Jeg havde ikke forestillet mig og vil heller ikke i fremtiden forestille mig, at fonde ikke kan optræde anonymt, jeg havde ingen problemer med den måde, vi behandlede Kongens Nytorv på, vi har gjort det i andre sager. Vi har sågar behandlet fuldt og åbent om 250 mio. kr. for at omdøbe Nørrebrogade til Alex Brask Thomsens Gade eller vej eller boulevard, eller hvad den skulle hedde, om det var noget, vi ville tage imod eller ej. Det har vi altid kunnet diskutere i åbenhed.

Vi har også altid kunnet diskutere indholdet, selv om fondens eller fondenes eller givernes navn ikke komme frem, så har vi stadig væk godt kunnet diskutere indholdet. Så det er slet ikke det, denne sag handler om. Denne sag handler om, at en borgmester og en overborgmester har siddet med væsentlige informationer om et alternativ til den indstilling, der lå den 8. november. Selv om borgmesteren blev adspurgt, om han vidste noget om det, vælger han ikke at sige, at der er holdt et møde.

Jeg vil takke Klaus Bondam, fordi han har sørget for, at jeg har fået svar, og selv om overborgmesteren her på gruppeformandsmødet oplyste om, at hun ikke havde yderligere at tilføje, så vil jeg alligevel bede overborgmesteren om at svare mig skriftligt, det kan man jo aldrig vide, hvornår man får brug for.

Der er én ting i det her brev, som jeg bliver nødt til, og svarene på mine spørgsmål, som jeg bliver nødt til at dvæle lidt ved, og det er, fordi det efter min bedste overbevisning er faktisk forkert. Nu skal vi lade være med at beskyldte hinanden for løgne, men på s. 2 står der en besvarelse nede under det, der hedder spørgsmål 5, hvor svaret indledes med, at det citat, jeg har givet, ikke er korrekt. Så bliver der nedenunder svaret, at Klaus Bondam nævnte på mødet, at der verserede rygter i pressen om et tilbud fra Realdania, det er fuldstændig korrekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så står der, at han fortalte, at han havde holdt et kaffemøde med fonden, og at forhandlingerne var fortrolige. Nej, Klaus Bondam fortalte ikke på det møde den 8. november i teknikudvalgsmødet, at han havde holdt et møde, det er simpelt hen ikke rigtigt, det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Det Klaus Bondam fortalte var, at han havde set, hvad der havde stået i pressen, at han havde ringet til direktøren for Realdaniafonden, at direktøren havde sagt, at nu skulle man jo ikke tro på alt, men det kunne de i øvrigt godt snakke videre om, og det havde borgmester Klaus Bondam tænkt sig at gøre. Fint for mig. Men det er ikke korrekt, at Klaus Bondam nævnte over for udvalget, at han havde deltaget i et møde, det er simpelt hen bare ikke korrekt.

Man kan jo godt få det her til at lyde, som om vi er ved at anmelde filmen, en 007-film i Casino Royal med Klaus Bondam som superskurken, men det er for mig at se slet ikke det, vi er i gang med i denne her debat. I denne her debat tror jeg mere, vi nærmer os den gode børnefilm "101 dalmatinere", hvor den absolut superskurk er den onde hensynsløse Cruella De Vil, som lokker de små hundehvalpe med hundekiks til at tro, hun vil dem noget godt, hvorefter hun bare vil lave dem til en pels.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal lige gøre den bemærkning, for jeg kunne se sådan nogle enkelte lidt overraskede ansigtsudtryk omkring det her med at citere fra udvalgsmøder, jeg mener, Winnie Berndtson gjorde det korrekt, hun citerede fra et svar, som er givet. Vi bliver jo nødt til i denne sag at prøve at håndtere det så rimeligt og fornuftigt, som vi nu kan.

A. Ben Haddou (C): Igen må jeg sige, at jeg synes, det er utrolig sundt at være ude blandt almindelige borgere, og især når der opstår sådanne sager som denne her, fordi det er i virkeligheden der, hvor man får følingen med, hvad der sker, og hvordan borgerne opfatter politikerne i København. Denne sag har bestemt ikke fremmet demokratiopfattelsen hos den menige københavnere, tværtimod, tværtimod.

Når man som borgmester heroppe fra talerstolen værdsætter fortrolighed frem for demokrati, så har vi virkelig et problem, og det er mit helt klare indtryk de gange, jeg har været heroppe, at der er ved at ske en ændring. Det er, ligesom om der er nogle, der kører frige og glemmer nogle gange at sætte gearret lidt ned og lytte til andre partier i denne forsamling. Denne sag har bare været den, der kunne bevise, at vi har et demokratisk problem i København.

Når man så kommer herop og begynder at klage over demokratiske problemer i forsamlingen, så bliver man beskyldt for at drille. Det forstår jeg ikke, fordi er det ikke det, vi er valgt for, er det ikke for at beskytte demokratiet, er det os, der går ud og fortæller den menige københavnere, at de skal stemme på os, fordi vort demokrati er et af de bedste i verden, men vi kan ikke engang selv overholde det. Det er da et problem.

Fortrolighed, ja, man behøver ikke nødvendigvis at fortælle, hvem man har talt med, hvem der evt. kommer med et tilbud. Man kan fortælle, at man har nogle planer om det. Det er ikke noget at grine af, for det er allerede sket i forbindelse med renoveringen af Kongens Nytorv, der fik vi meget, meget tidligt at vide af daværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, at der var hemmelige forhandlinger med en virksomhed omkring renoveringen af Kongens Nytorv. Vi fik ikke navnet på virksomheden, men vi fik at vide, der var noget i gang.

Se det er noget, man kunne lære af, hvad enten man kan lide eller ikke kan lide Jens Kramer Mikkelsen. Og så kom det så senere frem, at det var Oticon, der stod for moderniseringen af Kongens Nytorv.

Fonde skal respektere demokratiet, ja, det skal de selvfølgelig, men de personer, der mødes med fondenes repræsentanter, skal også huske på, at de skal optræde demokratisk og i hvert fald demokratiske repræsentanter for en demokratisk forsamling, når de mødes med nogle fonde. Så man kan ikke bare sidde her og beskyldte nogle fonde for forsøg på at underminere demokratiet, samtidig med at man selv ikke engang kan overholde de elementære spilleregler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Mediehysteri er der blevet sagt heroppe fra. Det hørte jeg ikke ret meget til, da valgkampen hørte, præsidentvalgkampen, der kørte, al fokus var på Klaus Bondam, vores store overborgmester osv. osv. Da var der ikke noget mediehysteri, der lå man nærmest og klappede. Men når der opstår en sag, som vedrører vort demokrati og vores måde at fungere på, så er det straks mediehysteri.

Jeg synes lige, man skal overveje, hvordan man skal arbejde i denne her forsamling, og jeg synes, når jeg skal slutte af her, at der er sket et skred i retning af, at den der har et flertal, de gør, hvad der passer dem.

Når vi taler om, at Operaen har kostet 40 mio. kr. i driftsomkostninger, så vil jeg også sige, at det koster altså også at sejle nogle københavnere frem og tilbage mellem Operaen og fastlandet. Det er ikke noget, man kan få gratis, herregud en lille vejbro, hvor meget driftsudgifter ligger der i den. Så vær saglig og lad være med at sammenligne det med Operaen.

Det her drejer sig, om man vil gøre noget for københavnere eller ej. Man vil åbenbart hellere have, at de skal tvinges i en båd, eller at de skal køre lange omveje. Det er dejligt, det er miljøvenligt, og det fremmer fremkommeligheden i København.

Anne Vang (A): Jeg må sige, at det er med en smule forundring, at jeg har siddet og lyttet til denne debat, især fra de borgerlige. Kan det virkelig være en liberal dagsorden, at når private fonde eller virksomheder henvender sig til byen med et ønske om diskretion, at man så ikke skal behandle dem ordentligt, er det et liberalt ønske? Det er i hvert fald ikke et socialdemokratisk ønske.

Vi ønsker, at når fonde eller virksomheder henvender sig, så skal de naturligvis, ligesom det i øvrigt er praksis normalt her i byen, så skal de naturligvis kunne høre efter, hvordan det politiske land ligger. Bagefter skal de så kunne beslutte sig.

Det er det, der er sket her. Der er en fond, der har bedt om at få at vide, hvordan det politiske land ligger, og efterfølgende har de besluttet sig til, at der ikke eksisterede noget tilbud.

I det her tilfælde har de 2 relevante borgmestre, Klaus Bondam og Ritt Bjerregaard, loyalt og ærligt refereret en politisk holdning herinde fra. Som ny vil jeg nok sige, at jeg har måttet kigge i arkiverne og se på referater, beslutningsreferater og talereferater for egentlig at blive klog på, hvad det var, Borgerrepræsentationen mente. Det har ikke været let. Borgerrepræsentationen har ment lidt af hvert.

Karin Storgaard gjorde sig heroppe lidt morsom om den her med Operaen er død, som operadirektøren skulle sige. Hvis Operaen er død, så er det den gamle Borgerrepræsentation, der har slået Operaen ihjel.

Denne sag startede i 2001. I 5 år har Borgerrepræsentationen bestemt sig frem og tilbage. Først ville man have en tunnel eller en bro, så var man helt sikker på, at man ville have en tunnel, indtil man besluttede at udskrive en arkitektkonkurrence om en bro for at gå tilbage til en tunnel, som der ikke var finansiering til, vente halvandet år, og så lander vi i dag, hvor vi gudskelov har en midlertidig løsning, og hvor det eneste, som der synes at herske fuldstændig klarhed over, det er, at der ikke var nogen, der ønskede den bro.

Jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at overborgmesterens sonderinger i forhold til Realdania eller overborgmesterens svar i forhold til Realdanias sonderinger var overmåde loyalt, for af referater kan jeg faktisk læse mig til, at Socialdemokraterne var de eneste, der ønskede en bro, da sagen sidst var oppe. Jeg refererer fra mødet den 26. maj 2005, hvor et hedengangent konservativt medlem af denne sal omtalte, og her starter citatet:

"Den brokonkurrence, som ingen ønskede, men som man for at være venlig over for Socialdemokratiet, også lod gennemføre, med det for forsamlingen kendte resultat, at det ikke kunne løfte den transportopgave, som Borgerrepræsentationen havde vedtaget, nemlig en højklasset forbindelse over til Operaen."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Det var Borgerrepræsentationen helt enig i, for ikke første gang i Borgerrepræsentationens historie blev en bro endegyldigt afvist. Der var mange argumenter, jeg synes også for en god ordens skyld, at jeg vil minde Venstre om, hvad Søren Pind sagde dengang. Mit citat starter nu:

"Vi har haft en arkitektkonkurrence, hvor man prøvede på via al mulig fidelifut at lave en bro. Arkitektkonkurrencen kom ud med et ganske klart resultat, det kan ikke lade sig gøre, det duer ikke, det er ikke det, vi har brug for."

Her slutter citatet. Det er det sidste, vi hørte til denne her sag. Og med den viden vil I så virkelig have, at de 2 fagborgmestre siger til Realdania, ok ja, gå videre med den bro, ja, det er der skam nok politisk flertal for. Det tror jeg ikke, det var ærligt og loyalt over for Borgerrepræsentationen at sige, vi arbejder ikke med en bro. Så må Realdania så selv om, om de efterfølgende fremlægger et tilbud.

Borgmester **Martin Geertsen**: Overborgmester Ritt Bjerregaard havde som en central del af sin 180 graders plan åbenhed på dagsordenen. Jeg skal lige love for, at den ikke fik for lidt med orange måtter til flere hundredetusinde kroner på Rådhuspladsen, "Kaffe med Ritt" og andre fernistilg.

Hvordan er det så egentlig gået med åbenheden. Hvis man skulle lave sådan en statusredegørelse her sidst på året 2006, ja hos mig, hos det borgerlige København, og jeg tror også mere end det borgerlige København, er det endt med en dyb, dyb bekymring for folkestyret på Københavns Rådhus.

For mig er det såmænd ikke så afgørende, hvor mange fortrolige møder, overborgmesteren holder med store fonde og private virksomheder, hvor mange folk overborgmesteren drikker kaffe med, det er sådan set helt overborgmesterens egen sag. Jeg holder også selv den type af kaffemøder, jeg er også selv blevet orienteret af overborgmesteren om nogle af de kaffemøder, hun selv har afholdt.

Men det helt, helt afgørende i denne sag er for Venstre, at overborgmesteren har sagt nej, sagt nej på vegne af Københavns Kommune til en gave på i størrelsesordenen, nogle siger 500 mio. kr. Det er det helt afgørende og essentielle i denne sag.

Det er ikke, som overborgmesteren prøver at gøre det til, et trafikpolitisk spørgsmål, denne her sag handler ikke om trafikpolitik i København, den handler ikke, om man kan lide biler i byen, og man synes, der er for mange biler i byen. Denne sag handler heller ikke om, hvor mange andre beslutninger, der igennem tiden er truffet om henholdsvis bro, tunnel og færge, og hvad ved jeg. Det er sådan set ikke det, der er det afgørende, det afgørende er, at overborgmesteren på vegne af Borgerrepræsentationen, på vegne af folkestyret, på vegne af Københavns Kommune har takket nej uden at spørge nogen som helst.

Denne sag er heller ikke et spørgsmål om, at fondene ikke skal styre Københavns udvikling, fordi det tror jeg sandt for dyden er vanskeligt at finde nogen i denne forsamling, som ikke er enig i. I virkeligheden kan man jo sige, at en forudsætning for at tage stilling til fondes tilbud, ja, det er jo, at Borgerrepræsentationen får noget at vide.

Så derfor er det total sort snak fra overborgmesterens side, når hun i pressen de seneste par dage har forsøgt at lancere det, som om det er fondene, der er lukket. Nej, det helt, helt afgørende er, at overborgmesteren har sagt nej på vegne af folkestyret, på vegne af Københavns Kommune til en gave til flere hundrede millioner kroner uden at spørge nogen som helst.

Jeg vil sige til overborgmesterens redegørelse her i aften, jeg havde forventet en smule mere ydmyghed, jeg havde forventet en beklagelse fra overborgmesteren, og jeg havde især forventet en beklagelse fra overborgmesteren, fordi jeg jo ved, at i tale rundt omkring skrevet mundtligt, der lægger overborgmesteren megen vægt på åbenhed.

Jeg synes, denne sag har illustreret alt andet end åbenhed, alt andet end respekt for folkestyret. Jeg synes, at den seneste uge har været en sort uge for folkestyret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Jette Gottlieb (Ø): Enhedslisten har prøvet at holde tungen lige i munden siden ragnarok brød løs, vi har prøvet at forholde os indholdsmæssigt og specielt til de ting, der faktisk forelå som substans i denne sag først.

Derfor har vi også udtrykt, at vi formodentlig ville have taget stilling for afvisning af det såkaldte tilbud, hvis vi altså havde fået chancen.

Der er jo ingen tvivl om, at det er godt at finde forbedrede muligheder for kommunikation mellem Holmen og Sjælland. Men der er mere end ét hensyn at tage, som debatten har vendt nu, så ser det ud, som om det eneste hensyn, man skal tage, det er spørgsmålet om at bringe operagæster til og fra Operaen i den formodning, at de alle sammen bor på Sjælland, for det er åbenbart den vej, de skal. Der kommer formodentlig også nogle fra Amager, må man tro.

Der er ingen tvivl om, at det er godt at finde den type forbedringer, det er jo også det, udvalget har arbejdet med og arbejdet sådan rimelig grundigt med i den periode, hvor vi så har drøftet spørgsmålet.

Samtidig er der jo også det hensyn at tage, at vi ønsker en aktiv havn, hvor sejlads kan foregå nogenlunde uhindret, og derfor er det ikke bare lige at komme med en broløsning, som i hvert fald under alle omstændigheder vil komme til at indebære begrænsninger på sejladsen. Der vil jeg igen minde om, at Holmen jo er meget andet end Operaen, der er faktisk behov for løsninger, der dækker både dag- og aftentimer, det er ikke kun et spørgsmål om at bringe folk til, når Operaen har forestillinger og hjem igen.

Men Enhedslisten er ikke fuldstændig afvisende over for en broløsning, men vi finder det bestemt muligt at løse Holmenforbindelserne med færger og busser og på anden måde. Det er altså også med det udgangspunkt, vi har diskuteret hidtil. Men vi er villige til og vil meget gerne diskutere faktisk og grundigt i udvalget, hvad der kan laves af løsninger i forbindelse med en broløsning.

Men det skal under alle omstændigheder foregå sammen med de øvrige forbedringer, som var dem, vi forsøgte at tage stilling til på udvalgsrådet den 8. Der var jo en lang række forhold, man skulle forbedre bustrafikken, og man skulle forbedre sejlads trafikken, man skulle forbedre alle mulige andre ting.

Men vi er lodret imod, at man prøver at lave en forbedring gennem at sikre privatbilers bedre muligheder til at komme frem og tilbage. Det er jo det, der ligger underforstået i et parkeringsanlæg i forbindelse med den broløsning, der ligger, nemlig at folk skal tage deres dyt, og så skal de køre ind og parkere lige der, og så skal de bevæge sig det sidste stykke over broen, og så har vi haft al trafikken og ingen glæde af den.

Derfor er vi lodret imod parkeringsanlægget, men vi er også lodret imod anden persontrafikløsninger som den, der ligger i, at det er blevet foreslået, at man skal give taxaer adgang til at gøre gennem busslusen. Jamen hele ideen i at have en bussluse er jo netop at forhindre personbiler i at fylde op ude på Holmen, og derfor er det jo fuldstændig åndssvagt at foreslå, at man skal give uhindret adgang til taxakørsel, det var det oprindelige forslag.

Nu er der så lavet en såkaldt kompromisløsning, der hedder, og det har der så været flertal for i udvalget, at man åbner for taxakørsel fra 17 til 01, nemlig lige præcis det der vil løse en helt bestemt veldefineret form for transport til en helt bestemt gruppe af mennesker, som tror, at de kun kan bevæge sig i personbiler, til den ene aktivitet, der hedder at gå i Operaen.

Det er et fuldstændig håbløst forslag af mange grunde, dels er det frygtelig teknisk indviklet at finde ud af, hvordan vi nu skal udstyre alle byens taxaer med sådan en bits, der kan få dem til at køre igennem slusen, og der er ikke nogen løsning på, hvordan man skal gøre det, det er slet ikke blevet drøftet.

Men det er også håbløst, fordi hvis man åbner for, at man kan køre den form for persontransport igennem slusen på et tidspunkt kl. 17, hvor stort set alle institutionerne sender deres børn hjem, der er 6 institutioner og skoler på det stykke Prinsessegade, der har været trafikødelagt igennem de sidste 20

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

år, det er lige netop kl. 17, at de mange børn går igennem det stykke vej, som alle de her taxaer så i givet fald skulle bevæge sig ad.

Jeg vil fortælle, at jeg på udvalgsrådet benyttede en meget væsentlig del af min argumentation i forhold til de løsninger, vi fandt på udvalgsrådet til at forhindre, at netop den mulighed blev besluttet. Der var jo ikke nogen problemer i det, jeg blev stemt ned, og jeg brugte virkelig energi på at argumentere for, hvorfor det var en rigtig dårlig løsning. Men jeg er nu immervæk ret sikker på, at hvis jeg havde vidst, og hvis vi havde vidst, hvad vi ved i dag, så ville debatten jo have haft en ret meget anderledes vending.

Enhedslisten er villig til at diskutere en om broløsning, vi er ikke med på en øget trafikbetjening af Holmen med personbiler.

Mona Heiberg (A): Når man har været i denne forsamling i så mange år, som jeg har været, så må jeg sige, at jeg har en vis erfaring over for mennesker, der har henvendt sig til byens overborgmestre eller andre borgmestre i denne her samling. Det er, mener jeg ikke særlig odiøst, at man som overborgmester får en henvendelse fra en fond, det kan være en privat, det kan være en erhvervsdrivende, det kan være også erhvervslivet i byen, der ønsker visse ting lavet i denne by. Og så henvender man sig jo ganske naturligt til byens overborgmester, forelægger sin plan, måske er der tal på, måske er der ikke tal på.

Denne ide, som skitseres i det oplæg, som er nogle målsætninger, og som kommer fra en meget god og stor fond, og som har henvendt sig til byens overborgmester, synes jeg er en rigtig god ting, at det er sket.

Når overborgmesteren så spørger, "hvad har I egentlig forestillet jer?" Så må jeg sige, at min forventning og min forestilling til byens overborgmester er, at man selvfølgelig ikke kan sige et ja eller et nej til et løst skitseret forslag, uden at vi kender konsekvenserne for københavnerne. Vi skal også vide, hvordan finansieringen hænger sammen, vi skal vide, om der er tænkt over de mange biler i det Indre København, og vi skal vide, om forslaget kan skabe liv i havnen, som er det, vi i Borgerrepræsentationen ønsker.

Faktisk står jeg nu og citerer fra overborgmesterens egen tale, og jeg mener, det er ganske rigtigt, at man går ind, når man får en telefonopringning, som overborgmester har man nærmest pligt til at vurdere dette, før man forelægger en ide, en skitse, et oplæg til en forbedring eller andet godt i denne by.

Det er min forventning, overborgmester Ritt Bjerregaard, det er min forestilling om, at dette bliver gjort, og at overborgmesteren tager kontakt til den pågældende borgmester, der har ansvaret for dette område. Jeg er ikke sagsbehandler, jeg ønsker ej heller at være sagsbehandler i denne forsamling, jeg ønsker at være politiker. Og jeg ønsker, at man har tygget ideerne, dels fra den forvaltning, der nu står bag, og som burde have et kvalitativt bud på, hvad der er godt, og hvad der er skidt, og også fra den valgte politiker, der har ansvaret for det pågældende område. Det er min helt, helt klare forventning, at det vil ske, for jeg ønsker som sagt ikke at være sagsbehandler.

Der udtales jo meget, meget store ord i denne sag, enten skal vi pelses, der er mange hunde med i det her, der er både skødehunde fra Dansk Folkeparti og dalmatinere, og det er også andre gode ting, som overborgmesteren og borgmesteren på trafik og miljø bliver udsat for.

Jeg synes, man skal tage det mere alvorligt, det er ikke første gang, det her er sket, det er ikke sidste gang, det sker forhåbentligvis da, at det er en fond, der henvender sig.

Når man nu nævner Kongens Nytorv mange gange i denne forsamling, så ville jeg sige, at det forslag var bearbejdet, det var vendt mange gange i den pågældende forvaltning, nemlig økonomiforvaltningen, om det kunne lade sig gøre. Der var fortrolighed omkring navnet ja, fordi det ønskede fonden af sig selv. Men der var et beløb på, der var et beløb på, hvad giveren måtte komme med til den pågældende plads i byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Når alt dette så var gennemført, så kunne det præsenteres for nogle af os, og når det så var præsenteret for nogle af os, bl.a. dem der sad i det pågældende udvalg eller også var gruppeformænd eller ordførere på området, så blev det så præsenteret i denne forsamling. Det mener jeg er en ganske ganske naturlig sagsgang, når der er en giver, der henvender sig til København.

Jeg mener, det er gjort ganske korrekt i denne sag, og jeg mener også, at når overborgmesteren så siger, at jeg bestemmer ikke, om private fonde vil gå åbent frem med deres ideer, det er ofte fonden selv, om de vil gå videre, og det valgte Realdania at gøre den 13. november. Men før lå der ikke nogen konkrete planer, som var værd at dele med nogen. Så er mit valg og min forestilling, at det er gjort på den korrekte måde.

Jeg vil også sige, når fru Karin Storgaard nævner Nørrebrogade og Brask Thomsen, så var det jo et af de eksempler, der var meget uheldigt, det var jo netop, at Nørrebrogade jo ikke længere skulle hedde Nørrebrogade, men Brask Thomsens Gade, og det var vi mange, der syntes var en meget, meget dårlig ide.

Jeg vil også sige, at når borgmester Martin Geertsen også nævner, at der har været mange henvendelser, ja, der har været mange, mange henvendelser både på kulturområdet og på idrætsområdet. Et af dem var jo det, vi stadig væk er nogle af os, der ønsker i denne forsamling, nemlig et nyt hovedbibliotek, mig bekendt har vi stadig væk ikke noget nyt hovedbibliotek, men jeg ved, overborgmester Martin Geertsen ved, at der har været mange, der har henvendt sig af interessenter i denne sag. Og ganske rigtigt har det været behandlet både af borgmester Martin Geertsen og også den daværende næstformand i det pågældende udvalg, nemlig mig selv og også den pågældende forvaltning for at se, om der var hold i det, de fonde eller andre kom med.

Sådan må det jo være, man bliver nødt til at vurdere sikkerheden i de tilbud, man får fra de pågældende givere. Og det forventer jeg, overborgmester, i det kommende forløb, og jeg forventer også, at hvis tilbuddet er sikkert og godt for København og for københavnernes, at det bliver fremlagt, således som det her tilbud er blevet i dag og også mig bekendt i Økonomiudvalget forleden dag.

Søren Pind (V): Anne Vang stiller en diagnose, som jeg faktisk synes på mange måder er udmærket i forhold til spørgsmålet om hele forløbet af operasagen. Der var faktisk ikke ret meget i den fremstilling, jeg var uenig i. Forløbet omkring tilvejebringelsen og udfyldelsen af den aftale, Københavns Kommune indgik med staten, er ikke et af de glørværdigste kapitler i Københavns Kommunes historie. Det er faktisk første gang, jeg har hørt den fremstillet så kortfattet og så klar og så enkel. Jeg kan afsløre så meget, at det ønskede den tidligere overborgmester ikke at gøre.

Man kan i hvert fald undre sig over, hvordan en sag, Borgerrepræsentationen har truffet beslutning om, blot kan henligge halvandet år, indtil valgperioden slutter. Der synes jeg måske nok, at Anne Vangs analyse manglede en kende, nemlig spørgsmålet om Socialdemokraternes ansvar i denne forbindelse.

Så jeg synes, denne debat, når vi så tager det trafikpolitiske til side, handler om noget helt andet, nemlig spørgsmålet om, hvad kan man, og hvad kan man ikke.

Jeg er udmærket bekendt med, at der selvfølgelig foregår forhandlinger, også i stil med dem, fru Mona Heiberg berører i sin tale, som naturnødvendigt bærer præg af fortrolighed, og som gør, at kommunens interesser bedst varetages ved, at man sikrer mennesker, som henvender sig, en eller anden form for respekt ud fra det ønske, de fremsætter. Det synes jeg er naturligt, og jeg synes også, det er den rigtige måde at sikre kommunens interesser, og det skal man gøre, og det kan man gøre.

Men det man ikke kan gøre efter min bedste opfattelse det er på et direkte spørgsmål fra et medlem af denne forsamling, hvis noget forholder sig på en given måde, så at sige at det forholder sig anderledes.

Se nu, ved jeg jo ikke, om tingene forholder sig sådan, og derfor er det her en principiel debat, men det synes jeg ikke, man kan, for Borgerrepræsentationens medlemmer har krav på at få den in-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

formation, de spørger til, og så må man så som den pågældende ansvarlige udøvende person betone, at her er der enten tale om et fortroligt forhold, som man ikke kan oplyse om, eller også så må man tale sandheden. Sådan må det være.

Så kommer man til spørgsmålet om, hvad der er klogt, er det klogt at hylle sig i en kappe af massiv åbenhed, det er det nærmeste, jeg nogen sinde kommer at nærme mig en kritik af en valgkamp, jeg engang deltog i. Er det klogt at hylle sig i en kappe af spørgsmål om massiv åbenhed og så bagefter udsætte sig selv for den parlamentariske konsekvens, der vil være ved, at man ikke har sikret sig en eller anden form for flertal i Borgerrepræsentationen?

Der er mange diskussioner om det, der er nogle, der er helt oppe at tale om ulovligheder, der er nogle, der taler om det ene, der er nogle, der taler om det andet. Jeg vil bare nøjes med at stille det spørgsmål, er det klogt?

Jeg går ikke til de ekstremer, som Jens Kjær gik til, hvor han sagde, samtlige partier har krav på fuld information, jeg ved, at det er umuligt. Men er det klogt ikke nødvendigvis at sikre sig et parlamentarisk flertal i Borgerrepræsentationen, når man afviser så stor en ting uagtet det uskønne forløb, det ved jeg ikke, om jeg synes.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil godt benytte lejligheden til lige at gøre en enkelt bemærkning, sådan at der ikke er alt for mange myter, der kan blive ved med at fortsætte.

Jeg vil starte med at svare på Søren Pinds spørgsmål, om det er klogt, nej, det er bestemt ikke klogt at give sådan et afslag uden at have dækning for det, og derfor var det heller ikke situationen. Jeg sagde hverken ja eller nej til det løst formulerede forslag, jeg fik på det første møde. Jeg redegjorde, som jeg har refereret her i salen, jeg redegjorde for den politik, som Borgerrepræsentationen har vedtaget. Jeg redegjorde for det, jeg selv har arbejdet med, og jeg fortalte, at der var sendt et andet forslag frem til Teknik- og Miljøudvalget, og at det var ærgerligt, at Realdania kom med disse tanker så sent.

Hvem der har haft brug for at meddele offentligheden, at der var blevet sagt nej, skal jeg ikke kunne sige, det var ikke mig, men det var mig og Klaus Bondam, der indbød Realdania til et møde mandag morgen for at høre, om der lå et konkret forslag, det gjorde der, vi har set forslaget. Fra det øjeblik det forslag lå der, blev det taget op i Økonomiudvalget og blev præsenteret for Borgerrepræsentationen. Sådan er det faktiske forløb.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg vil starte med at takke for Jens Kjær Christensens seriøse og saglige indlæg, der er dele af det, der naturligvis maner til eftertanke, og vi har naturligvis også altid en forpligtelse til at sikre og styrke tilliden både til hinanden, men i høj grad også til københavnere.

Jeg vil også gerne kvittere for borgmester Bo Asmus Kjeldgaards konstruktive og fremadrettede ideer til den fortsatte proces i denne sal, og jeg kan fra radikal side sige, at den deltager vi gerne i.

Når der refereres til en politisk aftale med SF, ja, så refereres der til de tiltag, der lægges op til i den indstilling, der blev fremlagt og tiltrådt ved et teknik- og udvalgsmøde den 8.11, og som i øvrigt blev præsenteret i bl.a. Berlingske tidende den 4. november.

Jeg har som borgmester taget til efterretning, at SF er af den opfattelse, at de ikke har været i en ligeværdig situation i dette forløb. Det er klart, at et godt, konstruktivt og fremadrettet samarbejde er betinget af ligeværdighed, det har jeg lyttet til.

Til Winnie Berndtson må jeg sige, at jeg er da oprigtigt smigret over, at Winnie Berndtson er af den opfattelse, at jeg kan erstatte Mads Mikkelsen, det tvivler jeg personligt meget, meget, meget stærkt på.

Derudover så vil jeg undlade at kommentere på at blive kaldt alle mulige øgenavne.

Jeg har selvfølgelig lyttet til de beskyldninger, der har været fremført om, at jeg skulle have løjet, jeg har gransket min hukommelse for, hvad jeg præcis sagde på udvalgsmødet, og jeg husker, at jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

sagde, at der verserede rygter om, at kommunen var blevet præsenteret for et sammenhængende tilbud indeholdende et p-anlæg, en bro og et byrum.

Jeg husker også, at jeg sagde, at der havde været kaffemøde med Realdania, og at vi skulle mødes igen som led i den løbende dialog, som vi har med dem, og jeg husker også, at jeg sagde, at Realdania ikke ønskede at kommentere sagen i offentligheden.

På den baggrund så blev det i udvalget drøftet, om vi skulle udsætte sagen. Jeg sagde i den forbindelse, at jeg ville tale med Realdania fremadrettet også om dette. Jeg sagde også, at vi under alle omstændigheder skulle sikre en midlertidig løsning.

Jeg erindrer også, at jeg sagde, at jeg syntes, vi ville have en god trumf over for Realdania, hvis vi havde en beslutning om, hvad vi ville, mens vi lyttede på alternativer. Og så sagde jeg, at vi selvfølgelig godt kunne tage sagen op igen, hvis der kom nye og mere konkrete oplysninger, man kunne lægge til grund for sagen.

Jeg synes, det efterlader et ret klart indtryk af sagens indhold. Hvis det ikke har givet et tilstrækkeligt tydeligt billede af sagens substans, så beklager jeg. Men at beskyldte mig for at lyve, det mener jeg ikke, man med nogen som helst rimelighed kan.

Jeg er sikker på, at vi hver især kan tage ved lære af denne sag, og jeg er sikker på, at vi hver især kan gøre vores til at bidrage til et godt samarbejde både her i forsamlingen og i udvalgene. Jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg synes da blot, jeg vil sige, at jeg er utroligt glad og begejstret for Søren Pinds indlæg heroppe fra talerstolen. Det er naturligvis rart at høre, at jeg har læst referaterne korrekt, og at min opfattelse af situationen er korrekt.

Så er det så også rart at høre, at det nu er reduceret til 2 problemer. Det første problem, hvorvidt det er klogt at sige ja eller nej til noget uden et flertal, jeg er glad for, at vi har afklaret, at der ikke er nogen, der har sagt ja eller nej til noget. Der er nogle, der har fortalt om en politisk situation, som Søren Pind ganske rigtigt lige har givet mig ret i, at jeg havde opfattet korrekt.

Så er der ting nr. 2, nemlig den principielle drøftelse om, hvorvidt der er nogle, der har løjet. Jeg vil sige, at jeg i denne sag var til stede på Teknik- og Miljøudvalget, og det er ikke min opfattelse, at der er nogen, der har løjet.

Tak for ordet.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Tro det eller ej, jeg var til stede på det samme møde, og den gengivelse, Klaus Bondam netop har givet, den er ikke rigtig, Klaus Bondam lyver fra talerstolen heroppe, når han siger, at han fortalte om drøftelser, der havde været med fonden omkring en broforbindelse. Det fortalte han intet om. Tværtimod blev han spurgt om, hvorvidt der havde været sådan en drøftelse, og det svarede han nej til, der var en aftale om en kop kaffe, ikke andet. Klaus Bondam lyver, og det er pinligt, det er respektløst for folkestyret.

Da Bondam og Ritt fortalte ovenfor hos Realdania, at et parkeringshus ikke var vores politik, så er det også i lodret modstrid med de beslutninger, som Borgerrepræsentationen har truffet. Fortalte Ritt og Bondam virkelig Realdania, at vi ikke var interesseret i et parkeringsanlæg ved Kvæsthusbroen, det er jo løgn i så fald. Enten så har de løjet over for Realdania, eller de er ved at løbe fra et forlig, for vi har en skriftlig underskrevet aftale om, at vi skal have et parkeringsanlæg ved Kvæsthusbroen. Den beslutning blev der kun lavet om på i Teknik- og Miljøudvalgets møde sidste gang, hvor det var, at Bondam ikke fortalte sandheden. Så enten lyver man over for Realdania, eller også er man ved at opsiges en aftale. Hvilken af delene er det, det er jeg meget interesseret i at høre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Jeg ser kun de to muligheder, og jeg synes, det begynder at være pinligt. Det er ærgerligt, at Klaus Bondam lyver omkring henvendelsen fra Realdania, og det er ærgerligt, at Ritt Bjerregaard ikke kan finde ud af at fortælle om den henvendelse, der har været fra Bikuben. Jeg synes bare, Klaus Bondam skulle få at taget sig sammen, stå ved sit ansvar og komme op og sige undskyld.

Jeg synes, at det her er ved at udvikle sig til sådan et rigtig tarveligt forløb, et tarveligt forløb, hvor man ikke engang kan stole på de politikere, man har været til det samme møde med, folk der ikke evner at genfortælle og stå ved, hvad det var, de sagde. Det er da ærligt at have taget fejl, det er da ærligt, at Klaus Bondam følte sig presset i et udvalgmøde og for at komme ud af den stak en løgnehistorie.

Men det duer altså ikke, at han gentager løgnehistorien her på det her møde i Borgerrepræsentationen i stedet for at sige undskyld. Det er pinligt, man kan altså ikke have et samarbejde i et udvalg, hvis det er, at borgmesteren står og lyver en op og ned i ansigtet, som han har gjort i dag.

Carl Christian Ebbesen (O): Men når Anne Vang kan gå på talerstolen med en kort bemærkning og kommentere til Søren Pinds indlæg, så bed jeg mærke i, at overborgmesteren svarede, at hun hverken havde svaret ja eller nej til tilbuddet omkring en bro. Der har jeg et Ritzautelegram, hvor der står, at også Bikubefonden har fået nej til en bro, det bekræfter Bikubefondens direktør, Michael Mørch over for Morgenavisen Dato. Så har jeg jo kun et spørgsmål tilbage til overborgmesteren: er det så overborgmesteren, der lyver i den her sag, eller er det Bikubefondens direktør Michael Mørch, som tager fejl?

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, det er klogt at tage det svar med det samme, og derfor kan jeg sige, at jeg har gjort nøjagtigt det samme i forhold til Bikuben, som jeg har gjort i forhold til Realdania, nemlig fortalt om de beslutninger, der lå her i Borgerrepræsentationen, og det arbejde, der foregik.

(Kort bemærkning).

A. Ben Haddou (C): Mona Heiberg mente, at man godt kunne sammenligne denne her situation med Kongens Nytorv. Jeg kan huske, selv om jeg har været ude et stykke tid, at Økonomiudvalget løbende blev orienteret af daværende overborgmester om, at der var forhandlinger i gang omkring finansieringen fra en privat virksomhed af Kongens Nytorv. Så vi blev derigennem informeret demokratisk om, at der var noget under opsejling.

Det er korrekt, at ikke hele BR blev orienteret om det, men vi blev orienteret via Økonomiudvalget.

Så vil jeg sige, overborgmesteren siger her til sidst, at hun i hvert fald ikke har afvist Realdaniafonden. Men hvis man går ind på overborgmesterens hjemmeside, så står der:

"Københavns Borgerrepræsentation har allerede én gang stemt imod etableringen af en bro, både Klaus Bondam og jeg var i øvrigt ikke skeptiske eksempelvis ved udsigten til Kvæsthusbroens fremtid som parkeringskælder. På den baggrund meddelte vi Realdaniafonden, at deres pakke ikke passede ind i de planer, der blev arbejdet med i kommunen.

Det vil sige, her taler vores overborgmester helt klart og tydeligt på vegne af Københavns Kommune, og det er her, der er sket et problem, og det er her, at kæden er faldet af.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Lad os bare kigge fremad hr. Ben Haddou i stedet for tilbage. Altså jeg må sige, jeg var rimelig tæt på den daværende overborgmester som gruppeformand, men lad det ligge, det er bare 2 påstande, og vi bliver ikke enige, vil jeg så sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Min korte bemærkning var til hr. Jesper Schou. Hvis vi nu forestiller os, at overborgmester Ritt Bjerregaard, borgmester Klaus Bondam havde sagt ja tak til dette forslag, der er fremlagt, og til dette forslag, der er fremlagt som en tre-i-en-projekt, så ville de 2 pågældende borgmestere have sagt ja tak til en bro. Mig bekendt er det i denne forsamling besluttet, at det skal vi ikke have. Hvad ville over-skriften, hr. Jesper Schou, den næste dag så have været? "Overborgmester Ritt Bjerregaard tryner Borgerrepræsentationens beslutninger, beslutningen er taget for over et år tilbage, at der ingen bro skulle være."

Hvor svært kan det være, hr. Jesper Schou.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Overborgmesteren og Klaus Bondam skulle selvfølgelig have taget sagen med tilbage både til fagudvalget og Økonomiudvalget og til Borgerrepræsentationen, eftersom der lå et forlig omkring det og ikke have sagt ja eller nej til nogen overhovedet.

Når de blev spurgt direkte om, hvorvidt der havde været en sådan drøftelse, så skulle de have fortalt om det. Det er præcis det, som Mona Heiberg overser, at de 2 borgmestere forsømte, og det er der, hele humlen ligger.

Så jeg synes ikke, Mona Heibergs spørgsmål er særlig svært at besvare, og jeg undrer mig over, at hun faktisk i det hele taget stiller det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Den sidste korte bemærkning til Anne Vang i denne her runde, og så er det næste Winnie Berndtson.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Overborgmesteren skulle have taget sagen med tilbage til fagudvalget. Den bemærkning undrer mig lidt, specielt når vi lige har fået afklaret, at der var ikke nogen sag. Fonden sonderede det politiske terræn, som fonde i denne by naturligvis har lov til at gøre, vi vil gerne have et tæt og godt samarbejde med private fonde, og efterfølgende besluttede fonden sig til at sige, der eksisterer ikke noget tilbud, ergo var der ikke nogen sag.

Winnie Berndtson (løsgænger): (Afbrydelse: Jeg havde stadig væk bedt om en kort bemærkning).

Jamen det har formanden afvist, sådan går det jo nogle gange.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor denne her sag er så svær at forstå. Vi behøver ikke at snakke om, hvorvidt overborgmesteren skulle sige ja eller nej, der er jo ingen, der har bedt overborgmesteren om at sige ja eller nej. Miseren opstår, fordi det bliver refereret, at overborgmesteren har sagt nej. Og jeg er fuldstændig enig med Mona Heiberg, miseren var også opstået, hvis jeg havde læst i aviserne, at overborgmesteren havde sagt ja. Det er der jo ingen i denne sal, der er uenig i, det handler ikke om, hvorvidt overborgmesteren sagde ja eller nej, det handler om, at overborgmesteren svarede uden at have tjekket sit politiske mandat. Det er i al sin banalitet det, det her handler om.

Så kommer det på udvalgsmødet den 8. november til at handle om, at der er en væsentlig information i forbindelse med den beslutning, som vi skal træffe, som ikke bliver givet. Man kunne ønske, den var givet uden opfordring, den bliver ikke engang givet, da der bliver spurgt.

Jeg ville bare helt banalt, og det har jeg også skrevet til borgmester Klaus Bondam, jeg havde ikke ønsket noget som helst andet end, at borgmester Klaus Bondam havde sagt, vi træffer nu beslutning om den langsigtede løsning 2008 og frem mellem Kvæsthusbroen og Holmen. Jeg har hørt, jeg har været involveret, jeg har holdt møde, han måtte have formuleret det, som han ville, jeg har været involveret i drøftelser, der handlede om, at der var en giver, der evt. ville finansiere en bro. Det er ikke noget konkret tilbud, der ligger ikke nogen konkrete tegninger, I skal bare vide, at vi har fået en sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

henvendelse, det kan være, det bliver til noget, så vender jeg tilbage, det kan være, det ikke bliver til noget, og så vender jeg ikke tilbage.

Jeg behøvede ikke navn, jeg behøvede ikke at få at vide, hvem der var mødedeltager, jeg behøvede ikke at få at vide, hvornår det var foregået. Men når jeg træffer en beslutning om trafikbetjeningen mellem Kvæsthusbroen og Operaen, så er det en væsentlig information, at kommunen arbejder på at finde ud af, om der er en mulighed for en anden trafikbetjening end den, vi hidtil har drøftet. Der kunne være kommet noget ud af det, eller der kunne ikke være kommet noget ud af det.

Så jeg synes, denne her sag behøver sådan set ikke at være længere end, at overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren siger, det her kan man lære noget af, det kan man blive klogere af. Nu har vi haft den her drøftelse, og så bliver fremtiden en anden, og så synes jeg sådan set ikke, den er længere.

Den der med frakkerne og dalmatinerne og superskurken, jeg prøvede faktisk at sige, at jeg er ethundrede procent overbevist om, at borgmester Klaus Bondam ikke er superskurken i denne sag, jeg er ethundrede procent overbevist om, at borgmester Klaus Bondam har villet det bedste, men altså at der er blevet klumret lidt i det. Det er fuldstændig tilgiveligt, hvis man bare lærer for fremtiden, og det er jeg overbevist om, at borgmester Klaus Bondam gør.

Jeg ved, at borgmester Klaus Bondam den 8. november ikke nævnte et møde, og det ved jeg, fordi jeg nu snart i 17 år har gjort meget, meget flittige notater i min lille bog. Der er tit nogle, der har spurgt mig, hvorfor jeg gjorde det, jamen det gør jeg, fordi vi nogle gange ender her. Jeg ved, hvad der blev sagt af borgmesteren på det møde.

Men det skal ikke skille os ad, jeg vil bare have, at vi fremover kan få tillid til, at vi kan få de informationer, der er nødvendige for, at vi kan træffe beslutninger.

Hvis der foregår drøftelser om en lokalitet i byen, vi er ved at træffe beslutninger om, så vil jeg vide det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg sagde før, da jeg gav Anne Vang ordet, at så gik jeg over til talerrækken. Jeg siger det også denne gang, når jeg giver Jesper Schou Hansen ordet for en kort bemærkning, der er nogle, der har ventet længe. Så efter Jesper Schou Hansen bliver det Mogens Lønborg.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Tak til overborgmesteren, men da jeg bad om ordet før Winnie Berndtson til en kort bemærkning, så var det jo, fordi Anne Vang spurgte mig, og det ville jeg sådan set gerne have svaret på på det tidspunkt, før Winnie Berndtson gik videre med sit indlæg.

Jeg er godt klar over, at overborgmesteren sikkert vil opfatte svaret som ubehageligt, og hun var sur over det, men det hører altså nu engang demokratiet til, og jeg synes, overborgmesteren burde holde fingeren væk fra knappen på det tidspunkt.

Men Anne Vang hun spørger jo til en ting, som i virkeligheden er meget central, hvor jeg bare før highlightet i Borgerrepræsentationen var der truffet en beslutning, og blandt forligsparterne var der en aftale om at der skulle være et parkeringsanlæg. Så når borgmesteren sidderovre hos fonden og siger, at det ikke er vores politik, og hvis vores det i så fald er Borgerrepræsentationen, så taler hun imod bedre viden. Og hvis vores det er Socialdemokratiet, så er hun i gang med at løbe fra en aftale.

Så spørger jeg bare, hvilken af delene er gældende. Jeg konstaterer bare, at både Realdania og Bikuben har vedstået, at de har givet et tilbud. Så jeg ved ikke, hvorfor Anne Vang prøver at bortforklare noget, som det er gået op for alle andre, at der var.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil gerne stille et par konkrete spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

For det første, aftalen mellem S, SF og Det Radikale Venstre om ikke at anlægge et parkeringsanlæg ved Kvæsthusbroen, hvornår blev den aftale indgået? Og en del af det, hvad kendte man i aftalekredsen på det tidspunkt til fondenes tilbud? Og hvorfor syntes man ikke lige, at en sådan aftale eller forlig skulle komme andre i aftalekredsen til kendskab, altså hvorfor har man også været lukket omkring den aftale.

For det andet, og det handler om det her med, hvad fondene egentlig er blevet lovet af diskretion. Har fondene ved deres henvendelser eksplicit bedt om, at ingen andre politikere end de 2 nævnte borgmestre må få viden om det her? Er det et krav, som gør, at man naturligvis siger, jamen så kan vi jo ikke sige det til nogen mennesker, eller kunne man have sagt, det bliver svært at tilbageholde de oplysninger, hvis den her sag skal have en gang på jorden. Men har fondene stillet krav om det?

For det tredje, jeg vil gerne have be- eller afkræftet, hvorvidt overborgmesteren til Bikubefonden skulle have bedt om, at Bikubefonden holdt disse fortrolige henvendelser lukket, altså har overborgmesteren bedt om, at Bikuben nu ikke gik videre med, at der havde været en sådan kontakt?

Det hører man sådan lidt rundt omkring, at det skulle være sagt, og det ville jeg selvfølgelig gerne have afkræftet et sådant forlydende, så det vil jeg gerne bede overborgmesteren om at svare på.

Et andet spørgsmål, et fjerde spørgsmål, når vi nu hører overborgmesteren sige, at hun hverken har sagt ja eller nej, så synes man som overborgmester, skulle man så lige vejlede sådan nogle velmenende fonde i, hvordan klaveret spiller herinde.

Derfor vil jeg gerne vide, om overborgmesteren så har sagt til fondene, hvis jeres forslag skal have en gang på jorden, så skal de være lidt mere konkrete, det er spændende forslag, men jeg forventer, I kommer og gør dem lidt mere konkrete. Er det den besked, fondene er blevet sendt hjem med?

Det der nemlig står tilbage, som er lidt gådefuldt, det er, at fondene skulle have en interesse i, at det kun skulle være 2 skeptiske, for nu at sige det pænt, borgmestre, der skal vide om de her ting. Det kunne jo være fondene havde en interesse i at få skabt et flertal, at få afsøgt om der var et flertal for de her tanker.

Lad os endelig slå fast, at der er en forskel mellem, om andre politikere, andre borgerrepræsentanter får en information, eller om alle borgerne skal have en information. Det er jo helt, helt vitalt. Jeg forstår udmærket, at fondene ikke vil ud i en stor mediediskussion omkring de her ting, før man er kommet lidt længere med tankerne. Men vi skal have på det rene, hvorvidt fondene har krævet, at det her kun blev inde i det lokale eller i den telefonsamtale. Det synes jeg er meget, meget væsentligt for, at vi kan bedømme den her situation.

Så skal jeg i øvrigt lige til allersidst lige spørge også overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren, hvornår hørte man første gang om, at Realdania måtte være interesseret i at gå ind og hjælpe Københavns Kommune med et meget påtrængende trafikalt problem. Ligger det tidspunkt før den 3. november, vi har forstået, at der var et møde, og jeg tager til efterretning, at der har været det møde, men har man overhovedet intet vidst før da om, at Realdania faktisk ikke arbejdede med nogle planer om at løse trafikproblemerne i København.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg er med på, at vi har debatteret ret længe, men jeg må alligevel bede om, at der er nogenlunde ro i salen, når der er talere, og der var meget uro for et øjeblik siden.

Jeg skal svare på nogle af de spørgsmål, som borgmester Mogens Lønborg stillede.

Nej, der har selvfølgelig ikke været nogen krav fra fondene om, at andre politikere ikke måtte orienteres, som jeg har refereret adskillige gange, så trak de forslaget, så der var ikke noget at orientere om.

Jeg har også refereret, at jeg gjorde nøjagtigt det samme i forhold til Bikubens telefonsamtale om at referere den situation, som var, nemlig vedtagelserne i Borgerrepræsentationen og det, vi arbejdede videre med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så snart Realdania offentligt gik frem og sagde, at der var et forslag, blev de indkaldt til et møde, mødet foregik her på Rådhuset kl. 9, og der blev forslaget lagt frem. Jeg har første gang hørt om, at der blev arbejdet med et sådant forslag med Realdania, kan man sige, på en lidt tilfældig måde, nemlig under en mere formel middag, hvor teaterchefen for Det Kongelige Teater Michael Christiansen nævnte, at Realdania arbejdede med disse forslag.

Det er sådan set, hvad jeg har at sige til de spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Tak for svarene. Men jeg synes bare, der er en gåde, jeg ikke kan få helt til at hænge sammen. Vi har her i aften hørt, at overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren netop ikke har afvist, man har hverken sagt ja eller nej. Det er lidt ubegribeligt for mig, hvordan man så fra fondenes side har sagt, så trækker vi forslaget. Altså hvad er det, der i de her møder trods telefonsamtaler gør, at pludselig laver forslagsstillerne en kovending.

Jeg vil selvfølgelig ikke bede de 2 borgmestre om at svare på, hvad der er foregået inde i hovederne på fondens bestyrelsesmedlemmer, men mere måske kaste lys over, hvorvidt man erindrer sig fra samtalerne, møderne, at man måtte have givet fondsbestyrelserne indtryk af, at man alligevel nok ikke så nogen som helst realistiske muligheder for, at de her forslag kunne nyde fremme.

For ellers er det i hvert fald for mig, og det tror jeg, det vil være for mange, lidt ubegribeligt at fondene kommer, har svunget sig op, har haft bestyrelsesmøder, hvor de siger, nu vil vi altså donere så og så mange penge, og så kommer de til møde og får at vide, det er hverken nej eller ja til noget som helst, vi trækker forslaget. Det fatter jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Som overborgmesteren meddelte, så meddelte Realdanias direktør, ikke bestyrelsesmedlemmer, men direktør, at så herefter var der ikke noget tilbud og gjorde i øvrigt opmærksom på, at der kun havde været sonderinger i Realdanias bestyrelse, der var ikke nogen endelig beslutning fra Realdanias bestyrelse.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er skuffet. Vi hører hverken overborgmesteren eller borgmester Klaus Bondam komme med nogen beklagelse, der er ingen undskyldninger, men der er en hel masse sniksnak, eller hvad søren vi skal kalde det. Tværtimod finder vi pludselig ud af, at der er flere fonde, der også er kommet med nogle tilbud, som vi altså heller ikke ved noget om.

Efterhånden så er det ved at være en hel teaterforestilling, fordi hvad er det, der sker, hvem har sagt ja, og hvem har sagt nej. Jamen altså den politiske holdning og så har man sagt den til Realdania, men hvad er den politiske holdning, hvor ved man det fra, når vi ikke har behandlet sagen, hvordan kan man så vide, hvad den politiske holdning er. Det vil jeg altså gerne vide, for det kan jeg simpelt hen ikke finde ud af.

Derfor så siger overborgmester Ritt Bjerregaard, så trak Realdania forslaget. Jamen hvorfor trak de det, altså de kan da ikke vide den politiske holdning, så er det jo kun, hvad overborgmester Ritt Bjerregaard og borgmester Klaus Bondam, har sagt, det er da ikke os andre, der har sagt det, vi er jo slet ikke blevet hørt stadig væk.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, hvis det er undgået den dame og den herres opmærksomhed, at vi er altså 55 medlemmer i Borgerrepræsentationen, og det er 2, der har udtalt sig. Godt nok er det overborgmesteren og en borgmester, der har udtalt sig, men alligevel noget galt er der da.

Mona Heiberg var inde på, at der var nogle oplysninger, der manglede. Jamen altså hvis vi ikke har nogen forslag, så kan der ikke være noget, der mangler, hvad er det for noget. Man modsiger sig selv hele tiden, og jo længere vi taler her i aften, jo mere udpræget bliver det, at der er nogle problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Mona Heiberg nævner, at hun ikke skal være sagsbehandler, nej selvfølgelig skal hun da ikke det, og så siger Mona Heiberg samtidig, at det ikke er første gang og heller ikke sidste gang. Jo, Mona Heiberg, det her er absolut sidste gang, der sker sådan nogle ting her i Borgerrepræsentationen, det kan vi simpelt hen ikke acceptere.

Klaus Bondam udtaler på et tidligere tidspunkt, at han har lyttet til beskyldningerne, og så ved jeg ikke, om jeg sådan alligevel fornemmer, at han sådan kommer lidt nærmere sandheden, end borgmesteren har gjort ført. Men det passer altså stadig væk ikke helt, hvad der bliver refereret fra det møde, ellers så har borgmesteren i hvert fald en dårlig hukommelse.

Nu kan jeg jo ikke referere, hvad borgmesteren har sagt, for det må jeg ikke, men jeg er stadig væk af den opfattelse, at borgmesteren har en dårlig hukommelse.

Borgmesteren siger så, og det er måske der, jeg mener, der er lidt indrømmelse, at hver især vil tage ved lære, og så håber han på et godt samarbejde. Jamen kære Klaus Bondam, et godt samarbejde kræver altså åbenhed om alle ting, det kan ikke nytte, at vi bliver forholdt nogle ting i Teknik- og Miljøudvalget, og så vil man så samtidig have et godt samarbejde. Så det må borgmesteren lige tænke over en ekstra gang, til vi har møde i udvalget.

Anne Vang taler om, når fondene henvender sig, så skal der være fortrolighed. Jamen det er da klart, der skal være en vis form for fortrolighed. Jeg tror, det var Mogens Lønborg, der nævnte, at selvfølgelig skal det da ikke ud til medierne, altså vi skal da ikke sige, nu har vi fået et forslag sådan og sådan. Men den åbenhed skal også gå indadtil til Borgerrepræsentationens medlemmer.

Så forstod jeg heller ikke rigtigt, hvad det var, man sagde til Winnie Berndtson vedrørende nogle spørgsmål, hun havde stillet men de kan da umuligt være fortrolige. Jeg synes i øvrigt, det er nogle ganske udmærkede spørgsmål, jeg ved ikke, om jeg er helt enig i svarene, fordi noget af det er jo det samme, som er blevet sagt her i salen.

Så nævnte Anne Vang også, at der ikke var nogen, der ville have broen, og det fatter jeg slet ikke, fordi jeg vil bare henvise til de her notater, 2 tykke stykker papir, der er lagt på vores bord. Jeg kan godt forstå, hvis man ikke har nået at kigge dem igennem, fordi det er jo helt tilbage til år 2000, så vil jeg bare gøre opmærksom på, at forliget det var i 2001, og der var man interesseret i både parkeringsfaciliteter for 500 biler en højklasset trafikalt forbindelse herfra og til Døkøen.

I 2002 siger man: "Som tidligere nævnt er der planlagt etableret et underjordisk parkeringsanlæg ved Kvæsthusbroen med plads til 500 biler, der også skal betjene Operahuset."

Så der er altså stadig væk tale om, at man gerne vil have de ting, som der er nævnt her.

Den 11. juni har sagen om parkeringskælder under Kvæsthusbroen været i Borgerrepræsentationen, og der har man igen talt om broforbindelse og parkeringshus.

Senere igen, nej, det var vist på samme møde, nej, det var det ikke, det var den 6. maj, så har man taget beslutning om, at man skal forberede en arkitektkonkurrence om en broforbindelse fra Larsens Plads via Kvæsthusbroen til Døkøens sydlige del. Den 20. maj 2003 taler man altså stadig væk om denne her broforbindelse.

Så på et tidspunkt så sker der noget, hvor man pludselig taler om noget tunnel, så hvis nu Anne Vang kiggede lidt nærmere tilbage i de gamle bilag, jeg kan godt forstå, at det kan være svært at nå at se det, fordi jeg måtte også have hjælp til at nå det, plus at jeg skulle skrive noget og lytte efter, hvad der blev sagt.

Så jeg er ikke helt enig i, når Anne Vang siger, at det er den gamle Borgerrepræsentationen, der har slået Operaen ihjel. Det man måske kan klandre det er, at man ikke har været hurtig nok til at komme ud med den endelige løsning, men man har jo hele tiden været enige om, at det var sådan, det skulle være. Og så på et tidspunkt så gik det galt.

Men alt i alt så vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er meget skuffet over de forklaringer, vi har fået i dag, vi kan faktisk taget slet ikke acceptere dem. Vi synes, det er fuldstændig utilstedeligt, at vi bliver behandlet sådan i Borgerrepræsentationen, det vil vi faktisk taget ikke finde os i at blive fremover.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Ikram Sarwar (A): Jeg vil sige til Karin Storgaard, at det er fair nok, at DF er skuffet i tide og utide. Men jeg vil også sige til Karin Storgaard, at det er jo nævnt mindst 10 gange i dag, hvad der blev sagt til Realdania og de andre fonde, så jeg forstår ikke, hvad det er, Karin Storgaard har brug for at høre igen. Fordi lige så snart, man havde fortalt Realdania, hvad man havde besluttet herinde, jamen så trak de forslaget tilbage eller tilbuddet tilbage, og det er jo meget enkelt.

Så kan jeg heller ikke rigtigt forstå, at borgmester Mogens Lønborg, som puster sig op her på talerstolen og vil have svar på det ene og det andet og mener, at det er rigtig flot, at medierne sådan set har fået den sag frem. Jamen det er jo fair nok, at de har fået den sag frem, men lige så snart der var noget konkret at gå videre med, jamen så står vi jo og snakker om sagen i dag, og vi har jo snakket om sagen til vores økonomiudvalgs møde her for 2 dage siden. Så lige så snart der var noget konkret, så er man jo også gået videre med det.

Jeg håber også, borgmester Mogens Lønborg vil give mig ret i, at hvis der er noget løst, og hvis der ikke er noget konkret, jamen så vil det også være spild af borgerrepræsentanternes tid ved at hele tiden sige, nu er der en fond, som er kommet med det her forslag, nu er I blevet orienteret. Det kan være, der er måske 20 lignende forslag af måske andre beløbsarter, så er det ikke beløbet, vi snakker om, men henvendelser. Mener borgmester Mogens Lønborg vitterligt, at man skal fremlægge alle henvendelser til kommunen til Økonomiudvalget eller andre fagudvalg? Mener borgmester Mogens Lønborg virkelig det?

Så håber jeg, at Karin Storgaard sådan set læser budgetforliget, fordi så får hun svar på, hvad borgmester Klaus Bondam og overborgmester Ritt Bjerregaard har berettet over for fondene.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og det udløste nogle flere korte bemærkninger, nemlig både fra Karin Storgaard, borgmester Mogens Lønborg og Winnie Berndtson.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen det var det, jeg sagde før, det bliver mere og mere interessant, som aftenen skrider frem, for nu er det altså åbenbart ikke kun 2 fonde, nu er det flere fonde. Så jeg vil da gerne vide, hvad de andre fonde også er for noget.

Så jamen der er givet svar, hvad borgmesteren og overborgmesteren har svaret, jamen hvad er det, der er svaret og på hvilket grundlag, det har man åbenbart ikke fattet endnu.

Budgetforliget, jamen det behøver vi altså ikke at få refereret, det kan vi udmærket huske. Men hvad der er svaret til fondene, det er jo det, der er det vigtige, hvad er det, der er svaret, der er svaret, at der er ingen politisk vilje til det, der er ikke nogen, der er interesseret i deres forslag. Hvad er det for noget, det er da lyv, det er det i hvert fald, for hvem har man hørt ad, man har ikke hørt nogen. Har man hørt Teknik- og Miljøudvalget, nej, det har man ikke. Har man hørt Borgerrepræsentationen, nej, det har man ikke. Har man hørt Økonomiudvalget, nej, det har man heller ikke.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Til Ikram Sarwar, som stillede nogle spørgsmål, som stillede nogle spørgsmål, hvorvidt man skal informere om alle ting, man har, når det ikke er sådan særlig konkret.

Må jeg bare sådan i al stilfærdighed lige minde om, at det der er tale om her det er, at en fond, ja 2 fonde, men lad os nu tage den, der havde den største gavepung fremme, kommer og siger, I har før snakket om en bro over, den vil vi godt betale. I har snakket om et parkeringshus, ja faktisk har I en politisk aftale på det tidspunkt her, der er da en politisk aftale, ved I hvad, den vil vi godt betale for jer.

Så snakker I også om noget med en park, ved I hvad, den vil vi godt betale for jer, så skatteborgerne slet ikke skal betale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Nej, helt ærligt, sådan nogle informationer, Ikram Sarwar, synes jeg faktisk, de skulle have videbragt prompte til det politiske system i København.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (løsgænger): Ja, jeg ved ikke, om Ikram Sarwar har forstået, hvad det er for nogle informationer, man gerne vil have, men hvis det er så vanskeligt at forstå, så kan vi jo bare gøre det hver evig eneste gang, at vi altid spørger forvaltningen og borgmestrene og de andre politikere, findes der nogen henvendelser vedrørende denne her lokalitet, som jeg endnu ikke har hørt om? Det gør bare det politiske en kende besværligt, at det skal foregå på den måde. Det er jo ikke underligt, når man sidder og træffer en konkret beslutning om, hvad der skal foregå mellem Kvæsthusbroen og Operaen fra 2008 og frem, at det er en væsentlig information, når der er nogle, der har tilbudt at betale en bro.

Og nej, Ikram Sarwar, vi har ikke den her debat i aften, fordi Realdaniafondens projekt nu er blevet konkret, vi har den, fordi aviserne begyndte at skrive om det her den 10. november.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Karin Storgaard synes tilsyneladende ikke, at jeg er lige så korrekt i min beskrivelse af hændelsesforløbet, som Søren Pind synes, at jeg er. Det kan være, det kan blive til en lille intern debat mellem dem.

Jeg vil nu stadig væk fastslå, broen er blevet afvist i Borgerrepræsentationen, og den seneste beslutning fra Borgerrepræsentationen dateret 26. maj 2005 afviser en bro og erstatter den med en tunnel.

Når det så er sagt, så synes jeg da, jeg vil svare Mogens Lønborg på, hvad er det egentlig, der så får Realdania til at trække tilbudet tilbage. Jamen altså de ønsker nogle politiske sonderinger, og de får en beskrivelse af, at Borgerrepræsentationen har afvist en bro. Der var en række begrundelser for, hvorfor man skulle afvise denne her bro, der var noget med, at havnebusserne ikke kunne komme igennem. Mig bekendt er havnebusserne ikke blevet lavere i den tid, der er gået siden 2005. Der var noget om damer, der havde højt hår og kjoler, der kunne blive våde. Mig bekendt er hårsprayen ikke blevet stærkere, kjolerne er ikke blevet kortere, og bølgerne er heller ikke blevet mindre i den tid, der er gået.

De samme argumenter gælder kort sagt, der var ikke stemning for en bro, det er blevet fortalt, og så har Realdania besluttet, hvad de nu vil gøre. Det synes jeg sådan set er en udmærket måde at behandle henvendelser fra fonde på.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg bliver nødt til at kommentere Winnie Berndtsons svar, og det er sådan set, der var jo ikke noget konkret at gå videre med i første omgang. Lige så snart der har været noget, der er kommet et tilbud, som er konkret den 13. november, jamen så står vi jo netop her og diskuterer emnet, vi diskuterer, at det skal videre i Teknik- og Miljøudvalget for videre behandling. Lige så snart der er noget konkret, jamen så er der jo ikke nogen, der skjuler en aftale eller en forhandling. Men der skal jo et eller andet på bordet, før man kan gå videre med det.

Det håber jeg, at Winnie Berndtson giver mig ret i.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil godt starte med at sige tak til Anne Wang, fordi Anne Wang så modigt forsøger at tolke Realdaniafondens vurderinger, det synes jeg, jeg skylder lige at takke for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Tak er måske ikke så helt udtalt, når man så hører, at det, Realdania altså har villet med de her møder, det var politiske sonderinger, og det bliver så konkretiseret til, de vil finde ud af, hvordan det nu lige var inde i systemet med hensyn til denne her bro. Og så får man af Anne Vang at vide, at det var noget med en beslutning en bestemt dato, som i øvrigt står offentligt alle mulige steder.

Det er ikke det, jeg kalder sonderinger, fordi det tror jeg sådan set, Realdania er så professionelle, så hvad der sådan set er truffet af beslutninger herinde, og som er offentligt kendt, der vil jeg tro, at Realdania også har sørget for at være vidende om alle de ting. Så det behøver man ikke at tage et møde med overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren for at få noget at vide, man kan læse i forvejen.

Men ordet politiske sonderinger er måske sådan set nok rigtigt ved at finde ud af, er der mulighed for at gøre nogle ting alligevel, og parkeringsanlægget blev i øvrigt forbigået, fordi der har vi en politisk aftale. Det vidste de sikkert også godt i forvejen, så der har de også nok været noget forbløffede over at høre, at det så alligevel ikke var muligt.

Men jeg er stadig væk af den opfattelse, at Realdania må have fået sådan en kold skulderagtig tilbagemelding, der har gjort, at de ligesom siger, nå men så undskyld, undskyld, vi kom overhovedet og ville give en gave, vi kan forstå, at den er ikke specielt velkommen, fordi I har andre planer, det fik vi også at vide af overborgmesteren, man har andre planer. Og så har man lige så stille ydmygt trukket sig ud af det igen.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (løsgænger): Jamen jeg vil bare sige, at det er jo ligesom Holberg, det er ikke nok at finde ud af, hvorfor eller at Jeppe han drikker, det kan man jo se, han raller rundt på scenen, men hvorfor er det, at Jeppe han drikker.

Så næste spørgsmål må jo være, hvorfor lå der ikke noget konkret forslag, det gjorde der ikke, fordi Realdaniafonden var af den klare opfattelse, at Klaus Bondam og Ritt Bjerregaard havde sagt nej, så det var derfor, der ikke lå noget konkret.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare spørge Anne Vang, om Anne Vang også mener, at aftalen, p-forliget fra 2001 også er bortfaldet?

Og så vil jeg sige, at den beslutning blev truffet for det første i 2005, altså i den gamle Borgerrepræsentation, og det var med et meget lille flertal. Og så vil jeg sige, at det er jo nye ting, der kommer frem her, når der kommer nye ting frem, så tager man dem op, man har en ny Borgerrepræsentation, og Socialdemokraterne siger jo hele tiden, at man kan blive klogere, og man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det gør man jo i mange andre sager herinde, altså man tager jo sager op, der har været besluttet i den gamle Borgerrepræsentation og prøver at ændre dem.

Så nu er det her en ny situation, så burde man have taget det op.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg synes, det er højst mærkværdigt, at Ikram Sarwar fortæller, at der ikke var noget at gå videre med, hvad er det så, vi går videre med efter det møde her, er det ikke netop tilbuddet fra Realdania? Hvorfor er det lige pludselig, det er blevet et tilbud igen, var det måske, fordi Realdania blev fejlinformeret af de 2 borgmestre om, hvad det var, der var kommunens politik.

Da de så finder ud af, hvad kommunens politik egentlig var, er det så derfor, sagen kommer på igen. Det kunne man jo passende spørge Ikram Sarwar om. Jeg synes bare, at det her dokumenterer, at den proces, som vi skal til at have i gang, det var den proces, vi skulle have haft fra starten, nemlig at der var en fond, der havde et tilbud, og det bør kommunen selvfølgelig tage seriøst og lade det indgå i en politisk forhandling og drøftelse. Det er det, vi skal i gang med sådan sagt lige så stille og roligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Det vi kræver det er jo fuld information og respekt for demokratiet og beslutninger foretaget og truffet i BR inklusive beslutningen om, at der skal være et parkeringsanlæg på Kvæsthusbroen til 500 biler.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jesper Schou spørger, jamen hvordan kan det så være, der ligger et tilbud her. Jeg tror, at Realdania efter de udmeldinger, der har været i pressen, er blevet klar over, at Venstre gerne vil have en bro nu.

Det jeg citerede før om en bro, som var det sidste, vi havde hørt fra Venstre, det kan ikke lade sig gøre, det duer ikke, det er ikke det, vi har brug for, det gælder ikke længere, i dag er en bro det allerbedste. Det bliver der udtalt i medierne. Det er så en holdningsændring fra Venstre, der vil noget.

Man kan spørge sig selv, om det skyldes drilleri, eller om det bare skyldes helt almindelig slingrekurs. Det skal man selvfølgelig også have lov til. Men jeg tror, det er meget klart for alle, der har fulgt med i medierne, at der er nogle, der har ændret holdning.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Så vil jeg lige svare på Jesper Schou Hansens spørgsmål, at det er jo et konkret tilbud, de er kommet med her mandag eller 13. november, og det er derfor, vi står her, og det er ikke, fordi der er kommet de her ukonkrete tilbud tidligere. Det er, fordi der er kommet et konkret tilbud på bordet, og det er derfor, vi står her, Jesper Schou Hansen.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror, det er tydeligt for forsamlingen til tilhørere, at der er forskel i opfattelsen af, hvorfor det er, at vi står her. Jeg har opfattelsen af, at vi står her, fordi der er en brist i den tillid, der er til overborgmesteren, og den tillid, der er til teknik- og miljøborgmesteren. Derfor så er der en drøftelse i dag. Det er min opfattelse af, hvorfor vi står her.

Jeg er ikke særligt sikker på, at Anne Vang får citeret særlig korrekt, når hun siger, at Venstre har sagt, at en bro er det allerbedste, det tror jeg måske, man skal lede lidt længe for at finde et citat, der hedder fra Venstre.

Allerhelst så ønskede vi en tunnel, og det ønskede vi sådan set stadig væk. Men i erkendelsen af, at den tunnel ikke er til at finansiere, og der er nogle andre, der gerne vil finansiere en bro, så tilslutter vi os gerne en bro.

Ligesom vi på sidste møde i Teknik- og Miljøudvalget, da vi af Klaus Bondam fik fortalt, at der jo ikke var noget forslag omkring en bro, der ville blive betalt af nogen, så tilsluttede os, at man kunne få en færge, fordi det var så det tredjebedste, man kunne komme frem til.

Det er sådan set ikke fra vores side udtryk for nogen som helst form for slingrekurs, vil jeg bare sige til Anne Vang, det er sådan set et klart udtryk for, at vi vil gerne have den bedst optimale løsning.

Og så bare for at skære det ud i pap for Anne Vang m.fl., der åbenbart ikke har forstået det: 1. prioriteten er en tunnel, 2. prioriteten det er en bro, og 3. prioriteten er færger, og vi tager dem i den rækkefølge. I øjeblikket ser det ud til, at vi kan rykke fra prioritet nr. 3 op til prioritet nr. 2, og det har vi åbenbart kunnet længe, hvis der var nogen, der havde fortalt os sandheden.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Før jeg giver ordet til Mona Heiberg, skal jeg gøre den enkelte bemærkning, at vi står her i dag, fordi da jeg fik dokumentet fra Realdania, tog jeg det op i Økonomiudvalget og foreslog i Økonomiudvalget, at vi også tog det op i Borgerrepræsentationen, og der var almindelig tilslutning til, at vi tog det på som et ekstraordinært punkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Mona Heiberg (A): I forlængelse af det sidste, overborgmesteren nu har sagt, så vil jeg også sige, at der var en fond, der ønskede en drøftelse med overborgmesteren, og en drøftelse kan man jo ikke hverken sige ja eller nej til, det vil jeg ikke have, og det vil jeg have. Man ønskede en drøftelse, og det fik man.

Derefter fremkommer der et stykke papir, og dette stykke papir, som man har behandlet i tirsdags, og som er kommet den 12. november, det må have været i mandags, der står der et oplæg, og det er et oplæg fra denne fond. Nu skal vi jo så finde ud af, om denne fond også giver os et tilbud, og hvad vi vil gøre ved det tilbud, hvor det kommer an på, nu har nogle åbenbart ændret holdning i denne forsamling fra tunnel til bro og parkering osv. Vi må i fællesskab sådan fremadrettet finde ud af, hvad vi vil.

Så vil jeg sige til fru Karin Storgaard, at det er meget, meget synd, at Dansk Folkeparti er så triste og skuffede, det er ærgerligt nok, men sådan ligger landet jo åbenbart for Dansk Folkeparti.

Jeg ønsker ikke, at det er sidste gang, en fond kontakter Københavns Kommune og Københavns overborgmester. Lad der dog komme mange, mange, mange flere fonde og mange, mange erhvervsdrivende i byen, der ønsker at være medfinansierende eller partnere i nogle eller give til nogle af Københavns projekter. Så vidt mig bekendt så er det også den borgerlige politik, at man ønsker at få det private med ind i det offentlige i forhold til finansiering og andet.

Så det ville være mit inderlige ønske, at der var flere, der gjorde netop, som denne fond har gjort, de kommer med et oplæg til denne forsamling og ønsker en stillingtagen. Der er stadig væk ikke nogen tal for mig at se. Jeg har godt nok læst nogle tal i avisen, men jeg kan nu ikke se nogen, i hvert fald ikke på dette oplæg mig bekendt i hvert fald.

Men blot for at sige, lad dem endelig komme og lad dem endelig kontakte vores overborgmester, som så selvfølgelig tager en drøftelse, for derefter om det nu er fornuftigt eller ikke fornuftigt at fremlægge det for denne forsamling.

Faktisk så synes jeg, at den tidligere teknik- og miljøborgmester eller dengang med et andet navn, hr. Søren Pind, udtrykte det meget, meget godt fra denne talerstol, at det er vigtigt, at man også som borgmester eller andre kan beholde fortroligheden, når man får den slags henvendelser.

I forhold til også det at tidligere af fru Karin Storgaard sagt heroppefra, at teaterdirektøren, teaterchefen, skuespilchefen har sagt, at nu vil Operaen dø. Altså den pågældende direktørs ærinde, og skulle vel også gerne være det, er da at beskytte sit personale så langt som overhovedet muligt. Michael Christiansen ved lige så godt som alle os andre, at han har personale, der skal over på den ene og anden side et par gange om dagen, dels for at øve, dels for at spille forestilling. Han ville da være en dårlig chef, hvis han ikke fremførte dette, at den nemmeste måde at komme over på, det er nok en bro, det har han i hvert fald besluttet sig for, at sådan burde det være. Det fremfører han så.

Nu kommer han jo fra Forsvarsministeriet, han har også en meget bestemt måde at udtrykke sig på denne herre, og det har han så sandelig også gjort i denne anledning. Men om Operaen er død eller ej, det synes jeg ikke, vi skal, vi ved jo alle sammen, at når Skuespilhuset kommer, så ved vi alle sammen, så har vi x antal pladser til kulturinstitutioner i denne by, og så vil det være et par stykker for mange, vil jeg tro.

Så de argumenter, som nogle kommer med, det kan man forklare på mange forskellige måder. Men om Operaen er død på grund af en bro eller en færge, den køber vi ikke.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil såmænd gerne bidrage også lidt til det næsten eksistentielle spørgsmål, der nu er blevet rejst, hvorfor er vi her i aften?

Vi hørte overborgmesteren give en forklaring, det er vi, fordi Realdania i søndags, en højhellig søndag (indsigelser). Kom det mandag, jeg har ellers forstået, at det blev affattet søndag, for der var et møde allerede dagen efter, men det er en detalje. Det er muligt, at det så er den 13., det er ikke afgørende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Det er en delforklaring. Jeg vil sige, at det havde nok været meget, meget vanskeligt for overborgmesteren ikke at tage et initiativ i forhold til Realdania, når det nu kom frem for offentligheden.

Jeg tror, den væsentligste forklaring det er sådan set det, overborgmesteren tidligere kaldte for mediehysteriet. Det er sådan set nok, hånden på hjertet, det er nok, fordi det kom til offentlighedens kendskab, at Realdaniafonden pludselig så, at nu var der nogle muligheder, de muligheder, som de nok noget slukørede måtte erkende efter mødet med de 2 borgmestre ikke fandtes. De første sonderinger faldt så at sige negativt ud, fordi de nok var gået fra det møde med en fornemmelse af, her var der ikke rigtig nogen muligheder.

Så kommer medierne, og så er det pludselig, de vejrer morgenluft, så affatter de lidt hurtigt, kan man næsten få et indtryk af, et oplæg, og så er resten af forløbet jo sådan set givet på forhånd. Det er medierne, det er offentliggørelsen, det er åbenheden, det er åbenheden, ikke den af overborgmesteren så højt besungne åbenhed, men det er åbenheden i forhold til offentligheden og medierne, der gør, at vi nu i aften her kan have en åben debat omkring det her.

Det synes jeg ikke, man skal så bare betegne som mediehysteri, det er faktisk en væsentlig del af vores demokrati.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg beundrer da Mona Heiberg for at snakke uden om, for det er jo det, der sker her. Jeg synes jo samtidig, der sker en ansvarsforflygtigelse, og Mona Heiberg og Socialdemokraterne vil ikke forstå, at man har klokket i det i denne sag.

Så vil jeg bare lige svare på de 2 ting, der blev nævnt, det var det med fonden. Jamen det var jo ikke fonden, der ikke skulle henvende sig, det er måden, vi behandler det på, det er der, fejlen er, det er ikke fonden eller fondene, som vi har fået at vide. Det er den måde, vi behandler det på, det er det, der er noget galt med, og det er det, jeg siger, det er sidste gang, at det er sket.

Så er der det med, at Operaen der er død. Jamen jeg vil da gerne spørge fru Mona Heiberg, at hvis der ikke sker nogetovre ved Operaen, jamen hvis der ikke kommer nogen folk, så sker der ikke noget, så er der ingen forestillinger eller ikke nok forestillinger, og så er der ikke noget personale, og det er vel helt reelt, sådan er det. Hvis der ikke foregår noget, hvis folk ikke kan komme derover, hvis der ikke er nogen, derovre, så sker der ikke noget. Hvorfor lukker man ellers noget, det gør man jo ikke bare for sjovs skyld, det er da, fordi der ikke er folk nok, der kommer derover, fordi det er så besværligt.

Det her med at skulle stå i en båd med fin kjole på osv., som Anne Vang sådan ligesom gør lidt grin med, det kan da godt være, det lyder mægtig sjovt, jeg kan også godt se det for mig, men altså bortset fra det så er det da bare en alvorlig sag det her, det er da ikke noget, man står her og laver grin med, det er faktisk taget en rigtig alvorlig sag. Det er jo lige før, man kan bringe den videre altså. Det må man jo så overveje, når man er så uforstående på, hvad det er, der foregår her eller ikke foregår her.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal love, jeg skal ikke lave grin med nogen som helst af de tilstedeværende altså.

Det jeg lige kort vil sige noget om på Enhedslistens vegne det er det forslag, Mogens Lønborg har stillet. Jeg vil sige, sådan som det er i min hukommelse, så må andre hjælpe til, så er det ganske usædvanligt det her. Det er jo nok et spørgsmål om, både det er i orden og hænger sammen med vores forretningsorden og så, som Søren Pind var inde på tidligere, hvorvidt det er klogt.

Mogens Lønborg har stillet et forslag, der udtrykker sin misbilligelse. Alle, der har overværet denne debat, tror jeg ikke er i tvivl om, hvad de enkelte partier mener, uanset at der er skrevet flere ind på talerlisten. Alle ved det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Men hvad betyder det at udtrykke sin misbilligelse, det har ingen funktion, hvor alvorlig er misbilligelse i forhold til kritik, hvad har vi gang i her.

Derfor, uanset overborgmesteren har givet os tilladelse til at få en kort time out, når punktet nu er færdigbehandlet, så er vi meget i tvivl om, det er særlig hensigtsmæssigt det her, eller hvad konsekvensen af det vil være fremover. Vil det i virkeligheden betyde, at i forbindelse med enhver sag er der mulighed for, at en person herinde kan stille misbilligelsesforslaget op i forhold til en borgmesters håndtering eller andres håndtering for den sags skyld. Det er uklart, og derfor er det ikke klogt at vedtage noget, der muligvis har nogle konsekvenser, som man ikke selv kan overskue.

Afslutningsvis må jeg spørge, når sagen nu er færdig, bliver der så mulighed for efter timeouten at komme med ændringsforslag, vi har jo slet ikke haft det her papir før, er der mulighed for det? Det er bare til opklaring i timeouten.

A. Ben Haddou (C): Altså der er et par ting, jeg ikke rigtigt forstår, fordi borgmesteren og overborgmesteren, der har været involveret i denne sag, har klart givet udtryk for, at det skal være sådan, så man kan forhandle i al fortrolighed sammen med fonde eller virksomheder.

Men på den anden side kan jeg læse, at det i hvert fald er en af grundene til, at overborgmesteren siger:

"Realdania skal have større åbenhed næste gang og ikke nøjes med at orientere 2 borgmestre, men lægge tingene åbent frem, så københavnernes kan se, hvad det er, Realdania foreslår."

Siger Ritt Bjerregaard, der afviser, at hun ville holde planen hemmelig.

Jamen det er jo netop at modsige sig selv, mener jeg, man siger på en ene side i dag, at der skal være plads til, at man holder nogle fortrolige møder, men på den anden side har man så sagt til Realdaniafondene, at de ikke skal have lov til at holde nogen fortrolige møder med 2 borgmestre.

I den tid, jeg har været her før, jamen der kan jeg tydeligt huske, der var flere aftaler, der blev gennemført, og som faktisk ikke skabte nogen problemer i den gamle samling omkring nogle møder, der blev holdt, hemmelige møder, og de kørte igennem, og der var ikke nogen kritik fra nogen partier overhovedet.

Hvordan er det her forslag kommet så, hvordan har vi så fået det her forslag, fordi det lyder, som om jamen nu er der kommet et forslag, så det er en helt anden situation. Men sådan, som jeg læser det, ud fra se informationer, man får i pressen, så er det jo netop det, at der er kommet den her debat, der er blevet skabt den her debat, hvor de forskellige politiske partier har taget afstand fra den måde, som de to, både borgmesteren og overborgmesteren, har ageret på, som så har gjort, at Realdaniafonden er kommet frem med det her forslag, og som nu langt om længe kan drøftes og behandles.

Jamen tidligere sagde jo overborgmesteren, at det kan der ikke blive tale om, fordi det her forslag jo overhovedet ikke stemmer overens med de planer, man har allerede vedtaget.

På den anden side har overborgmesteren jo nu sagt klart og tydeligt, at hun gerne vil se på forslaget og de konsekvenser, som det får for trafikken osv. osv. Det vil sige, noget har ændret sig fra, at man i første omgang ikke vil have det, og fordi det netop ikke kunne forenes med de planer, man har omkring Operaen. Men pludselig så vender overborgmesteren nu åbenbart og siger, at vi skal have det undersøgt, der har jo ikke været nogen undersøgelser før.

Så det her må for mig vise, at det er sundt, at vi har haft den her debat, sådan så det har bevirket, at vi alligevel får den undersøgelse, så vi senere hen politisk kan tage stilling til, eller I kan tage stilling til, om det er noget, som man kan bruge eller ej.

Winnie Berndtson (løsgænger): Jeg har ikke brug for at udtrykke mistillid, kritik eller noget som helst, der ligner skriftligt, jeg synes, vi har haft debatten her. Jeg har sådan set bare brug for, at det her kommer til at fungere fremadrettet, og det kan den protokolbemærkning jo hverken hjælpe fra eller til med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så jeg vil sige, jeg tror, det er forstået, at der har været en utilfredshed i denne sag, så jeg vil sådan set bare gerne have, at borgmester Klaus Bondam og overborgmester Ritt Bjerregaard her ved debattens afslutning tilkendegiver, at de har forstået, at der er ganske mange politikere, som har opfattet, at der har været informationer, som har været væsentlige for at kunne træffe beslutninger, som de ikke har fået.

Man behøver ikke at være uenig, undskyldte eller erkende fejl eller hvad som helst, det er jeg sådan set ligeglåd med, jeg vil bare gerne have, at de 2 borgmestre udtrykker eller anerkender, at der er en række politikere, som ikke mener, at de har været i besiddelse af væsentlige oplysninger på det tidspunkt, de skulle træffe beslutning, fordi så har man trods alt lært det.

Så tog jeg egentlig ordet for lang tid siden i denne sidste runde, fordi jeg ville spørge om noget rent praktisk, nemlig den indstilling, vi så er blevet præsenteret for i dag. Jeg har ikke det problem, at vi skal behandle dette forslag fra Realdania i Teknik- og Miljøudvalget, det glæder jeg mig rigtig meget til og gerne på flere udvalgs møder og med tegninger og modeller og alt muligt.

Men jeg har det problem, at jeg den 8. november var med til at træffe en beslutning om, hvordan trafikbetjeningen mellem Kvæsthusbroen og Holmen skal foregå fra 2008 og frem. Den beslutning ville jeg ikke have været med til at træffe, hvis jeg havde vidst det, jeg ved i dag. Derfor skal jeg spørge, hvordan man rent teknisk kan tilbagekalde den del af beslutningen, der handler om den langsigtede løsning, samtidig med at vi får vedtaget den kortsigtede løsning. Altså at fra nu af og frem det vedtager vi.

Men det, der hedder den langsigtede løsning i den indstilling fra 2008, det bliver parkeret sammen med den her henvisning om, at vi behandler Realdanias forslag i Teknik- og Miljøudvalget, sådan så vi kan vurdere den langsigtede løsning i lyset af, at Realdania har givet det her tilbud.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg vil blot replicere til Winnie Berndtson, som jeg sagde tidligere, vi har altid en forpligtelse til at sikre og styrke tilliden til hinanden og københavnernes. Så jeg har hørt, hvad der blev sagt.

Så vil jeg lige kort sige, at jeg læser op her:

"Hvis der efterfølgende opstår diskussion, om en sag har været tilstrækkeligt belyst, kan ethvert medlem bede om at få sagen optaget til ny behandling. Efterkommes dette ikke, har medlemmet mulighed for at henvende sig til tilsynsmyndighederne."

Men jeg er sikker på, at denne sag vil blive optaget til ny behandling.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal bare gøre den bemærkning til Winnie Berndtsons spørgsmål om proceduren, som jeg også redegjorde for på Økonomiudvalget, at sagen kommer jo op i Økonomiudvalget, og der vil det være min hensigt at indstille, at man kan vedtage denne første del, som er den kortsigtede, og henvise den sidste del, som er den langsigtede, til Økonomiudvalget, sådan at den kan behandles sammen med henvendelsen fra Realdania.

Borgmester **Martin Geertsen**: Det har været en ophedet debat, der er blevet sagt mange gode, mange rigtige ting. Vi vil godt trække vores forslag om misbilligelse og omformulere det i retning af, at Borgerrepræsentationen beklager overborgmester Ritt Bjerregaard og teknik- og miljøborgmester Klaus Bondams håndtering af sagen om Realdania.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er flere partier, som er med i det dagsordensforslag, der er stillet, og derfor er jeg nødt til at vide, om det kun betyder, at Venstre har trukket sig fra det forslag, eller om det betyder, at forslaget er trukket også fra De Konservative og Dansk Folkeparti. (Af-brydelse)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Ja, der er flere, der gerne ville have en time out, nogle ville gerne have det, fordi de gerne ville tage stilling til, hvad de skulle stemme, det er ikke helt sikkert, de kan det. Men skal vi ikke starte med at give en time out på 5 minutter.

Til spørgsmålet fra Jens Kjær tidligere, kan jeg sige, at selvfølgelig kan der stilles ændringsforslag til det dagsordensforslag, der er stillet.

Vi mødes igen 20 minutter over 8.

Mødet afbrudt kl. 20.15.

Mødet genoptaget kl. 20.20.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er mødet åbnet igen, og Mogens Lønborg har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: En time out kan være godt, så får man tid til politiske sonderinger, og der har været politiske sonderinger på tværs af det politiske spekter. Der er derfor opnået enighed om, at vi kan lande på ordet "beklage". Det vil sige, at vi er indforstået med, at det ord, der hedder "misbillige", det bliver ændret til "beklage", og det skulle være aftalt mellem de nævnte partier.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det kunne have klædt Mogens Lønborg at være en smule mere klar i mælet efter alle disse minutter heroppe i aften. Så er det sagt, det var en mild kritik. Jeg ved ikke, om vi skal vedtage den.

Jeg forstår, at det, Venstre stiller forslag om, det er, at Borgerrepræsentationen beklager håndteringen og så i øvrigt alt det, der står om "har tilbageholdt væsentlige oplysninger" udgår. Det er meget svært at forholde sig til, altså nu er det kun ét ord, det er det, jeg har hørt i pausen, det er det, Enhedslisten har hørt i pausen. Vi vil gerne have en bekræftelse af, hvad det er, vi skal stemme om.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det vil vi også gerne heroppe, og derfor giver jeg ordet til borgmester Martin Geertsen.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg tror, jeg kan sige nu på vegne af Venstre, Konservative, Enhedslisten, Winnie Berndtson og Finn Rudaizky, at følgende forslag bliver fremsat:

"Borgerrepræsentationen udtrykker sin beklagelse over overborgmester Ritt Bjerregaard og teknik- og miljøborgmester Klaus Bondams håndtering af sagen om Realdania."

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, der står, at "Borgerrepræsentationen udtrykker sin beklagelse over overborgmester Ritt Bjerregaard og borgmester Klaus Bondams håndtering af sagen om Realdania."

Der er også en kort bemærkning fra borgmester Mogens Lønborg. Nej, det er der ikke.

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger) stillede ændringsforslag om, at der tilføjes et nyt 2. attpunkt:

"at Borgerrepræsentationen udtrykker sin beklagelse over overborgmester Ritt Bjerregaards og Teknik- og Miljøborgmester Klaus Bondams håndtering af sagen om Realdania."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 21.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

For stemte: C, O, Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt med 53 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Winnie Berndtson (løsgænger) afgav følgende protokolbemærkning:

"Jeg udtrykker min beklagelse over overborgmester Ritt Bjerregaards og Teknik- og Miljøborgmester Klaus Bondams håndtering af sagen om Realdania."

=====

3) BR 592/06. Forespørgsel til Teknik- og Miljøborgmesteren om generne ved vejarbejdet på H.C. Andersens Boulevard m.v.

(Stillet af Mogens Lønborg, Majbritt Mamsen og Peter Schlüter (alle C)):

Teknik- og Miljøborgmesteren bedes redegøre for, hvordan forvaltningen planlægger, koordinerer og følger op på større vejarbejder på Københavns hovedfærdselsårer, så vejarbejderne bliver til mindst mulig gene for byens befolkning.

(Sagen udsattes i mødet den 2. november 2006)

Peter Schlüter (C): København har sommeren igennem været ramt af trafikkøer, trafikkøer og trafikkøer på grund af vejarbejder på mange af byens allermost trafikerede hovedfærdselsårer.

Hundredetusinder af frustrerede københavnere og alle andre med et ærinde i hovedstaden har oplevet, at det har været næsten umuligt at komme på tværs af byen de seneste 8 måneder, 8 lange måneder. Fra marts til ultimo oktober har der f.eks. været et stort vejarbejde på H.C. Andersens Boulevard, Gyldenløvesgade har været gravet op, og i årevis har der været vejarbejder foran og omkring Østerport Station. Alt sammen på samme tid og i lange perioder har vejarbejdet stået fuldstændig stille, hvilket jo har undret mange forbikørende borgere.

Børsgade, Børsbroen, omkring Holmens Kirke har sommeren igennem været indsnævret på grund af vejarbejde, anlægsarbejder, der har været og er vejarbejder på Østerbrogade, på Grøndals Parkvej, Gammel Køge Landevej, ja listen er endnu længere, når man kigger på Vej & Parks hjemmeside.

Målet med den her forespørgsel er at sætte fokus på kommunens planlægning og koordinering af de hidtidige som kommende vejarbejder på byens vitale hovedfærdselsårer.

Partierne bag forespørgslen håber derfor at teknik- og miljøborgmesteren i dag vil kunne love borgerne, at der fremover sker en bedre planlægning af større vejarbejder på byens mest trafikerede strøg, så København ikke lukkes og blokeres af ukoordineret vejarbejde.

Det er navnlig faldet de borgerlige partier for brystet, at vejarbejderne på H.C. Andersens Boulevard er trukket i langdrag og har været altså fra marts 2006 til oktober 2006. Det langtrukne vejarbejde har været til stor gene for de mange, der hver dag må passere H.C. Andersens Boulevard og Rådhuspladsen for at passe deres arbejde.

Københavnerne har brugt timer i kø på H.C. Andersens Boulevard de sidste mange måneder. Trafikkaoset har ikke alene været til gene for de mange, der har siddet fast i trafikken og ventet, men det har også været til gene for trafiksikkerheden og vores alle sammens miljø. Tusindvis af liter benzin har været brændt af til ingen verdens nytte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Ud fra en rent pragmatisk synsvinkel så virker det underligt, at vejarbejdet på H.C. Andersens Boulevard skulle vare så længe. Kunne man da ikke have ladet vejarbejdet udføre på kortere tid ved også at arbejde f.eks. uden for almindelig arbejdstid, som de gør andre steder, 2-holdsskift eller måske 3-holdsskift. Behøvede vejarbejdet på byens mest befærdede vej at ligge brak hver dag efter kl. 15.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at det er ret uhensigtsmæssigt, at man samtidig og i flere måneder hen over sommeren har vejarbejder både på H.C. Andersens Boulevard og på Børsbroen, Børsgade, for på den måde begrænser man de allermest benyttede adgangsveje til og fra Amager. Men der bor jo altså mere end hundredetusinde københavnere på Amager, og derfor er det kritisabelt, at man udfører vejarbejder på begge hovedfærdselsårerne samtidig og blot lader trafikkerne hobe sig op på begge sider af Langebro og Knippelsbro.

Kommunen har vel pligt til at få trafikken til at glide med færrest mulige gener for borgerne, selv om man i 2006 måske kunne få det indtryk, at det modsatte er tilfældet, at nogle måske synes, at vi hellere skal tage cyklen til og fra arbejdet, som de gør nogle steder i Kina. Men må jeg så minde om, at næsten halvdelen af Københavns familier ejer en bil.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for forespørgslen. Jeg vil indledningsvis prøve at besvare de konkrete spørgsmål, der stilles til arbejderne på H.C. Andersens Boulevard og Gyldenløvesgade.

Det første spørgsmål lyder: hvorfor skal arbejdet strække sig over flere måneder? Ja, både fjernvarmearbejdet på H.C. Andersens Boulevard og krydsombygningen ved Nørre Søgade har været planlagt, så de trafikale gener blev minimeret. Fjernvarmegravningen kunne ikke tilrettelægges helt uden trafikale gener, jeg håber, det siger sig selv, fordi arbejdet derved ikke kunne færdiggøres, inden vinteren satte ind.

Krydsombygningen er derimod blevet gennemført uden nævneværdige gener for biltrafikken, typisk vil en kortere anlægsperiode give større trafikale gener, mens arbejdet står på, ligesom det ofte vil blive dyrere.

Større anlægsarbejder, og det håber jeg også siger sig selv, de vil dog altid tage en vis tid at gennemføre.

Det andet spørgsmål, jeg er blevet stillet, det er: kunne arbejdet have været afsluttet på kortere tid? I forbindelse med fjernvarmearbejdet stillede teknik- og miljøforvaltningen allerede fra starten krav om, at arbejdet blev udført i et treholdsskift, således at perioden blev så kort som muligt. Københavns Energi oplyser, at arbejdet kunne have været udført en måned tidligere, hvilket dog ville have medført en ekstraudgift på 4 mio. kr.

Det er personligt ikke min vurdering, at denne ekstraomkostning havde været rimelig, spørgsmålet kunne godt have været drøftet i Teknik- og Miljøudvalget, det har vi lært, og det vil forvaltningen overveje næste gang.

I krydset ved Nørre Søgade kunne arbejdet også godt have været udført hurtigere, men altså ikke uden, at det ville have medført endnu større gener for trafikken.

Som nævnt så blev begge arbejder altså udført på en måde, så trafikafviklingen blev tilgodeset, og efterfølgende er det min vurdering, at denne strategi var rigtig.

Det tredje spørgsmål: Hvad vil borgmesteren gøre for at minimere generne? Ja, så kunne jeg fristes til at sige, at jeg vil hoppe op på min cykel, hvad jeg også har gjort, således at min bil i hvert fald ikke har bidraget, men lad nu det ligge.

Fjernvarmeomlægningen har været evalueret af Københavns Energi og teknik- og miljøforvaltningen i samråd og forelagt den administrerende direktør. Efterfølgende er det aftalt, at KE og forvaltningen fremover i fællesskab planlægger og koordinerer større ledningsarbejder i byen, således at generne kan minimeres bedst muligt.

Til slut bedes der om en redegørelse for, hvorfor begge hovedfærdselsårer til og fra Amager, dvs. Langebro og Knippelsbro var belastet af større vejarbejder på samme tid. I den periode, hvor H.C. An-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

dersens Boulevard har været opgravet, har der været et enkelt større arbejde ved Børsbroen. Dette påvirkede ikke biltrafikken i nævneværdig grad, da det normale antal vognbaner blev opretholdt i hele perioden, så vidt jeg er orienteret, jeg har ikke været ude at tælle.

Busbanen var midlertidigt nedlagt, uden at det gav problemer.

Afslutningsvis lad mig så tillade mig at sige, at i en by som København, der udvikler sig mere end nogen sinde før, vil der være vejarbejder og opgravninger, ja, det er uundgåeligt. Det er også uundgåeligt, at disse på den ene eller den anden måde vil kunne opleves som værende til gene. Jeg må desværre bedrøve Peter Schlüter med, at det nok vil fortsætte i de kommende år, hvor f.eks. Metrocityring skal anlægges.

Vi har naturligvis en ambition, og den tror jeg, vi alle sammen deler her i forsamlingen, og den har forvaltningen i hvert fald, en ambition om fortsat at forbedre tilrettelæggelsen og gennemførelsen af gravninger i byen. Netop det afsluttede arbejde på H.C. Andersens Boulevard, som er et af de allerstørste, ja, det har vi bestemt lært af.

Så jeg håber, at denne redegørelse kan tilfredsstille Peter Schlüter og Det Konservative Folkeparti. Og ja, jeg håber, det giver svar på de spørgsmål.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er rigtig, rigtig glad for, at denne forespørgsel er kommet på banen. Dansk Folkeparti har selv arbejdet med en lignende, og nu er vi glade for, at den endelig er kommet på.

I den forbindelse synes jeg, det er helt væsentligt at diskutere, om borgmester Klaus Bondam har overvejet, om alle de mange huller, der bliver gravet op i hele København, hvor man ser, at man ikke altid har folk stående nede i de her huller for at få det gjort færdigt og få det lukket igen, om ikke der er mulighed for, at man kan lave kontrakterne på en måde, sådan at man betaler leje for den tid, man har gravet hullet op.

Fordi jeg er sikker på, at det økonomiske incitament, som vil være ved, at man skal betale leje af vejen for de gener, som man pålægger københavnere og biltrafikken og i øvrigt vores busser, som i hvert fald i forhold til den konkrete sag på H.C. Andersens Boulevard har betydet utroligt store gener for den kollektive trafik, herunder specielt busserne, at man simpelt hen betaler en leje. Jeg er sikker på, at det har en motiverende effekt over for de selskaber, som åbner det her hul, at jo hurtigere de kan få det lukket, jo flere penge sparer de.

A. Ben Haddou (C): Jeg vil bare spørge miljø- og teknikborgmesteren omkring koordineringen af de her vejarbejder, altså om man vitterligt kigger på planlægningen omkring, hvis det er noget arbejde, som bliver gennemført af f.eks. TDC. Jeg ved godt, det ikke hører ind under os, men at man bedre koordinerer gravearbejdet sammen med TDC og andre myndigheder og fjernvarme, og når vi taler om almindelige elopgravninger, elkabler og ledninger.

Vi ved jo også, at der sker en del opgravninger i forhold til installation af bredbånd osv. osv. Det er den der planlægning, som måske også kan vække irritation over, at man oplever, at der lige bliver dækket et hul til i samme område, så nogle få måneder eller uger efter, så kommer en anden instans og begynder at grave op. Det er selvfølgelig også med til at forstærke det. Man kunne koordinere det bedre, således så det hele blev gennemført nogenlunde samtidig. Det er ikke nemt, men man kunne prøve.

Så var det interessant, sådan som jeg forstod det, det var, at borgmesteren sagde, at busbanen blev nedlagt uden nævneværdige problemer. Det skal vi så huske, næste gang vi skal diskutere, om taxaer kan få lov til at køre i busbanerne igen, fordi det er åbenbart ikke et problem, hvis der ikke er busbaner på et tidspunkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Peter Schlüter (C): Borgmester Klaus Bondam spørger, om svaret er tilfredsstillende eller konkluderer måske, at det må være et tilfredsstillende svar. Jeg vil sige, nej, Klaus Bondam, det svar det var så forudsigeligt, som man overhovedet kunne forestille sig.

Du snakker om et enkelt tilfælde, hvor der skulle have været ekstraomkostninger på 4 mio. kr. forbundet med, at man kunne fremskynde vejarbejdet. Er 4 millioner i ekstraomkostninger så acceptable i det her tilfælde, ja, det mener jeg da i ganske høj grad, det er. Hvis man sammenholder et beløb på 4 mio. kr. med det tab for borgerne, det tab for transportsektoren, og det slid på miljøet, på vores alle sammens helbred. Vi snakker jo om et samlet tab i de forgangne 8 måneder, hvor hovedstaden og Rådhuspladsen har ligget i trafikkaos, vi snakker jo milliardbeløb. Jeg kan slet ikke se nogen sammenhæng.

Derimod kan jeg se en sammenhæng mellem, hvad skal vi sige, ledelsesproblematikken, koordineringen, kommunikationen og den helt generelle overordnede respekt for trafikanterne, alle de borgere, som har brug for at komme hurtigt fra A til B, og som derfor er nødt til, er tvunget til at tage bilen. Så længe byen ikke har et færdigudbygget Metro City-Ringsystem, så må vi prioritere, at bilisterne, altså halvdelen af Københavns familier, kan komme til og fra arbejde, til og fra institutioner, og at alle de handlende i byen, som kommer til byen, at de kan finde en parkeringsplads, at de kan komme på tværs af byen. Alle dem der skal til og fra Amager, alle dem der skal ind igennem Københavns centrum.

Det kan ikke være rigtigt, at vi skal blokere, systematisk blokere de hovedfærdselsårer. Det virker, som om at Gunna Starcks ånd stadig væk ånder og lever i bedste velgående i Klaus Bondams forvaltning. Det virker som om, at dagsordenen der er, at vi vil hellere afvikle trafikken end at få den til at glide. Undskyld mig, men det er mit indtryk.

Fortsættes det her kaos i koordineringen fremover i Københavns trafikbillede, så er det ikke acceptabelt, Klaus Bondam.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Da det er en forespørgsel, så besvarer borgmester Klaus Bondam denne forespørgsel.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal da ikke lægge skjul på, at det er Det Radikale Venstres mål at sænke biltrafikken i København, vi vil meget regulere bilisternes adfærd, men det benytter vi os naturligvis ikke af vejarbejder og ledningsarbejder til, nej, der prøver vi at have en debat om trængselsafgifter, hvor Det Konservative Folkeparti jo snart er det eneste parti, der ikke melder noget ud i den forbindelse.

Nå, Peter Schlüter, jeg svarer på en konkret forespørgsel om H.C. Andersens Boulevard og Gyldenløvesgade, fordi det er det, jeg bliver spurgt om. Jeg havde ikke opfattet forespørgslen som bredere.

Jeg meddelte også i mit første indlæg, at jeg personligt ikke synes, at en merudgift på 4 mio. kr. ville være rimelig. Jeg skal sige, at det har ikke været forelagt mig, og jeg meddelte også i mit første indlæg, at man kunne da godt overveje, at det skulle have været drøftet i udvalget, og det kan jeg forstå på forvaltningen, at det vil man også overveje næste gang, denne situation opstår. Og det gør den jo uden tvivl.

Til Carl Christian Ebbesen så vil jeg sige, det er sådan set en rigtig god ide, han lufter der, men der er desværre ikke hjemmel i den gældende lovgivning. Der tror jeg faktisk, at Carl Christian Ebbesen og hans partifæller er i en langt bedre position, end jeg er som radikal, til at gøre sådan noget. Men det kan da være, at vi i fællesskab kan finde ud af det.

Om koordineringen, som Ben Haddou var inde på, ja, så er jeg overbevist om, at forvaltningen forsøger bedst muligt efter bedste evne at koordinere det her, og så vidt jeg er orienteret, så afholdes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

der månedlige ledningsmøder imellem – ja, det heder det, ledningsmøder - mellem alle de her parter på det her felt. Det er altså både de kommunale myndigheder, men også TDC og KE osv. osv.

Men som vi jo ved også fra denne her forsamling, så er det nogle gange ikke altid nemt, og det er meget udfordrende, når mange forskellige mennesker med vidt forskellige interesser skal tale sammen. Men viljen er i hvert til stede fra teknik- og miljøforvaltningens side til at koordinere i videst muligt omfang.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

4) BR 590/06. Medlemsforslag om grundejerforeningers frie ret til selv at disponere over egne fællesarealer

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti).

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen ved fremtidige lokalplanforslag ophæver kommunale indskrænkninger i grundejerforeningers frie ret til selv at disponere over egne fællesarealer, samt

at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen at udarbejde en indstilling til politiske behandling i Borgerrepræsentationen, hvori der tages initiativ til at få aflyst de i motiveringen beskrevne tinglyste deklamationer og servitutter på grundejerforeningers fællesarealer, hvor kommunen er påtale berettiget, og hvor der gøres indskrænkninger i grundejerforeningers frie ret til selv at disponere over egne fællesarealer.

(Sagen udsattes i mødet den 2. november 2006)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Da der er tale om et medlemsforslag, så vil jeg givet ordet til en repræsentant for forslagsstillerne. Og det er Peter Schlüter. Undskyld, men dit navn var ikke kommet på endnu.

Peter Schlüter (C): Hvorfor foreslår vi nu, at Borgerrepræsentationen ved fremtidige lokalplanforslag ophæver de kommunale indskrænkninger i københavnske grundejerforeningers frie ret til selv at disponere over deres egne fællesarealer.

Hvorfor foreslår vi, at Borgerrepræsentationen annullerer de ældgamle tinglyste deklamationer og servitutter, fordi det er uomtvisteligt grundejerforeningernes fællesarealer, hvor kommunen dog er påtaleberettiget, og hvor der gøres vitale indskrænkninger i grundejerforeningernes frie og velsagtes også grundlovssikrede ret til selv at disponere over deres egne fællesarealer.

I flere af de grundejerforeninger, der er udstykket i kommunen, altså før 1960, er der i lokalplanernes kommunale deklamationer og servitutter besluttet, at grundejerforeningerne skal oprette fællesarealer. Flere af deklamationerne er fra de meget omfattende udstykninger helt tilbage i 1920'erne, altså ifølge 85 år gamle utidssvarende deklamationer.

Det fremgår yderst sjældent, at arealerne skal anvendes til et bestemt formål, og arealerne er ofte opstået som vejkompressionsarealer i de tilfælde, hvor vejene i udstykningen ikke er etableret i sin fulde bredde. I stedet udlægges et hjørne af udstykningen som vejkompressionsareal, altså uden et formål her 85 år efter udstykningen.

Grundejerforeningerne har betydelige udgifter til vedligeholdelse af disse arealer, f.eks. bidrag til vejvedligeholdelse, snerydning osv., så skal grundejerne da naturligvis have ret til også selv at bestemme, hvad de vil bruge deres egne arealer til, det manglede da bare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Med lokalplaner og kommunale deklARATIONER og servitutter, altså hvor kommunen er påtaleberettiget, er der lavet betydelige indskrænkninger i grundejerforeningernes mulighed for frit selv at vælge, hvad de private fællesarealer skal anvendes til.

Vi foreslår derfor, at kommunen vedrørende fremtidige lokalplaner opgiver alle kommunale begrænsninger i grundejerforeningernes mulighed for selv at disponere over egne fællesarealer, samt at kommunen tager initiativet til at aflyse de eksisterende oldfund af diverse kommunale deklARATIONER og servitutter, som ligger gemt i arkiverne. Først når kommunen opgaver disse rådighedsbegrænsninger, vil grundejerforeningerne kunne gøre brug af den frie ejendomsret.

Det vil så være op til den enkelte grundejerforening at beslutte, hvad fællesarealerne skal anvendes til. Måske ønsker den enkelte grundejerforening at udstykke en del af de ofte meget store fællesarealer for måske at begrænse grundejernes betydelige udgifter til de fælles vedligeholdelser.

En udstykning af grunde i eksisterende grundejerforeninger vil samtidig udvide udbuddet af byggegrunde i Københavns Kommune, og forhåbentlig vil det give en gunstig påvirkning af prisen på de eftertragtede byggegrunde i København, dem er der jo ikke for mange af i forvejen.

Altså måske i virkeligheden kan det være en god forretning for København, idet kommunen hermed kan tiltrække flere indbyggere og forstås, så kan vi se frem til nogle flere skattegrunker i kommunekassen.

Borgmester Klaus Bondam: Jeg skal sige, at jeg både som borgmester og også som repræsentant for Det Radikale Venstre opfatter medlemsforslaget som et forslag om at frigive de såkaldte erstatningsarealer til grundejernes frie disposition.

Erstatningsarealerne blev anlagt i begyndelsen af forrige århundrede som betingelse for at dispensere fra det da gældende krav om udlæg af veje med en bredde på mindst 12,5 m. Vejene blev udlagt i en bredde på 10 m, og et areal svarende til det reducerede vejareal blev krævet anlagt som ubebygget areal for at skabe lys og luft.

På baggrund af ønsker om at bygge på nogle erstatningsarealer, så foranledige det daværende Bygge- og Teknikudvalg, at der blev foretaget en planmæssig vurdering af de såkaldte erstatningsarealer. Vurderingen mundede ud i en rapport om erstatningsarealer, som Bygge- og Teknikudvalget godkendte i 2001. Rapporten gennemgår hver enkelt af de 60 erstatningsarealer, der har en sådan størrelse, udformning eller planmæssig status, at de i princippet vil kunne bebygges.

Rapporten konkluderer, at der bør vises stor tilbageholdenhed med at frigive erstatningsarealerne, da de udgør eller rummer et potentiale for at blive værdifulde friarealer, hvor det planmæssigt, æstetisk og funktionelt vil være en klar forringelse af kvarteret eller området at ændre arealerne status og anvendelse.

Der peges i den pågældende rapport kun på 10 arealer, som ville kunne være egnede til at frigive til bebyggelse, heraf er der i dag blevet givet tilladelse til at nedlægge de 4.

Jeg mener ikke, der er grund til at ændre den holdning, som vores daværende kolleger i Bygge- og Teknikudvalget undtagen Enhedslistens 2 medlemmer dengang, kunne tilslutte sig for 5 år siden på baggrund af en fyldig rapport, der gennemgår hvert eneste areal.

Det Radikale Venstre vil derfor stemme for, at forslaget forkastes.

Torben Kastrup (F): At forkaste hedder vist også at stemme imod, og det vil vi også gøre i SF selvfølgelig. Der er tale om et rimelig stort antal arealer, som har en meget forskellig standard. Noget af det bliver givetvis brugt som hundelokum i øjeblikket, og andre har nogle meget store rekreative værdier.

Derfor så synes vi, at det er hul i hovedet at sige, at alle disse arealer kan gå over til grundejernes pengekasse. Fordi vi har jo ikke nogen sikkerhed for, hvad de her grundejere vil bruge pengene til, det står dem nemlig frit for, de mange millioner man kan få ind på nogle af de arealer, at nogle af dem vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

måske lave nogle nye grønne områder, det ved man ikke, nogle vil måske renovere en fællesvej, men nogle vil måske også bruge dem til at købe kulørte lamper til den næste gadefest.

At smide flere penge ned i hr. og fru friværdis bugnende pengekasse på bekostning af nogle grønne områder det er ikke, og det bliver ikke SF's politik.

I stedet for så så vi faktisk gerne, at man prøvede at tænke lidt på, hvordan man på sigt kunne få nogle af de her ikke så kønne grønne områder, som der er, til at blive endnu kønnere. Men det er jo en lidt anden diskussion.

Winnie Berndtson (løsgænger): Jeg stemmer også for en forkastelse eller bare imod.

Som sagt, borgmester Klaus Bondam, så har det her faktisk været gennemgået ret præcis med udpegning af de enkelte arealer, og der blev et antal tilbage, jeg tror, Klaus Bondam nævnte tallet 60, som blev undersøgt nærmere endda, og nogle få af dem viste sig så, at man muligvis kunne gøre et eller andet med.

Men at gøre det til et krav, at vi i fremtidige lokalplaner plus alle de nuværende, at vi aflyser, at de skal være grønne arealer som compensation, og at grundejerforeningerne selv kan disponere over dem, oversat sælge dem til bebyggelse formodentlig, vil jeg på ingen måde være med til.

Vi har dog en chance for alligevel at komme omkring det her, selv om vi stemmer forslaget ned i aften, og det tror jeg, det bliver, det er, fordi vi er gået i gang med at gennemgå alle villaområderne for at finde ud af, hvordan vi bedst muligt kan sikre bevarelsen af de villaområder, vi har i dag. Den diskussion udsprang jo af hele diskussionen af Rosenvængets Alle og lokalplanen derude.

Så det at sikre de grønne friarealer og måske finde nogle små pletter, hvor der godt kan bebygges, uden det generer nogen, kan så også godt indgå i den bevarelse af de villaområder, vi har i dag. Men et rent carte blanche til at gøre hvad som helst ude i de her områder, synes jeg ikke, man skal have.

Det der med de meget betydelige udgifter til vedligeholdelse af arealerne, altså nu har jeg boet i 2 forskellige grundejerforeninger, og jeg vil sige, det er ikke det, der gør, at vi går fra hus og hjem.

Peter Schlüter (C): Jamen Winnie Berndtson, der er jo ikke tale om sådan ren carte blanche, fordi husejerne er jo i forvejen underlagt så forfærdelig mange love og regler og servitutter, så det er næsten i sig selv en frygtelig, frygtelig og krævende opgave at administrere sin egen bolig, hvis man altså er grundejer.

Klaus Bondam taler om planmæssigheden, æstetikken og det funktionelle, og det vil Klaus Bondam gerne have lov til at bestemme.

Men jeg må da bare så henstille til, at man omtaler borgernes private ejendom på den måde, at det er jo ejendomme, som også er omgærdet af nogle regler, som kommunen i det her tilfælde altså ikke respekterer, det er faktisk nogle grundlovssikrede rettigheder, det er den private ejendomsret. Det er ikke kommunens opgave at råde og regere over borgernes private ejendom.

Medlemsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 12.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

5) BR 635/06. Medlemsforslag om ændring af styrelsesloven

(Stillet af Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative):

Det foreslås,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren at rette henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet med henblik på, at styrelsesloven ændres, således at der skabes hjemmel til, at Københavns Kommune kan udbyde revisionsopgaven.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke er medforlagsstiller på dette forslag.

Pia Allerslev (V): Jeg skal starte med at beklage forvirringen om, hvem der er forlagsstiller, og hvem der ikke er. Det ændrer ikke på det glimrende i det her forslag, synes vi selv, det er et meget simpelt forslag, som er afstedkommet af det beklagelige, der har fundet sted i det gamle U&U eller U&U-forvaltningen og nu i børne- og ungdomsforvaltningen.

Vi finder det meget beklageligt, at revisionen ikke har opdaget det synderlige rod, der har været i både den gamle og nye forvaltning i tide, og de er kommet med revisionspåtegninger, men disse har desværre ikke været tydelige nok.

Det vil vi gerne prøve at rette op på. Man kan sige, at for Venstre er det jo en kongstanke i det hele taget, at ting skal sendes i udbud, lad de bedste stå for opgave, lad de bedste byde ind og se, hvad de kan få ud af den. Det har ikke nødvendigvis noget med denne sag at gøre, vi mener bare, at det skal være nye øjne, der ser på den. Vi mener, at det er en uskik, at man reviderer sig selv, at det er kommunens egne, kan man sige inden for kommunens egne rammer, at man også skal revidere sig selv. Vi kan frygte, at der måske bliver en mangel på uafhængighed og en mangel på objektivitet, når man skal vurdere sig selv på denne måde.

Derfor mener vi, at overborgmesteren skal rette henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet med henblik på, at styrelsesloven er ændret, så man kan sende det her i udbud og få nogle reelle og nye øjne, der ser på de forskellige forvaltningers regnskaber. Det håber vi, at alle partier kan se det fornuftige i.

Jesper Christensen (A): Jeg skal sige, at som nogle måske ved, foregår der allerede overvejelser af denne karakter i forbindelse med overvejelser om en ny styrelseslov, det kunne jo passende inddrages i vores fremtidige debatter om vores styreform. Det er vel rettelig der, det hører til.

Jeg vil sige, man skal altid overveje, hvad er det for en vare, man får, og hvad er det, den koster, og det skal man selvfølgelig også, når det drejer sig om en revisionsopgave.

Vi synes som udgangspunkt også, at Københavns Kommune skulle have samme muligheder for at vælge det her som andre. Men jeg synes, begrundelsen i forslaget, at det er med udgangspunkt i revisionens rolle til B&U, det havde i hvert fald krævet noget mere belæg for at sige, at det er derfor, at man vil noget andet.

Vi diskuterer indgående i Revisionsudvalget i øjeblikket, hvordan er det, revisionen kommunikerer, kan man være tydeligere i sine advarsler til udvalgene, og hvad mener de egentlig med det, de skriver, når de kommer med advarsler af den ene eller anden slags.

Så det er klart, at der også pågår en overvejelse her, om der er grund til at forbedre det.

Jeg vil sige, jeg synes, vi skal udvalghenviser forslaget til Økonomiudvalget, så det kan indgå i de videre overvejelser.

Bjarne Fey (F): I SF er vi også altid interesseret i at få mest kvalitet for pengene, også når det drejer sig om revision. Så er spørgsmålet, om vi får det, spørgsmålet om vi får det, hvis vi sender det i udbud.

Vi har set gang på gang, hvor private revisionsselskaber nærmest blev købt og solgt af private, Nordisk Fjer og mange andre ting og sager, man kan ikke ligefrem sige, at revisionen har været kritisk der, for hvis de havde været for kritiske, så var de blevet smidt på porten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Jeg tror ikke, succesen ligger i, om det er i udbud, eller man sætter et privat revisionsfirma på, eller om det er vores egen revision, der udfører arbejdet. Spørgsmålet det er kvaliteten af kravene, man stiller til revisionen, men også til, hvordan behandler vores forvaltninger og det politiske system de udmeldinger, der kommer fra revisionens side af.

Vi ved jo, at revisionen op til flere gange har påpeget, at der var problemer med den måde, man lavede styringssystemer på i BUF, det gamle UF. Der var problemet, der har man nævnt forrige gang, og det kommer man også til at nævne igen i år. Hvad er der sket, hvad er der sket i udvalget, hvad er der sket i administrationen?

Det der ofte sker det er, at der er en stor diskussion mellem administrationen og det, revisionen så siger, og så sidder politikerne tilbage og siger, hvad gør vi nu. Kan man undgå den situation ved, at der kommer et privat revisionsfirma ind, det tror jeg faktisk ikke, der er i hvert fald ikke noget pr. automatik, der gør det.

Men jeg synes, det der kunne være rigtigt spændende det er at diskutere, hvordan sørger vi for, at den kommunikation, der er fra Københavns Kommunes revision til politikerne i forhold til den administration, der er, hvordan den bliver bedre, end den gør den dag i dag.

Vi var sådan set lidt positivt indstillet over for det, der står i selve forslaget, men motiveringen, som er en decideret mistillids erklæring til revisionen, kan vi ikke bakke op om. Så det længste, vi kan strække os, det er, at vi laver en udvalgshenvisning til Økonomiudvalget, og i det øjeblik man ikke vil det, så vil vi stemme imod forslaget, hvis vi kommer dertil.

Louise Frevert (O): Vi synes jo selv, at det er et glimrende forslag. Jeg må da sige, at det er positivt, at Socialdemokraterne også kan se fornuften i, at man taler om, at det ikke er ræven, der skal vogte gæs, men at får sendt det ud enten i udbud eller licitation eller på andre måder får friske øjne til at se på revisionen.

For vores vedkommende er det også med udgangspunkt i hele den sag med Danmarks Radio, hvor man har erklæret for nogles vedkommende Rigsrevisionen for inhabil. Det bliver jo spændende at se, hvad man kommer frem til der. Der har man så bedt nogle professorer, nogle eksterne folk til at lave en undersøgelse af, hvorvidt de er inhabile eller ej.

Derfor, for at man ikke skal komme i sådan en situation, og ikke komme i sådan en situation, som vi har været ude for i BUF, så synes jeg, at det mest fornuftige på sigt vil være, at det er et uvildigt revisionsforetagende, som reviderer de forskellige forvaltningers regnskaber.

Så jeg er meget tilfreds med, at vi får det udvalgshenvist.

Borgmester Mogens Lønborg: Tak for det, fru næstformand.

Når vi ikke er medforslagsstillere på det her, så er det først og fremmest, fordi den kontekst, hvori den her diskussion bliver taget op, kan vi ikke bifalde. Det har lidt karakter af, at nu er der rod i den her forvaltning eller i den gamle U&U-forvaltning, og så skal man så finde en syndebug, og det er så Revisionsdirektoratet. Det er fuldstændig og aldeles urimeligt.

Mit indtryk er også som værende en, der har siddet i Revisionsudvalget i den forgangne periode, at det arbejde, som Revisionsdirektoratet udfører, det er godt, ikke mindst givende de ressourcer de har.

Jeg er også af den opfattelse, at politikernes engagement i at læse de her revisionsprotokollater nok ikke er så stort. Hånden på hjertet, der er ikke ret mange politikere, der har sat sig ind i det. For hvis man kigger efter og ser, hvad Revisionsdirektoratet faktisk har skrevet i deres revisionsprotokollater, også i den årlige revisionsberetning, så står det jo. Der er jo sendt så mange advarsler omkring de her ting, så det er fuldstændig at skyde ved siden af, at man nu med det som afsæt siger, nu skal vi have en anden ordning i København.

Så alene af den grund kan vi ikke være med til at bakke det her op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så kan man diskutere mere principielt og uafhængigt af den kontekst, hvorvidt det skal være uafhængigt eller ej, hvorvidt det er kommunen, fordi det synes jeg er en væsentlig pointe her, er det kommunen, der skal have valgfriheden. Revisionsdirektoratets placering i dag er jo på mange måder mere uafhængig, end hvis man hyrer et privat revisionsfirma. Hvorfor – jo, Revisionsdirektoratet kan i dag ikke tage nogen som helst, altså ingen kan sætte Revisionsdirektoratet i arbejde. Der er ikke noget kommercielt forhold mellem Revisionsdirektoratet og Borgerrepræsentationen.

Jeg synes, de erfaringer, jeg har ved at sidde i nogle forskellige bestyrelser, hvor der har været et privat revisionsfirma, gør mig ikke specielt varm på at sige, at de er mere uafhængige end vores eget Revisionsdirektorat. Så jeg synes, den problematik er ikke specielt entydig.

Man kunne måske så sige, jamen er det ikke meget godt, det er staten, der bestemmer, hvordan kommunernes revisionsansliggender skal være, så kan vi i hvert fald ikke blive beskyldt for at sige, vi har valgt den form for den, fordi vi måske synes, det er behageligt, så kan vi til enhver tid sige, jamen det er staten, der har som overinstans i forhold til kommunerne, som har valgt at sige, sådan skal kommunernes regnskab revideres, så kan vi ikke blive beskyldt for det.

Det er en betragtning, synes jeg, som vi kan gøre gældende i den kontekst, hvori det her er født, der er vi altså ikke parat til at gå ind og befordre det, fordi det er ganske enkelt en urimelig behandling af Revisionsdirektoratet.

Pia Allerslev (V): Jeg er da ked af, at De Konservative og Mogens Lønborg og SF og Bjarne Fey ikke kan se værdierne i, at der kommer et udbud på dette område.

Jesper Christensen var inde på at tale om advarslers tydelighed og klare retningslinjer. Det er jo lige præcis det, vi har efterlyst, det er jo lige præcis det, vi har manglet fra revisionen og måske endda også har manglet fra Revisionsudvalget. De fleste af os sidder her altså som fritidspolitikere, og når vi ikke kan gennemskue en revisionspåtegning, og når vi ikke kan gennemskue ting, der kommer fra revisionen, så er det jo ikke, fordi vi er dummere end andre, og så er det jo ikke, fordi vi ikke gør vores arbejde godt nok, så er det jo, fordi det er nogle ret komplekse beskeder, der kommer.

Hvis man ikke taler klart ud af posen fra revisionens side, og hvis man ikke kan stille det krav til den, at de taler et sprog, som alle kan forstå, så må man jo altså sige, at der er nogle ting, der har fejlet. Vi går ikke ind og siger, at revisionen ikke har lavet deres arbejde godt nok, og vi går heller ikke ind og anklager dem for alt det rod, der har været, men vi går ind og sætter spørgsmålstegn ved, om det kunne have været forklaret på en tydeligere måde for udvalget, for borgmesteren, for forvaltningen, at det rod, der har været, at de påtegninger, der har været, at det rent faktisk var noget, der skulle gøres noget ved.

Det har jo kørt i mange, mange år det her. Jeg ved, at min ærede kollega, fru Louise Frevert har siddet i 13 år og haft med denne problemstilling at gøre, og jeg betragter bestemt ikke hende som hverken doven eller dum, og derfor kan jeg ikke tro, at hun ikke har opdaget noget, der er blevet præsenteret, hvis det har været forklaret på en ordentlig måde.

Det man så også kan diskutere det er, hvordan har forvaltningen behandlet de her indstillinger, hvordan har forvaltningen taget de her ting fra revisionen til efterretning. Der tror jeg, Jesper Christensen har en vigtig pointe i, at man skal forholde sig til, både hvad Revisionsudvalget gør, hvordan forvaltningerne tager indstillingerne fra revisionen til sig, og hvordan man gør det tydeligere for os politikere at forstå de ting, der kommer fra revisionen.

Det er en helt anden diskussion, men for os at se kan man altså godt beslutte sig for at bringe det her i udbud og så samtidig tage den anden diskussion. Det kan jo være, vi finder ud af, når vi har sendt det i udbud, at det er vores egen gode gamle revision, der er den bedste, og så er det jo fint nok.

Men man skal have muligheden, man skal have muligheden for, at der kan komme input og tilbud, så vi kan forholde os til det, vi sidder med både for at gøre det tydeligt, men også for at gøre det til den bedste revision, man kan få af de forskellige forvaltninger i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Vi støtter gerne en udvalgshenvisning til Økonomiudvalget, hvis det er det, der skal til for, at denne sag kan blive behandlet en gang til. Så det skal vi nok stemme for.

Louise Frevert (O): Jeg synes ellers, der var blevet sagt rigeligt, og jeg var så glad og fro og fortrøstningsfuld, indtil hr. Mogens Lønborg kom på talerstolen. Faktisk blev jeg i tvivl om, om hr. Mogens Lønborg stadig væk var medlem af Det Konservative Folkeparti og ikke havde meldt sig ind i et eller andet marxistisk parti eller et eller andet i den retning og gerne ville have, at al revision skulle statsstyres.

Jeg var meget pikeret over hr. Mogens Lønborgs udtalelser, fordi jeg mener, når man nu tager i betragtning, at der har siddet en konservativ repræsentant i hvert fald i lige så mange år, som jeg har siddet i udvalget, dvs. 13 år, så må jeg nok sige, og hvis hr. Mogens Lønborg bryster sig af, at hr. Mogens Lønborg har kigget samtlige regnskaber igennem, så ved hr. Mogens Lønborg også, at undertegnede har sat protokolbemærkninger til regnskaberne år efter år.

Hvorfor det her forslag er kommet på bane, det er simpelt hen, fordi i de påtegninger, der har været, det er blot et eksempel på, hvordan det er gået galt, at der er blevet sagt i hvert fald 5 år i træk fra revisionens side, at forretningsgangene ikke har været korrekte. Det har man kun taget til efterretning.

Men det er jo ikke nok at tage tingene til efterretning, hvis det ikke bliver effektueret det, der bliver bedt om, men kun bliver effektueret i små bidder, så mener jeg rent faktisk, at en forvaltning har et problem, når den ikke kan effektuere de revisionspåtegninger, som en revisionspåtegning skal indikere, det skal være.

Derfor mener jeg, det er meget, meget vigtigt, at man får uvildige til at se på de her ting, sådan så at det ikke kommer til at ske igen. Jeg mener, det er den bedste løsning i længden. Jeg tror såmænd alt andet lige, at det vil blive den billigste måde at løse problemerne på, fordi når der bliver set på tingene med friske øjne, så er der altså et eller andet med, at man ikke er partisk, man sidder ikke og luller sig lidt ind.

Forði jeg må nok indrømme, med mine egne erfaringer, ikke fordi man skal bruge egne erfaringer i alle henseender, men lige nøjagtigt i det her tilfælde, hvor jeg vitterligt har været der i 13 år og har set, det kun er gået én vej, nemlig ned ad bakke. Selv for mig kom det som et chok, fordi man var simpelt hen blevet ført bag lyset på en eller anden måde. Jeg ved ikke af hvem, jeg ved ikke hvordan, og det er heller ikke det, diskussionen går på, men hvis man kan finde ud af, at der pludselig på en eller anden måde bare bluf ud af den blå luft mangler 410 mio. kr. i en forvaltning.

Kære, hr. Mogens Lønborg, så ved jeg ikke, hvem der har fejlet, det må altså være revisionen et eller andet sted, der ikke har kunnet se fejlene. Samtidig med at der selvfølgelig også er en forvaltning, og der er nogle politikere i et udvalg, der ikke har været gode nok til at gennemskue det.

Men hvordan i alverden, jeg spørger bare i al fredsommelighed, hvordan i alverden kan man gennemskue nogle regnskaber, når man kun kan se de tal, der er, og man spørger ind til de tal, man får forelagt.

Derfor skal man have nogle, der er uvildige, nogle som kan fremstille tingene, så man i hvert fald har en mulighed for at stole på dem og ikke som her, hvor man faktisk nu efter så mange år føler sig, undskyld mig, ført bag lyset.

Bjarne Fey (F): Jeg vil starte med det positive. SF og Konservative er hundrede procent enige i denne sag indtil videre i hvert fald. Vi kan fuldstændig bakke op omkring det, som borgmester Mogens Lønborg sagde her fra talerstolen for et kort øjeblik siden, vi er meget enig i de betragtninger, der blev gjort.

Når jeg går på talerstolen, så var det faktisk for at kvittere for det og ikke så meget andet. Men nu kom Pia Allerslev og Louise Frevert herop og brillerede. Pia Allerslev siger, når vi nu ikke kan gennemskue, hvad revisionen siger, så må vi have en ny revision. O.k. i min analyse, min kontekst, så vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

det betyde, problemet er ikke så meget, hvad revisionen laver, eller hvad de gør, men mere at der er et kommunikativt problem her, at man godt kan gøre det lidt tydeligere, hvad de mener. Er det så en god nok begrundelse til at skifte revisionselskabet ud? Jeg er sgu ikke sikker på, at et privat revisionselskab vil formulere sig mere klart og tydeligt.

Så skal jeg følge op på, hvad Louise Frevert siger, hun siger jo, 5 gange har revisionen påpeget, at forvaltningen ikke lever op til de styringsmæssige redskaber, der bør iværksættes, man ikke har lavet ordentlige styringssystemer. Louise Frevert har ved selvsyn kunnet konstatere, at revisionen har gjort deres arbejde, men forvaltningen har snydt på vægten.

Og så siger hun gudhjælpemig, vi skal have en ny revision. Jamen det er jo ikke revisionen, der er noget galt med, det er åbenbart ikke engang kommunikationen, der er noget galt med, for Louise Frevert har forstået det. Men det er åbenbart en forvaltning, som gang på gang har siddet henvendelser fra revisionen overhørigt.

Kære venner, hvor er problemet henne, det må da være i en forvaltning, og det må være blandt de politikere, som ikke gider sanktionere det, at man sidder det overhørigt. Det er sgu da der, problemet er. Lad os skifte politikerne ud, lad os skifte forvaltningen ud. (Tilråb: Hov, hov, formand, der bliver talt fra talerstolen).

Og der bliver talt fra salen. (Afbrydelse). Jeg synes, du har talt fra salen lige nu eller tilråb, det er vist heller ikke helt tilladt, og jeg har stadig væk ordet.

(Afbrydelse: Lad os få salontonen).

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi vil meget, meget gerne, Bjarne Fey, bede om, at der ikke bliver brugt ukvemsord fra talerstolen. Værsgo', ordet er Bjarne Feys.

Bjarne Fey (F): Det får mig næsten til at sige, hvad pokker skal vi, og nu bruger jeg ordet pokker, gør det noget? Hvad skal vi dog med en udvalghenvisning, hvis det er motivet for at lave det her. Jeg er lodret imod.

Jeg vil sige, en af grunden til, at vi har et stort underskud på skoleområdet, det er jo den lønsumsstyring, man har lavet, hvor man melder timeantallet ud, eller en af de måder, man gør det på, man melder timeantallet ud på skolerne, man har et regnskabssystem inde i centralforvaltningen, det er, hvad jeg har fået oplyst.

Da vi stemte om det tilbage i september 2004, der udsatte vi sådan set sagen i et halvt års tid, fordi vi sagde, at systemerne ikke var på plads, vi fortsatte forsøgsordningen med udvalgte skoler.

Per Bregengaard var en af dem, der sagde, den daværende borgmester Per Bregengaard sagde, skolerne er ikke klar til det, vi kan ikke styre det, det er ikke håndterbart. Der var også nogle andre principielle grunde til, at Enhedslisten og borgmesteren var imod, men han sagde faktisk, systemet er ikke klart.

Det lyttede man efter og udsatte gennemførelsen, implementeringen af lønsumsstyringen et halvt år. Dengang sagde Dansk Folkeparti og Venstre, at de var dybt bekymrede over, at man ikke gad gennemføre lønsumsstyringen hurtigere, til trods for at redskaberne ikke var på plads.

Så mit spørgsmål er, eller mit svar er sådan set, det her er måske mere et politisk ansvar, vi skal placere, for at gennemføre et system, der åbenbart ikke virker efter hensigten, samtidig med at en forvaltning lover, at det skal de nok få på plads. DF og Venstre gennemførte et system eller insisterede på at gennemføre et system, som man ikke kunne håndtere, det kan vi se den dag i dag. Skolerne bruger for mange penge, de kan ikke styre deres forbrug, fordi forvaltningen ikke kan leve op til det, de lovede.

Det er ikke et revisionsproblem det her, det er et forvaltningsproblem, det er et politisk problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det er jo sjældent, at en debat omkring revisionsanliggender kan være så fornøjelig og munter og også berigende.

Når fru Louise Frevert fra talerstolen mere end antyder, at jeg skulle have marxistiske tilbøjeligheder, det synes jeg, det er stærkt at høre. Men jeg vil sige det sådan, når der bliver refereret til det med staten, så er jeg i hvert fald ganske tryk ved, at vi har i øjeblikket en rigtig, rigtig god regering, rigtig god regering, som laver rigtig gode love. Det er jo regeringen, som jo også, indtil de måtte finde på at lave lovene om, jo så at sige kan siges at bakke op om de love, vi har.

Derfor så synes jeg, det er sådan lidt ved siden af nærmest at gøre en til centralist eller marxist, fordi man synes, at i de her tilfælde er det måske ikke så tosset en lovgivning, vi har på området.

Når jeg synes, det måske er meget godt, så er det bl.a. også, fordi statens revisionsanliggender er jo sådan set organiseret lidt på samme måde, der er faktisk ikke ret mange forskelle. Den eneste er, at Statsrevisoratet som sådan har 2 akademiske medarbejdere til så at sige at være med til at læse tingene igennem og oversætte dem og måske skrive det lidt mere forståeligt.

Det kunne vi da også egentlig overveje her i København, at Revisionsudvalget fik en sekretærhjælp til så at sige at transformere måske noget tungt stof til noget mere læsbart. Det var da en konstruktiv mulighed.

Jeg synes, det under alle omstændigheder, og jeg ved ikke, hvordan jeg helt skal tolke det, Louise Frevert var inde på, men det må i hvert fald stå helt klart, at revisionen kan ikke, nøjagtigt ligesom Rigsrevisionen heller ikke kan, gøres ansvarlig for, at der er økonomisk rod i en forvaltning/ministerium. Det er uhørt at give revisionen ansvaret for det.

Revisionen skal komme efter forvaltningen, kigge dem efter i sømmene, ikke sådan at hvert et bilag bliver vendt, revisionen i dag har bevæget sig mere og mere væk fra den her sådan lidt trivielle bilagskontrol til mere at kigge i systemerne.

Jeg vil stadig hævde, at Revisionsdirektoratet har peget på en lang række ting år efter år. Når jeg siger det her, så er det ikke for at sige, at det, Revisionsdirektoratet har gjort, det er nødvendigvis til og med kryds og slange, slet, slet ikke. Derfor synes jeg også, vi skal tage en debat, måske ikke lige i dag, omkring hvordan kan vi gøre Revisionsdirektoratets indsats bedre, og hvordan kan vi som politikere bruge Revisionsdirektoratet bedre.

Men altså så hurtigt at afskrive Revisionsdirektoratet eller den ordning, vi har, det synes jeg altså er noget forhastet. Jeg bliver nødt til så at sige, afhængigheden af et privat revisionsfirma er altså ikke mindre, for der kommer et kommercielt anliggende ind. I øvrigt tror jeg heller ikke, at private revisionsfirmaers rapporter nødvendigvis er så meget mere forståelige for os politikere. Og omvendt så uforståelige er de jo heller ikke, hvis vi sætter os ned og læser dem.

Men det er klart, vi har behov for, at der er noget bistand til så at sige at få pinpointet og få stillet skarpt på de væsentligste kritikpunkter. Det synes jeg, vi konstruktivt skal gå ind og finde ud af, hvordan vi kan forbedre det, fordi det er ikke, fordi det er godt nok.

Men jeg synes ikke, det her i hvert fald bare giver grundlag for at sige, nu skal vi altså have ændret den eksisterende ordning.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Louise Frevert (O): Jeg kan hermed konstatere, at jeg ikke er så autoritetstro, som hr. Mogens Lønborg er. Jeg tror alt andet lige, uanset hvordan man vender og drejer det, at hvis man ikke har et revisionsdirektorat, som faktisk lukker sig lidt rundt om sig selv, så tror jeg altså, at der vil være lidt mere respekt rundt om det arbejde.

Jeg har en fornemmelse af, at man egentlig ikke rigtigt har respekteret det arbejde, og de ikke rigtigt har kunnet komme igennem, de har ikke fundet gehør for de ting og de fejl, de har fundet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så synes jeg, at man også fra formandens side måske skal henstille til, at man holder sig til dagsordenspunktet og ligesom behandler hele den her situation om, at det er et spørgsmål om at få en revision i udbud eller i licitation i stedet for, at det skal begynde at omhandle, hvad der present er sket i BUF i det sidste års tid. Fordi undskyld, fru formand, det er i virkeligheden ikke det, denne sag drejede sig om.

Så synes jeg, man ligesom også skulle henstille til, at vi skulle have en ordentlig tone også fra SF's side.

Peter Schlüter (C): Uanset om revisionen bliver foretaget af det private erhvervsliv, eller om det er Revisionsdirektoratet, som har rollen, så har vi som politikere også en rolle at spille, og den tror jeg måske, at vi skal tage mere alvorligt.

Når jeg sidder f.eks. i Socialudvalget og læser på et pænt sprog, hvis man tolker det rigtigt, meget, meget stærkt kritisk rapport, så synes jeg også, at man som politikere i pågældende udvalg har et ansvar for at stille nogle spørgsmål og for at holde forvaltningen op på, at der bliver taget affære, andet end at man bare siger ja til, at man tager som udvalg rapporten til efterretning, for det er for nemt.

Med andre ord, uanset om det er internt eller eksternt, så skal vi som politikere tage vores del af rollen i det samspil mellem revisionen og det politiske system, vi skal læse de rapporter, uanset at de er lange og tørre, og det er måske ikke det nemmeste sprog, men sådan er det nu engang. Og det vil ikke ændre sig, vi skal tage det langt mere alvorligt.

Så tror jeg også, at vi vil opdage, at vi har et fantastisk godt redskab i disse revisionsrapporter, når det handler om at følge lidt med i, hvad der sker rundt omkring i forvaltningerne.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Da vi nu er ved punkt nr. 6 på dagsordenen, og klokken er halv ti, så vil jeg bede gruppeformændene træde sammen og finde ud af, om der er nogle af medlemsforslagene, der evt. kunne udsættes.

Jeg vil også henstille til, at der er en aftalerne, der har bedt om, at man holder en ordentlig tone i debatterne oppe fra talerstolen.

6) BR 637/06. Medlemsforslag om udvidet og mere koordineret indsats mod diskrimination og hatecrimes

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Morten Kabell, Rikke Lauritzen, Mikkel Warming, Jette Gottlieb og Per Bregengaard (alle Ø)):

Det foreslås,

at Økonomiforvaltningen laver en opsamling på de indsatser der hidtil er besluttet og gennemført indenfor anti-diskriminationsområdet i de forskellige forvaltninger,

at Økonomiforvaltningen udarbejder en samlet plan for kommunens informationsindsats på området,

at Københavns Kommune, i samarbejde med politiet og relevante NGO'er, løbende indsamler dokumentation om diskrimination og hatecrimes i København og årligt udarbejder en beretning om problemets omfang og kommunens indsats, samt

at Økonomiforvaltningen udarbejder forslag til finansiering og plan for iværksættelse af indsatsen med inddragelse af de relevante fagforvaltninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Per Bregengaard (Ø): Der har været en række tiltag i Borgerrepræsentationen mod diskrimination af forskellige grupper, for nylig havde vi et omkring jøderne, vi har haft omkring muslimer, vi har haft omkring homoseksuelle osv.

Baggrunden for forslaget er, at vi gerne vil have, at man samordner de her forskellige initiativer mod hatecrimes. Jeg ved, at der er andre, der har arbejdet med forskellige forslag, og vi vil godt beklage, hvis vi har trådt nogle over tærne ved at komme med dette forslag.

Vi foreslår, at sagen henvises til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med høring af Socialudvalg, Kultur & Fritid, for der ligger jøderne og borgerrådgivere. Det kan være, at Beskæftigelses- og Integrationsudvalget også har flere udvalg, de gerne vil have inddraget i det her.

Signe Goldmann (F): Jeg kan sige, at vi støtter, at det bliver udvalgshenvist. Der har jo været en del arbejde i gang hen over sommeren i forhold til diskriminationsområdet, det er jo en del af integrationsaftalen, og der er blevet arbejdet meget på både at få sat nogle flere penge af, jeg har i hvert fald personligt forsøgt at prøve at få sat penge både i budgetaftalen, og senest er det lykkedes i integrationsaftalen, bl.a. til diskrimination.

Flere af de ting, som der bliver talt om i det her forslag, er også noget af det, vi arbejder på, og derfor vil det være ret uheldigt i forhold til koordinationen, hvis det er, vi vedtager det her forslag i dag.

Så derfor støtter jeg fuldstændig op om, at vi udvalgshenviser det til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget.

Borgmester Jakob Hougaard: Noget af begrundelsen for forslaget her jo bl.a., at man ikke vil have for meget dobbeltarbejde i forvaltningerne. Nu kan jeg så også konstatere, at forslaget lægger op til lidt dobbeltarbejde her i Borgerrepræsentationen, for det, som foreslås, er jo noget af det, som allerede er aftalt i integrationspolitikken og sågar også aftalt i de konkrete initiativer, der bliver taget i integrationsinitiativerne med bl.a. den her borgerrådgiverfunktion for diskrimination, målsætninger om overvågning og også i forhold til at følge arbejdet med diskrimination generelt.

Så der er jo ikke nogen grund til at opfinde den dybe tallerken flere gange. Så vidt jeg husker, var Per Bregengaard selv med i de forhandlinger og har derfor også et kendskab til de aftaler, som partierne har indgået med hinanden om netop det her formål. Det skriver man sådan set også i motivationen, så helt glemt har det nok ikke været.

Jeg synes, det ville være fair at anerkende, at SF og Signe Goldmann har arbejdet rigtig mange timer med den her ombudsfunktion, og at den indstilling er på vej, og det vil få lejlighed til nu i en række udvalg at diskutere nærmere. Det ser jeg frem til.

A kan støtte den her henvisning.

Louise Frevert (O): Det er da en vældig god ide at få det udvalgshenvist. Vi synes, det er et glimrende forslag, blot ønsker vi at få en tilføjelse, som vi ønsker at få med i udvalgshenvisningen, og der er til det 3. "at", efter København at der så kommer til at stå for ligesom at gå med livrem og seler og skære det ud i pap, bøje det i neon, så efter København i 3. "at" skal der stå:

"... København af bl.a. jøder, muslimer og andre etniske minoriteter og homoseksuelle og årligt udarbejder en beretning om problemets omfang, kommunens indsats, og hvem der udøver handlingerne samt ...".

Og så det 4. "at".

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Signe Goldmann (F): Jeg vil bare informere om, at i det arbejde, der foreløbig er lavet, tænker man diskrimination bredt, det er også det, der står i integrationsaftalen, det er også det, der er lagt op til i den udmøntning, vi arbejder med nu.

Jeg vil foreslå, at vi lader være med at proppe mere på det nu, fordi vi sidder godt i gang med arbejdet, det er tæt på at komme til udvalget, og at vi så tager det, når det kommer frem i udvalget der i stedet for at lægge mere på her.

Louise Frevert (O): Det er blot for at gøre tingene sikrere, fordi jeg har ofte set, at man tager tingene som en selvfølge, og det er de ikke. Altså lige såvel som hvis man spørger om noget, får man kun svar på det, man spørger om, og nogle gange kunne man ønske, at den, der havde svaret på spørgsmålet, også kunne have læst imellem linjerne.

Så derfor er den her lillebitte tilføjelse kun med for at være helt sikker på, at det er de rigtige grupper, og man har sørget for at få det hele med. Der står bl.a. også bl.a., så det vil sige, man lægger sig ikke fast på, at det kun er de grupper, som jeg nævnte.

Så det har Signe Goldmann måske ikke observeret, at jeg havde et lille ord med i 2 ord som bl.a. Jeg kan ikke forestille mig, at der er noget forgjort i, at man tager det med i en udvalgshenvisning. Jeg mener, så kan så diskutere i udvalget, om man bryder sig om det eller ej.

Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag om, at ordlyden af det 3. at-punkt ændres til: "at Københavns Kommune, i samarbejde med politiet og relevante NGO'er, løbende indsamler dokumentation om diskrimination og hatecrimes i København af bl.a. jøder, muslimer, andre etniske minoriteter og homoseksuelle og årligt udarbejder en beretning om problemets omfang, kommunens indsats og om hvem der udøver handlingerne".

Et forslag fra Enhedslisten om at henvise medlemsforslaget samt Dansk Folkepartis ændringsforslag til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med høring af Socialudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget og Borgerrådgiveren blev godkendt uden afstemning.

=====

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det er nu besluttet, at punkterne 7, 8 og 9 kan udsættes. Det er altså de resterende medlemsforslag, der ligger, der kan udsættes til næste møde. (Afbrydelse: Hvem har besluttet det?)

Jeg får besked fra gruppeformandsmødet (Protest). Det er beklageligt, at der er en af gruppeformændene, der ikke har været med i drøftelsen. Jeg vil høre hr. Martin Hirsch, om det kan være muligt, at man udsætter de resterende (Afbrydelse: Det er meget enkelt, hvis man fra formandens side beder gruppeformandskredsen om at træde sammen, så er det samtlige gruppeformænd).

Det er klart, og sådan bør det også være, og det beklager jeg, men det må man så også tage ad notam i gruppeformandskredsen ved næste forhandling om udsættelse eller andet.

7) BR 630/06. Medlemsforslag om at standse udarbejdelsen af lokalplan for Krøyers Plads (Stillet af Winnie Berndtson (løsgænger)):

Det foreslås, at Teknik- og Miljøforvaltningen pålægges at standse udarbejdelsen af en indstilling til Teknik- og Miljøudvalget om lokalplan for Krøyers Plads, der tager udgangspunkt i van Egeraats projekt for Krøyers Plads, indtil vi kender resultatet af den af Borgerrepræsentationen igangsatte debat om "Højhuse i København".

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 30. november 2006.
=====**8) BR 631/06. Medlemsforslag om Busplan 2008**

(Stillet af Wallait Khan (løsgænger)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen beslutter at følgende elementer skal indgå i kommissoriet for analysearbejdet til Busplan 2008:

- takststigningsstop
- ophævelse af spærretid for pensionister
- bedre udnyttelse af busbetjeningen.

Der ønskes en analyse af muligheden for indførelse af og konsekvenserne herunder de økonomiske af disse tre elementer.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 30. november 2006.
=====**9) BR 632/06. Medlemsforslag om fremlæggelse af forslag til helhedsplan for stiforbindelserne samt by- og parkrummene langs Højbanen på Nørrebro fra Lersøparken i nord over området omkring Nørrebro Station til Bispeengbuen i syd**

(Stillet af Klaus Bondam (B)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen inden sommeren 2007 at fremlægge et forslag til helhedsplan for stiforbindelserne samt by- og parkrummene langs Højbanen på Nørrebro fra Lersøparken i nord over området omkring Nørrebro Station til Bispeengbuen i syd.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 30. november 2006.
=====**10) BR 636/06. Medlemsforslag om videreførelse af Ungdomshusets aktiviteter**

(Stillet af Wallait Khan (løsgænger)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen i samarbejde med Kultur- og Fritidsforvaltningen og Økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne for at videreføre Ungdomshusets aktiviteter på en anden lokalitet i Københavns Kommune end Jagtvejen 69, samt at forvaltningerne fremlægger en indstilling til politisk behandling senest ved udgangen af januar 2007.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 30. november 2006.
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

11) BR 640/06. Medlemsforslag om at skærpe miljøprofilen for kommunens taxikørsel (Grønne taxaer)

(Stillet af Klaus Bondam, Tina Bostrup, Katrina Feilberg, Kasper Johansen, Bo Normander, Manu Saareen og Margrethe Wivel (alle B)):

Det foreslås,

at der i den kommende agenda 21-plan indskrives et mål om, at borgerrepræsentanternes og Københavns Kommunes ansattes taxi-kørsel over en periode på fire år kommer til kun at foregå i grønne taxier, samt

at Kultur- og Fritidsforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen gennem forhandlinger med taxa-branchen samt de kommuner, der indgår i Storkøbenhavns Taxinævn, arbejder for at styrke kørsel med grønne taxier.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 30. november 2006.

=====

12) BR 626/06. Køge Bugt Strandparks regnskab 2005, budget 2007 og flytning af administration

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender regnskabet for 2005 for Strandparken I/S under hensyn til de fremkomne bemærkninger fra revisionen,

at Borgerrepræsentationen godkender budgetforslaget for 2007 for Strandparken I/S,

at Borgerrepræsentationen godkender, at Ishøj Kommune overtager drifts- og sekretariatsfunktioner pr. 1. januar 2007, samt

at Borgerrepræsentationen giver delegation til Kultur- og Fritidsforvaltningen til at godkende et eventuelt korrigeret budgetforslag for Strandpark I/S for 2007 under forudsætning af, at Københavns Kommunes bidrag til Strandparken I/S i 2007 ikke forøges, samt at de efterfølgende ændringer i et revideret budgetforslag for 2007 alene er en følge af en reduceret tilskudsramme pålagt af interessenterne.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter forbundet med aktiviteten afholdes indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets egen budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg beklager, men der står forskellige punkter, fordi dagsordenen nu er lavet om efter gruppeformandsmødet, men vi kommer så til Bellevue Strandpark, budget for 2007.

13) BR 627/06. I/S Bellevue Strandparks budget for 2007

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen ikke godkender budgetforslaget for I/S Bellevue Strandpark for 2007,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

at Borgerrepræsentationen bevilger 219.000 kr. til drift og investeringsformål, hvilket svarer til tilskuddet for 2006 fremskrevet til 2007 p/l.,

at Borgerrepræsentationen henstiller til Bellevue Strandpark, at strandparken inden for den givne budgetramme sikrer den sikkerhedsmæssige standard, samt

at Borgerrepræsentationen giver delegation til Kultur- og Fritidsforvaltningen til at godkende et korri-geret budgetforslag for Bellevue Strandpark for 2007 under forudsætning af, at Københavns Kommunes bidrag til Bellevue Strandpark i 2007 ikke forøges, samt at de efterfølgende ændringer i et revideret budgetforslag for 2007 alene er en følge af den tilskudsramme, der er pålagt af interessenterne.</p>

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 628/06. Udtræden af Strandparken I/S (Køge Bugt Strandpark) og I/S Bellevue Strandpark

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen bemyndiger Kultur- og Fritidsforvaltningen til at optage forhandlinger med Statsamtmanden for Københavns Amt med henblik på udtræden af I/S Bellevue Strandpark, samt

at Borgerrepræsentationen bemyndiger Kultur- og Fritidsforvaltningen til at optage forhandlinger med den relevante statsamtmand med henblik på udtræden af Strandparken I/S (Køge Bugt Strandpark).

Det forudsættes, at Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme for 2008 vil blive nedjusteret med udgiften til Strandparken I/S (Køge Bugt Strandpark) og I/S Bellevue Strandpark.

Det bemærkes, at staten, der overtager Københavns Amts andel i Amager Strandpark som følge af Strukturreformen, har i delingsforhandlingerne bemærket, at man overvejer sin deltagelse i strandparkerne. Såfremt staten vælger at udtræde af Amager Strandpark fra 2008 vil dette forventeligt påføre Københavns Kommune merudgifter på ca. 1 mio. kr.

Såfremt staten vælger at udtræde af Amager Strandpark, vil Økonomiforvaltningen sammen med Teknik- og Miljøforvaltningen fremsende indstilling, hvori konsekvenserne heraf belyses.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 593/06. Skoledistriktsændring ved Ålholm og Hanssted, Carl Th. Dreyer Vej (Akacieparken)

Indstilling om,

at Carl Th. Dreyers Vej nr. 194 – 228 og nr. 282 – 324, samt Valby Langgade nr. 144 og 146 overføres fra Ålholm Skoles grunddistrikt til Hanssted Skoles grunddistrikt, og Valby Langgade nr. 185 – 265 overføres fra Hanssted Skole grunddistrikt til grunddistriktet for Ålholm Skole.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 618/06. Skolestrukturen på Nørrebro (Heimdalsgades Skole, Rådmandsgades Skole og Hillerødgades Skole)

Indstilling om,

at Heimdalsgades Overbygningsskole nedlægges pr. 31. juli 2007,

at Rådmandsgades Skole fra 1. august 2007 omfatter børnehaveklasse til og med 9. klassetrin, samt 10. klassesmiljø ved inddragelse af bygningerne i Heimdalsgade (HGO),

at rode 149 og 151 overføres fra grunddistriktet for Sjællandsgades Skole til grunddistriktet for Rådmandsgades Skole,

at Rådmandsgades Skole indgår i Københavnermodellen for Integration i samspil med Vibenshus Skole, idet Vibenshus Skole reserverer 10 pladser til integration af tosprogede elever bosat i grunddistriktet for Rådmandsgades Skole,

at der fra skoleåret 2007/08 etableres heldagsskoletilbud for børnehaveklasse til 9. klassetrin med fritidstilbud på Hillerødgades Skole, idet fritidsinstitutionspladserne i Lundtoftegade (Kloden) indgår som en del af den samlede bygningsmæssige løsning, samt at rode 145 overføres fra Hillerødgades Skole til Havremarkens Skole.

Det bemærkes, at Borgerrepræsentationen i forbindelse med behandlingen af budget 2007 (BR 477/2006) vedtog en hensigtserklæring om, at der skal udarbejdes en Børneplan II, som sikrer, at antallet af skoler og daginstitutioner modsvarer behovet i byen. Der er imidlertid ikke truffet beslutning om det konkrete indhold i den nye børneplan.

Finansieringen af ombygningen på Hillerødgades Skole fra 2008 er således endnu ikke politisk godkendt.

(Børne - og Ungdomsudvalget)

Morten Kabell (Ø): På Søndervangsskolen i Århus oplever lærerne flere og flere konflikter, børn der græder, når de skal i skole, elever der ikke kan forstå, hvorfor de ikke bare kan komme i deres gamle SFO eller fritidshjem. Det fremgår af et brev, som lærerne har sendt til kommunens skoleforvaltning, efter skolen er startet som heldagsskole i et forsøg.

I alt er der 7 skoler i Århus, Odense, Høje Tåstrup, der kører forsøg med heldagsskole. Ifølge Politiken 5. november er der lignende frustrationer på flere af de her skoler.

I Enhedslisten ønsker vi ikke at gøre vores børn til forsøgskaniner. Vi kan høre alarmerende signaler fra de kommuner, der allerede har de her forsøg. Derfor foreslår vi, at vi udskyder forsøgene i København, til vi kender resultaterne fra de andre kommuner.

Hvis de andre kommuner opdager, at heldagsskolerne er en varm kogeplade, så er der jo ikke nogen grund til, at vi også lader de københavnske børn brænde fingrene.

Enhedslisten har som bekendt hele tiden været skeptiske over for forsøg med heldagsskoler. For os er det vigtigt, at vi lader børnene være børn, det at være barn handler også om at lege og derigennem udvikle sine sociale kompetencer og udvikle sig som menneske. Det legende barn er nemlig også det lærende barn og ikke omvendt, som forligspartierne bag faglighed for alle ved en fejl, formoder jeg, kom til at skrive.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Heldagsskolen ses tilsyneladende som et værktøj eller snarere værktøjet i socialt belastede områder, hvor børnene ikke får så høje karakter som andre steder.

Men hvorfor skulle mere af den undervisning, der ikke virker, pludselig begynde at virke. Var det ikke en ide, om man i stedet brugte de her penge på bedre undervisning, gav mere efteruddannelse til lærerne, forbedrede normeringerne, så lærerne havde mere tid til den enkelte elev.

Det er muligt, at jeg står og taler for døde øren, forliget er jo indgået, men jeg vil alligevel prøve at appellere til den sunde fornuft for børnenes skyld.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard er jo meget glad for det her forlig, faglighed for alle. Det kan man jævnligt læse i forskellige aviser, det er hans svendestykke, og det skal Ritt søreme ikke komme og tage æren for.

Men hvordan er det gået til, at heldagsskoler pludselig er blevet SF's kop te. I valgkampen, dengang Bo Asmus Kjeldgaard var arbejdsmarkedsborgmester, der lød der helt andre toner. I et interview med BUPL siger borgmesteren, og jeg citerer:

"Enhver sammentækning imellem fritidshjem og skoler skal ske med respekt for børnenes behov for at færdes i forskellige miljøer samt i respekt for pædagogernes og lærernes forskellige kompetencer."

Hvordan hænger det nu sammen med, at man nu vil droppe fritidshjemmene og lade børnene gå i skole hele dagen. Hvad er der blevet af børnenes behov for at færdes i forskellige miljøer, og hvad er der blevet af respekten for de pædagogiske kompetencer.

Enhedslisten er enig med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, altså den gamle Kjeldgaard, ikke den nye. Vi mener, det er sundt med et miljøskifte midt på dagen, og det er ikke mindst vigtigt for de børn, der ikke finder deres stærke sider i skolen, de har brug for de succesoplevelser, de får på fritidshjemmet, og som de kan tage med sig til næste skoledag. Børnenes egen frie tid er et godt rum for at stifte nære venskaber og udfolde den fri fantasi og selvbestemmelse. Arbejdet i skolen, udfoldelserne i fritiden supplerer hinanden, hvis man tænker i udvikling af kompetencer.

Derfor så er der endnu et forsøg på at appellere til den nye Bo Asmus Kjeldgaard, om han måske finder tilbage til den gamle Bo Asmus Kjeldgaard, den der havde holdninger og visioner, og den som ikke bare ville repræsentere et bredt flertal uden at bekymre sig om, hvad indholdet er. En Bo Asmus Kjeldgaard, der endda kommer fra SF, som så gerne vil være børnefamiliernes parti. Skulle vi ikke lade tvivlen komme børnene til gode og udskyde de her heldagsskoleforsøg.

Derfor vil jeg også gerne på Enhedslistens vegne foreslå, at 5. "at" udgår, og vi har stillet et ændringsforslag herom.

Jan Andreasen (A): Det kan man da kalde et ideologisk felttog, Enhedslisten er tilbage på banen. Det jeg vil holde mig til her det er den indstilling, vi skal tage stilling til.

Jeg vil sige, det er utrolig glædeligt, at den nye skolestruktur nu er på plads på Nørrebro. I virkeligheden er der tale om, at 5 skoler har været i spil, jeg mindes faktisk ikke, at vi har været ude i strukturdiskussioner i København med hele 5 skoler på spil.

Det der på mange måder er tale om det er jo, at ved det udspil, der lå i første omgang, da blev der lagt op til nogle meget omfattende diskussioner af, hvordan man skulle indrette skolerne på Nørrebro. Det man kunne se det var, at der var meget omfattende problemer med fagligheden på Nørrebro, og det er da også lige værd at minde Morten Kabell om, 53 pct. af de tosprogede børn forlader 9. klasse uden at kunne læse og skrive ordentligt. Det har Enhedslisten også et medansvar for.

Det der sker på Nørrebro er, at Heimdalsgades Overbygningsskole, som er et eksperiment, man for 5-6 år siden lagde lige op ad Mjølnerparken, det har kostet skatteyderne omkring 160 mio. kr., og det har været fuldstændig umuligt at fylde skolen op. Heimdalsgades Skole vil fremover blive lagt ind under Rådmandsgades Skole, og det der vil blive tale om her, det er, at man vil gå ind og justere pædagogikken. Det er en rigtig god ide.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Så er der det store dyr i åbenbaringen, heldagsskolerne. Prøv nu engang at tænke heldagsskoler ind i en anden sammenhæng. Det der er tale om her efter svensk forbillede, hvor man har gjort det med stor succes, det er at give børnene et enestående tilbud, og det kan man gøre. Jeg blev meget ked af, da jeg så de artikler, der var i Politiken omkring udviklingen oppe i Århus, men der er ingen, der siger, at vi skal køre heldagsskoler som i Århus. Det der jo også stod i de artikler, det var, at det var kørt over hals og hoved.

Det jeg mener vi skal gøre her i København det er, at vi skal give os den tid, det tager, studere de gode eksempler, der er i det svenske skolesystem og så give børnene det tilbud, de har brug for omkring kæmpeløft i faglighed, omkring lektiecafeer, kulturelle tilbud, idrætslige tilbud.

Så er det, vi vil opleve ligesom på Rinkebyskolen i Sverige, at skolen vil faktisk ikke kun blive brugt af de børn, der kommer fra de socialt svage kvarterer, som skolen ligger i, men man vil også opleve, at børn uden for skoledistriktet vil søge skolen. Heldagsskolen er et fabelagtigt tilskud til børn, der har store sociale og faglige problemer.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg er også meget glad for, at vi i dag forhåbentlig kan vedtage den her indstilling. Vi havde i går et pressemøde på Nørrebro, hvor hele det politiske udvalg og skolelederne for alle de her skoler, kunne proklamere, at vi efter en lang konstruktiv debat var nået frem til en løsning, som vi alle sammen er godt tilfredse med, en løsning, hvor vi har mange skoler i spil, hvor vi har nye skoledistrikter, og en løsning, hvor vi har haft en lang dialog, hvor politikerne indimellem har måttet løbe spidsrod på offentlige møder med demonstrationer i skolegården, lange debatter.

Men det har været en god proces, det har været en proces, der er endt med en løsning, som vi alle er tilfredse med, og som gør, at vi nu i går kunne gå ud og sige offentligt, vi har et godt tilbud til børn og forældre på Nørrebro, vi vil opfordre jer til at vælge den københavnske folkeskole på Nørrebro og ikke privatskolerne, fordi det, vi nu lægger frem, det kan vi stå inde for både politikere og skoleledere.

En del af det er heldagsskolen, det bliver lavet i 3 områder i byen. Man kan måske huske, at nogle i valgkampen sagde, at de gerne ville have det over hele byen. De forsøg, vi nu laver, dem laver vi 3 steder i byen i områder, hvor der er gode pædagogiske grunde til det, hvor vi vinker farvel til over 50 pct. af børnene kl. 13, og hvor mange af dem er ude i noget, som ikke er særlig sundt for dem. Vi vil gerne holde på de børn.

Vi laver det ikke ligesom i Århus, hvor man ikke havde tid nok til at forberede det, og hvor det hele skulle hastes igennem. Jeg bed mærke i i en konference, vi holdt for nylig, hvor formanden for Københavns Lærerforening Jan Trøjborg sagde, at han var meget glad for, at man ikke gjorde det som i nogle byer i Danmark, hvor man skulle haste det her igennem, men man gav dem den nødvendige tid til, at lærere, organisationer, elever kunne være med i processen.

Det er det, der er i gang i øjeblikket, der er respekt for processen, og der er en rigtig god proces i gang på Hillerødsgades Skole, hvor bl.a. eleverne har været meget aktive, men hvor også lærerne og organisationerne er med.

Så jeg tror, at vi får et rigtig godt resultat ud af det her, og det er med respekt for både lærere og pædagogers kernekompetencer. Der er jo ikke tale om at man skal sidde på sin flade hele dagen og gå i skole hele dagen, men der er tale om, at vi skal give et attraktivt tilbud, hvor vi sikrer, at de unge mennesker, som vi ellers vinker farvel til kl. 13, at de har noget fornuftigt at beskæftige sig med hele dagen.

A. Ben Haddou (C): Den her gang kommer jeg ikke op for at skælde ud. Jeg synes, det er et utrolig flot initiativ, der er taget med den aftale, der blev indgået, og speciel ros til vores uddannelsesborgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Jeg synes, det er modigt, at man tør gå nye veje, vi har i mange år levet med de her problemer, især med de tosprogede på Nørrebro. Det her med heldagsskole, hvis man overhovedet skal tale om at gøre noget for børn, så er det lige præcis at øge deres faglighed, og det er det, man gør med en heldagsskole.

Det kan godt være, at man har nogle ideer om, at hvis de leger så meget som muligt, så får de det godt på sigt, men kendsgerningen er nu den, at når over 50 pct. ender med at gå ud af folkeskolen med dårlig dansk, så står de allerede der som tabere i samfundet.

Det kan godt være, man synes, man skal putte en masse penge i at få flere lærere til at mandsop-dække hver enkelt svage elev, men det har vi altså ikke råd til. Derfor så synes jeg, at det her, der er lagt op til, faglighed for alle, det er et godt stykke arbejde, der er gennemgået, selv om jeg desværre ikke har været med til det, men det er noget godt. Jeg tror virkelig på, at det vil løse nogle af de problemer, vi har på Nørrebro, fordi de unge der, de virkelig gerne vil modtage undervisning. Men det skal være sådan, at de får støtte til at lære det faglige, og det gør de ikke, hvis man tilbyder dem almindelig pædagogisk leg osv.

Jeg kan give et eksempel. Hvis forældrene er analfabeter, hvem hjælper dem med lektierne, hvem hjælper dem med at sørge for, at de har de rigtige bøger med osv. osv. Det er netop det, man får ved en heldagsskole, at der bliver tid til, at man meget tæt følger den enkelte elev i klassen i løbet af en hel dag og samler fagligheden sådan, så eleven til sidst, når han eller hun går ud af folkeskolen forhåbentlig om nogle år, ja så er de på lige fod og på lige niveau med øvrige folkeskoleelever.

Så al mulig held og lykke med det projekt.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Med netop det her forslag så å jeg sige, at det hilser vi da velkommen alle os, der er medlemmer af Børne- og Ungdomsudvalget.

Heldagsskoler, som Morten Kabell mener, er helt forfærdeligt, det er faktisk noget af det, vi i Københavns Kommune bruger millioner på. Børn med adfærdsproblemer betaler vi det private for, at børnene kommer over i en heldagsskole. Det er ikke kun det faglige, de får et fagligt løft.

Som rådgiver i et børneteam har vi utroligt mange børn, hvor vi sammen med PPR har børn videreført til netop heldagsskoler. Det er heldagsskoler, hvor man både får det faglige, men hvor man i hele det daglige også kan gå ind og tage noget leg og læring indimellem, sådan så det er måske 2 timer med det faglige, så går man ud, man kan lege, man kan tage på fisketur, man kan så mange ting. Der er psykologer, der er psykiatere, man samarbejder også med forældrene.

Det kan da godt være, man siger, jamen det er ikke det store projekt, man vil lave her, jo, det er noget af det, man også kan se på. Man behøver hverken tage til Sverige eller se på det, som ikke er gået godt for andre kommuner, man kan tage lidt af det, som man også bruger i det private, men hvor man også gerne vil give et løft til de svageste.

Vi kan godt være enige om, i de almindelige skoler vil vi godt have fritidshjem for sig, vi vil også gerne have skole, så man kan sige, skole, det faglige for sig og så fritidslivet for sig. Men lige præcis her er det så vigtigt for nogle børn, at de er i noget forudsigtelighed, de har de samme lærere. Og samtidig med det så er de også med i det sociale og får i hvert fald nogle sociale relationer til andre ligeværdige.

Morten Kabell (Ø): Det er rigtigt, at resultatet for en stor dels vedkommende er blevet bedre, end da det startede. Der er blevet stoppet skolenedlæggelser, der ikke havde været nødvendige med undtagelse af overbygningsskolen i Heimdalsgade.

Det er da også rigtigt, at en del af det, jamen det er vi jo også fuldstændig tilhængere af, det er vi jo heller ikke imod, vi stemmer ikke imod det, har ikke stemt imod det i udvalget, har også talt positivt om det hele vejen igennem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Jeg hører også, når Jan Andreasen fortæller, som jo er sandt, at 53 pct. af 9. klasses eleverne går ud med for dårlige kundskaber. Det er et problem, og det vil vi da selvfølgelig gerne i Enhedslisten tage vores del af ansvaret for lige såvel som alle andre politikere i Københavns Borgerrepræsentation skal tage en del af ansvaret for det. Vores folkeskole har ikke været god nok.

Men hvorfor i alverden dog så putte mere af det samme, der har vist sig ikke at virke ind og give eleverne det, det giver dog ingen mening. Hvorfor er det, at skal kunne gavne de her 53 pct. af 9. klasses eleverne, når det er, at skoleinspektørerne skal have mere i løn, hvis det er, deres karaktergennemsnit stiger med 0,1. Jeg tror egentlig ikke, at det hjælper lille Fatima eller Frederikke i 9., at det hjælper på deres karaktergennemsnit, at deres skoleleder får lidt mere i månedsløn på baggrund af karaktergennemsnittet. Altså ærlig talt, det er ikke sagligt, det er decideret usagligt.

Hvorfor er det ikke efteruddannelse, vi kigger på, hvorfor er det ikke normeringerne, vi kigger på.

Og hvorfor, må jeg så spørge Jette Bergenholz Bautrup, for jeg lytter meget til, hvordan hun fortæller begejstret om de heldagsskoletilbud, som der er. Jeg er faktisk enig i denne begejstring, det har bare, undskyld mig, intet at gøre med de heldagsskoler, vi laver nu.

Hvis jeg var en smule grov, og det er jeg jo ikke, så ville jeg sige, at Jette Bergenholz Bautrup giver stort set alle elever på de her 3 områder, en psykisk diagnose og mener, at de bør indstilles stort set kollektivt til PPR, fordi det er den type heldagsskoletilbud, de åbenbart skal have fremover.

Det bliver det jo ikke, og det er jo det, der er hele pointen, det her bliver jo bare mere af den samme skuffe, det bliver jo ikke, heldigvis da i øvrigt, et PPR-baseret heldagsskoletilbud, som dem vi har i øjeblikket, altså det er jo ikke det, vi er i gang med. Så i virkeligheden er det at blande en helt anden frugtskål ind i de æbler, vi ellers diskuterer lige her.

Altså heldagsskolen, ja vi er imod det, fordi det giver ikke de løsninger, der er brug for, det er bare mere af den samme slags, det er en måde at løse nogle ting på ved at hive et eller andet tilfældigt redskab ned fra værktøjshylden og så tro, at man kan løse elevernes faglighed ved hjælp af det.

Samtidig med at man begynder nogle ting, som decideret vil være modproduktive som f.eks. den med resultatløse til skolelederne, hvis 9. klasses elevernes karaktergennemsnit stiger. Undskyld mig, det har intet med faglighed at gøre.

Derfor burde man tage konsekvensen af de erfaringer, der trods alt er rundt omkring i de kommuner, der har lavet forsøg med heldagsskolerne, hvor eleverne er kede af det, hvor eleverne græder, når de ikke kan få lov til at komme på de andre fritidstilbud, de tidligere har oplevet nogle gode sejre ved, hvor de tidligere faktisk har fået noget overskud, som de kunne tage med til næste dags skoledag.

Hvis det var det, at vi kunne, jamen så ville den samlede indstilling her være en stor sejr, det ville være rigtig godt. Det er den ikke, vi mangler den her lige petitesse, at vi skal have pillet heldagsskolerne ud, det stiller vi forslag om.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"at 5. at-punkt udgår."

Ændringsforslaget blev forkastet med 47 stemmer imod 6.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

17) BR 629/06. Vedtægt for bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Indstilling om,
at forslag til vedtægt for bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium godkendes.
(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 595/06. Miljøgodkendelse af genbrugsstation på Borgervænget

Indstilling om,
at Miljøkontrollen meddeler miljøgodkendelse af Borgervænget genbrugsstation, samt
at der gives en kapitalbevilling på 650.000 kr. til etablering af støjskærm. Der anvises kasse­mæssig dækning for udgiften i 2006 på funktionsnummer 1.55.3 "Genanvendelses­anlæg og for­sortering".

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget) (Standsningsret)

Karin Storgaard (O): Denne sag omhandler miljøgodkendelse af en genbrugsstation i Borgervænget. Ja, vi har mange interessante sager i Borgerrepræsentationen. Denne er en af dem, som Dansk Folkeparti har standset efter beslutning i Teknik- og Miljøudvalget.

Jamen hvorfor har vi så det, mangler vi da ikke genbrugsstationer i København, jo, det gør vi, men i denne sag går hensynet til en genbrugsstation før hensynet til beboere og institutioner og kolonihaver.

Det fremgår af indstillingen, at støjen fra trafikken hverken før eller efter etableringen af genbrugsstationen overholder Miljøstyrelsens vejledende støjgrænse på 55 dB. Miljøstyrelsen betragter principielt en udendørs støjgrænse på 65 dB som højst acceptabel.

Men her stiger støjen til 66 dB på søndag mellem 10 og 17, ved beboelse på hverdage er den 68. Det er gennemsnitsbelastningen, så det vil sige, at støjen fra enkelt containere og lastbiler kan være betydeligt højere.

Forvaltningen foreslår, at borgerne kan opholde sig i stillefacaderne. Disse, ved jeg, vender ind til gården, hvor der de fleste steder er soveværelser. Ærlig talt, det synes jeg er en dårlig løsning, skal man benytte søndagen i soveværelset, ja, det kommer selvfølgelig an på, hvad man skal lave, men alligevel en hel dag, fordi det støjer. (Almindelig uro) Jamen det kunne da være, man skulle sy noget tøj eller hvad, jeg ved ikke, hvad Winnie Larsen-Jensen tænker på.

Københavns Kommune har ellers en målsætning for støj, og forvaltningen har udgivet disse her 2 hæfter til udvalget, der hedder "Miljø i byggeri og anlæg, vurdering af støjretningslinjer i Københavns Kommune".

Fru formand, jeg synes her er lidt meget støj herinde, kunne vi ikke j.....

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det har Karin Storgaard ret i, at der er lidt rigelig støj.

Karin Storgaard (O): I de fine hæfter, vi har fået, der står der, at Københavns Kommune har en målsætning for støj, og der står, at støjniveauet i områder til boliger og institutioner m.v. på lang sigt ikke må overstige 55 dB.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Videre er der en forklaring om, og det ved vi jo godt alle i forvejen, at støj har en væsentlig indflydelse på livskvalitet og sundhed. Det er et overordnet mål at reducere støjen mest muligt, og det fremgår ligeledes af de her hæfter.

Desværre så ser det ud til, at man helt har glemt det i denne sag, man ser helt væk fra denne her støj. Den forøgede støj opstår nok mest på grund af den øgede biltrafik.

Så er der foreslået en støjskærm, og det er så det, der skal gives penge til, men det er ikke nær nok.

Vi har i denne sag haft foretræde fra beboerne i udvalget, de har skrevet til os, jeg tror også, de har skrevet til os i dag, det har jeg i hvert fald fået besked om. Men på det foretræde for Teknik & Miljø Der er altså stadig væk meget støj altså, specielt ovre i den her ende, jeg ved ikke, om det er Mogens Lønborg og Carl Christian Ebbesen, der snakker højt. Tak det hjalp, kunne jeg se.

På foretræde for Teknik & Miljø der siger beboerne fra Borgervænget, at de siden første miljøgodkendelse har stået uforstående over for placeringen af en genbrugsstation med disse dimensioner. Stationen tænkes placeret midt i et område med hundredvis af boliger, adskillige institutioner, en skole med 1.000 elever, legepladser, Kildevældsparken, økohaver, kolonihaver samt en stor busterminal med mange ud- og indkørsler hver dag.

Man skal være opmærksom på, at de busser, de kører altså samme vej, som man skal køre til genbrugspladsen. Det er en smal vej på max. 5-6 m, så der er ikke meget plads, når de kører i begge retninger.

Så fortsætter jeg med, hvad de siger derude fra, de siger, "hvad dette indebærer af miljømæssige problemer i dette i forvejen stærkt belastede område er ikke svært at forestille sig." De henviser så til støjforurening og luftforurening.

De henviser også til de mange flere biler, der vil køre nedad vejen i forhold til tidligere.

De taler om venteparkering, som vil blive et stort problem, og i stedet for at reducere biltrafikken ind i byområdet, forøges den daglige tilgang med 1.500 privatbiler, trailere og et stort antal lastbiler.

Det de også gør opmærksom på det er jo, at det er ikke kun fra Østerbro, man kommer fra omegnen af København for at komme ind til pladsen. Det vil sige, det er fra København, men det er udkanten af København, man også kommer fra.

Samtidig så taler de om, at det er en yderligere belastning af trafikken med omlægning af krydset Strandvænget-Ryvang og Østerbrogade, og hvis der er nogle, der husker den sag, som tidligere har været behandlet, hvor man lod lastbilerne køre den vej ned i stedet for ad Strandvænget.

Jeg vil anmode om, jeg har ikke så meget tilbage, om jeg kan få lov til at tage lidt af anden runde. Tak for det.

Det mener man, det er et problem, at der kommer yderligere trafik ind.

Jeg ved godt, at forvaltningen mener, at det ikke er de store problemer, men det er det trods alt, fordi et par hundrede biler mere på Østerbrogade betyder trods alt noget.

Så synes jeg godt, at man kan undre sig over, at der er nogle partier, der taler meget om miljøet og hensynet til borgerne, bl.a. taler jo både Socialdemokraterne, SF og De Radikale om biler ud af byen osv. Her er det lige omvendt, her sender man en masse flere biler lige ind i boligområder, skoleområder og institutionsområder. Det kan da godt føre til, at man overvejer, om det er det rigtige, man vil gøre i det her tilfælde.

Men det gælder måske ikke, eller også har man helt glemt, man har den politik, for det kan jo ikke tænkes, fordi det er, der ikke er nogen borgerrepræsentanter, der bor ude i det område eller har været ude og se, hvordan det er, fordi det er faktisk taget forfærdeligt.

Men det kommer vi jo nok ikke videre med. Men jeg har et forslag, og Dansk Folkeparti foreslår, at sagen tilbagevises til TMU. Da vi ikke er sikre på, at man er fornuftige nok og siger, det er o.k. at se nærmere på det, så har vi et andet forslag, som også har været oppe i Teknik & Miljø, og det hedder, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

der gives miljøgodkendelse til en nærgenbrugsstation. En nærgenbrugsstation vil ikke give nær så meget trafik derude, beboerne har sagt, at det ville de godt gå ind for.

Så jeg håber, I har set den skrivelse, der er kommet fra Ryvang Lokalråd, og beboerne har skrevet herind før, de har også skrevet i lokalaviser for at fortælle om deres problem.

Men det får vi jo så se, om man vil gå med på og ændre holdningen. Jeg vil i hvert fald opfordre meget til, at man tilbageviser sagen til Teknik- og Miljøudvalget, så vi endnu en gang kan se, om det er det rigtige, I gør.

Vi ved godt, der mangler genbrugsstationer, men det skal vel ikke være sådan, at genbrugsstationerne kommer før menneskene, det er vel trods alt stadig væk menneskene, der kommer før genbrugsstationerne.

Jesper Schou Hansen (V): Vi vil gerne støtte Dansk Folkepartis forslag om at sende sagen tilbage til udvalget, ikke mindst fordi der er nogle, der har stillet spørgsmål omkring, hvorvidt det vil være muligt at placere en genbrugsstation i Frihavnsområdet eller i Nordhavnsområdet, idet der åbenbart allerede findes en virksomhed, der har en miljøgodkendelse, som måske kunne tages i anvendelse i denne sammenhæng. Og det synes vi, det er vigtigt at få belyst, før sagen bliver endeligt besluttet.

Ønsker Borgerrepræsentationen ikke at sende den tilbage til udvalget, så vil vi gerne støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag om at meddele en miljøgodkendelse til en nærgenbrugsstation.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 39 stemmer imod 13.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Abderrahman Ben Haddou (løsgænger) og Ø.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"at der gives en miljøgodkendelse til en nærgenbrugsstation."

Ændringsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 12.

For stemte: C, O, Abderrahman Ben Haddou (løsgænger) og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 0. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti har undladt at stemme i denne sag, ikke fordi vi har noget imod genbrugsstationer, men da trafikstøjen og luftforurening og generne dermed er for høje. Der er således ikke taget hensyn til beboerne, institutionerne og kolonihaverne i området."

19) BR 621/06. Lokalplanforslag "Sølvgades Skole"

Indstilling om,

at forslag til lokalplan "Sølvgades Skole" vedtages med henblik på offentliggørelse,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder,
at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt
at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, et borgermøde samt en lokal plancheudstilling, som vil være bemandet i to perioder.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**20) BR 617/06. Lokalplanforslag "Skjulhøj Allé"**

Indstilling om,
at forslag til lokalplan "Skjulhøj Allé" vedtages med henblik på offentliggørelse,
at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder,
at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt
at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**21) BR 633/06. Tillæg nr.3 til lokalplan nr. 76 "Titangade"**

Indstilling om,
at forslag til tillæg nr. 3 til lokalplan nr. 76 "Titangade" vedtages med henblik på offentliggørelse,
at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder,
at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt
at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**22) BR 643/06. Lokalplanforslag "Sværtegade / Pilestræde"**

Indstilling om,
at forslag til lokalplan "Sværtegade/Pilestræde" vedtages med henblik på offentliggørelse,
at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder,
at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt
at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen samt en lokal plancheudstilling, som vil være bemandet i to perioder.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**23) BR 619/06. Toftegårds Plads Syd - medlemsforslag om midlertidig indretning**

Indstilling om,

at der gennemføres en midlertidig indretning af Toftegårds Plads Syd med parkering, med et areal ud for Valby Medborgerhus forbeholdt til aktiviteter og med et areal forbeholdt ventende køreskolevogne med elever, der skal til køreprøve, samt at der gives en anlægsbevilling på Vej & Parks anlægsramme på kr. 250.000 - under konto 2.22.3 Vej-anlæg til gennemførelse af det ovenfor beskrevne projekt.

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**24) BR 622/06. Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifter til implementering af ESDH**

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøforvaltningen kan optage et internt lån på op til 10,9 mio. kr. i 2007 til finansiering af udgifterne til implementering af elektronisk sags- og dokumenthåndtering. Endelig låneprofil fastlægges ved afslutning af regnskab 2007. Lånet tilbagebetales i årene 2008 -2012, samt at den årlige ydelse dækkes inden for Teknik- og Miljøforvaltningens ramme på Sekretariatets funktion 6.51.1 "Sekretariat og Forvaltning". Øvrige relaterede udgifter afholdes over forvaltningens almindelige bevilling

Det bemærkes, at det ansøgte interne lån er i tråd med Københavns Kommunes interne lånepolitik, hvor der kan gives interne lån til effektiviseringsprojekter.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**25) BR 623/06. Tillægsbevilling til kvartermiljøstation i Tingbjerg**

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling på 500.000 kr. som anlægstilskud til kvartermiljøstationen i Tingbjerg-Utterslevhuse. Der vil være kasse-mæssig dækning for beløbet på Miljøkontrollens ramme for det takstfinansierede område, anlægsbevilling funktionsnummer 1.55.3 – genanvendelses-anlæg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter – herunder evt. afledte driftsudgifter - som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 624/06. Nordhavnsvejen

Indstilling om,
at Svanemøllegruppens forslag på baggrund af Screeningsnotat (bilag 3) og mødereferat (bilag 2) medtages i det videre arbejde indtil juni 2007, hvor behovet for fremtidssikring er afdækket, og Hovedforslag kan vælges,
at der på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) gives en anlægsbevilling på 3,9 mio. kr. til rådgivning og konsulentbistand til forberedende arbejder vedr. Nordhavnsvejen. Der anvises kassemæssig dækning på Økonomiforvaltningens bevilling Kassen funktion 8.05.5, samt
at beløbet på 3,9 mio. kr. tilbageføres til kassen (Økonomiforvaltningen, funktion 8.05.5) i forbindelse med udmøntningen af midlerne fra salget af el-delen af KE.

Det forudsættes, at uanset hvilken linieføring der vælges som hovedforslag, skal det endelige forslag ligge indenfor den økonomiske ramme fra aftalen om Metro City-Ring og Københavns Kommunes budget for 2007, jf. vedlagte notat.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 606/06. Personalesag

Indstilling om,
at Borgerrepræsentationen træffer beslutning om, at tjenestemandsansat vicedirektør på åremålsvilkår i Børne- og Ungdomsforvaltningen Jørn Larsen afskediges til endelig fratreden med udgangen af juli måned 2007,
at Borgerrepræsentationen godkender, at tjenestemandsansat vicedirektør på åremålsvilkår Søren Stahl Nielsen med virkning fra den 1.12.2006 overgår til en funktion på åremålsvilkår som senioranalytiker i Børne- og Ungdomsforvaltningen, samt
at to stillinger som vicedirektør i Børne- og Ungdomsforvaltningen opslås ledige med henblik på besættelse snarest muligt.
(Økonomiudvalget)

Louise Frevert (O): Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at jeg synes, det er dødhamrende pinligt at skulle stå og sige nogle ting for åbne døre. Rent principielt så mener jeg, at sådan en sag som denne her, uagtet hvad som helst, bør finde sted for lukkede døre, uanset om folk i virkeligheden har noget at sige til sagen eller ej. Det er fuldstændig ligegyldigt.

Jeg er rigtig, rigtig skuffet over, at man ikke har kunnet enes om at få denne sag under en lukket dagsorden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

Når det så er sagt, så kan det så ikke lade sig gøre, men så har jeg i hvert fald luftet de principielle holdninger rundt omkring i lige nøjagtigt denne sag.

Hele forløbet synes jeg har været noget mismask. Hele denne sag burde aldrig nogen sinde have været forekommet. Nu ved jeg godt, at nogle vil sidde og måske rulle øjne og vende ansigterne den anden vej osv. og så tænke, så nu kommer hun med det samme, hun har sagt for en time siden, og ja, det gør jeg faktisk også. Det er nemlig fuldstændig rigtigt, fordi jeg synes, at denne sag er så pinlig både for forvaltningen, men også for os som politikere.

Det burde aldrig nogen sinde have forekommet, at man fyrer 2 vicedirektør, man kan så sige, en ja, altså en fejl kan næsten tilgives, men 2 det synes jeg næsten er for pinagtigt.

Nu kommer den igen, i alle de år, hvor jeg har siddet i denne forvaltning, som nu hedder BUF, der må jeg ærligt indrømme, at jeg og mange andre har handlet i rigtig, rigtig god tro, når vi har spurgt til sagerne, når vi har spurgt til regnskaberne, når man har stillet kritiske spørgsmål, og man har fået svar fra de embedsmænd, der har været til stede under udvalgmøderne.

Nu er det jo sådan, at man selv i et udvalg, det ved I jo bedre end så mange andre, selv kan beslutte, hvor mange embedsmænd der skal være til stede ved udvalgmøderne. Vi havde besluttet, at der skulle være en del af direktionen til stede, fordi så føler man sig godt tilpas, tror man, man er dækket ind, fordi 4 eller 5 par øjne ser trods alt bedre, og 4-5 par ører hører bedre end nogle enkelte.

Når det er sagt, mener jeg virkelig, det har været en fadæse, der ikke har været nogen, der egentlig har været mere kritiske, når der er nogle af os, der har stillet spørgsmål og egentlig har kunnet høre og fornemme, man har fået en sludder for en sladder.

Specielt vil jeg nok have lov at sige, og nu beklager jeg igen, men sådan er det, har det været min opfattelse, og det er selvfølgelig helt subjektiv opfattelse, jeg fremkommer med her, at der har været en enkelt af de personer, som herved er blevet afskediget, men alligevel ikke afskediget lige pludselig, som så skulle ansættes i et andet job, som har været i stand til i det, jeg vil kalde at tale solen sort.

Hvad mener jeg så med det, der mener jeg, at når man har spurgt til tingene, har man fået ikke nogen som helst forklaring, og man kunne stille spørgsmål og få papirer og notater osv. For at sige det rent ud, så må man gå ud fra, som også nogle af mine kolleger her sagt heroppe fra, vi er jo, når man er valgt til Borgerrepræsentationen fritidspolitiker og ikke heltidspolitiker.

Det vil sige, at man har krav på at få nogle svar, som er letforståelige, og som man kan tage et ræsonnement ud fra. Det vil sige, de skal ikke være kryptiske, og de skal ikke være for lange, og de skal ikke være uforståelige, som mange af de svar har været, som man har fået fra forvaltningen igennem årenes løb, specielt fra Søren Stahl Nielsen, mener jeg. Det er min personlige subjektive opfattelse af tingene.

Men de er åbenbart ikke mere subjektive, at man har fundet belæg for, at vedkommende så skulle fyres sammen med Jørgen Larsen, og det kan man jo så diskutere, det har jeg stor forståelse for, for det er godt at starte på en frisk, der har været for meget sylteri.

Men hvad jeg er helt uforstående overfor er, at man ud af 2 så genansætter den ene, måske fordi han er et par år yngre, det kan jeg ikke forstå, først skal han i controllerjob, derefter skal han så lige pludselig have en senioranalytisk rolle.

Det er også uforståeligt for mig, og jeg vil gerne anmode formanden om at have lov til at udnytte lidt mere af min taletid. Det er uforståeligt for mig, fordi hvis man ikke har været kapabel til at varetage den funktion, man har haft i så mange års ansættelse i forvaltningen, så er det efter min bedste overbevisning heller ikke muligt at kunne forvalte job, hvor man sidder i en forvaltning, som man har været med til efter igen min bedste overbevisning, at sovse til i sniksnak og i andre ting, der har været uforståelige. Alt andet lige har været med til, det er også noget, jeg helt formoder, men underskud er der på 410 mio. kr., har i hvert fald haft en andel i på den ene eller den anden måde.

Vi er selvfølgelig nødt til, og jeg vil nok også pointere, at det er ikke første gang, at jeg har pointeret det her i årenes løb, det er ikke første gang, at jeg siger det, men så kan jeg så trøste forsamlingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

med, at det nok bliver sidste gang, i hvert fald de her sager forhåbentlig ikke kommer til at forekomme på nogen som helst måder, efter vi har fået en fortrinlig ny direktion, som har taget hånd om tingene forhåbentlig.

Vi håber ikke heller, at der kommer til at vælte nye lig ud af skabene, det her må være smertepunktet for, hvad man kan tolerere, og hvad man kan tåle ikke alene i en forvaltning, men så sandelig også i en kommune, som burde være det ypperste i Danmark, nemlig vores hovedstad.

Vi stemmer for indstillingen, fordi vi skal jo se at komme videre, vi har ikke tænkt os at gå imod vi er solidariske med flertallet. Men det har været meget, meget vigtigt at få fortalt baggrunden for, at det er med en skælvende finger, at jeg og min gruppe trykker på knappen, men vi gør det. Det er med henblik på, at vi tænker, at det her er noget, der skal overstås. Det er en tid, der er forbi, og vi ser fortrøstningsfuldt på, at det forhåbentlig, og det bliver det, lysere tider i BUF-forvaltningen, fordi det er trods alt børnenes fremtid, vi skal varetage og ikke fallerede kontorfunktionærers.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ikke nok med at der er kommet en ny direktion, der er også kommet en ny borgmester. Jeg giver ordet til Bo Asmus Kjeldgaard.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal kun lige sige til det med, at den ene vicedirektør fortsætter, at det har været en juridisk vurdering, at sagerne ikke kan vendes i forhold til de 2 vicedirektører. Og der har været, kan man sige, en juridisk appel om, at man brugte de ressourcer, der var.

Den nye administrerende direktør Else Sommer har vurderet, at Søren Stahl Nielsen fint kunne bruges som analytiker. Det er nu lavet om, så der ikke er noget ledelsesansvar, det var der sådan set heller ikke før, men det var en forkert stillingsbetegnelse.

På den måde tror jeg, vi har fundet en god løsning, hvor vi bruger de ressourcer, som der ligger i at have en stilling af den karakter.

Så skal jeg i øvrigt bare sige, at jeg er utroligt glad for, at vi nu kan få sluttet det her, og at det er vigtigt, at vi nu ser fremad. Der er lavet en genopretningsplan i Børne- og Ungdomsudvalget, hvor vi realiserer faglighed for alle, hvor vi retter op på økonomien, hvor vi får en ny organisation, og det har fået hele udvalgets opbakning.

Jeg er også glad for, at Økonomiudvalget her i tirsdags vedtog at tiltræde en tillægsbevilling på ca. 230 mio. kr., så vi kan få det underskud, der er i 2006 ud af verden.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

28) BR 615/06. Metroafgrening Nord - Vest

Indstilling om

at Økonomiforvaltningen i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen pålægges inden sommeren 2007 og inden for en samlet økonomisk ramme på 1,2 mio. kr. at udarbejde et beslutningsgrundlag for Borgerrepræsentationen vedrørende eventuelt anlæg af et afgreningskammer på Cityringen som forberedelse af et senere anlæg af en metroafgrening mod Brønshøj og videre mod Gladsaxe eller Herlev, at der gives en tillægsbevilling i 2006 på 1,2 mio. kr. til Økonomiudvalgets budget, bevilling Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.51.3. til dækning af udgifter i forbindelse med udarbejdelsen af ovennævnte redegørelse. Der anvises kassemessig dækning på Økonomiudvalgets budget, bevilling Finansposter, funktion 8.05.5 (kassen), samt at beløbet på 1,2 mio. kr. tilbageføres til kassen (Økonomiudvalgets budget, bevillingen Finansposter, funktion 8.05.5) i forbindelse med udmøntningen af midlerne fra salget af eldelen af KE.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

(Økonomiudvalget)

Winnie Berndtson (løsgænger): At man undersøger forskellige løsninger for, hvordan man kan trafikbetjene det yderste Nørrebro ud til Brønshøj og gerne også videre ud til omegnskommunerne er rigtig fornuftigt taget i betragtning, at man skal bruge 200 mio. kr. på at lave forgreningen til en metro til Brønshøj, og det skal man gøre i forbindelse med den metroring, som vi er i gang med at planlægge nu.

Så fornuftig beslutning, at man vil kigge på, om vi skal have en metro til Brønshøj, eller der er andre alternativer. Jeg kommer selv fra Brønshøj, så jeg kan simpelt hen ikke forestille mig, at vi ikke skal have metro til Brønshøj, det har vi da også kæmpet for længe, så det håber jeg da, at det bliver resultatet.

Men for min skyld kan man godt undersøge andre løsninger, sådan så man er helt forvisset om, at den dag, man beslutter at bruge 200 mio. kr. på at forberede forgreningen til Brønshøj, at det er 200 mio. kr., der er givet godt og nødvendigt ud for at trafikbetjene et så stort område af København, som i dag ligger helt uden baneforbindelser af nogen som helst art.

Derfor var det da også med stor overraskelse, da jeg læste denne sag, at jeg på side 2 kunne læse, at de, og man vælger oven i købet at bruge ordet "relevante alternativer" til en metroafgrænsning er letbaner. Fint for mig. Men så følger der "eller højklassede busløsninger".

Så er det, jeg bliver nødt til at spørge Økonomiudvalget, for hvem skulle jeg ellers spørge, det er dem, der har besluttet at fremlægge denne indstilling, hvad er højklassede busløsninger? Er det A-busser eller S-busser, dem har vi sådan set nok af, dem kan der simpelt hen ikke være flere af ud til Brønshøj og slet ikke på Brønshøj Torv, eller er det nogle busser, som jeg aldrig nogen sinde har hørt om. Vi har ellers lavet busforsøg nok i København, ikke særligt vellykkede, men vi har da kastet os ud i dem.

Hvad er højklassede busløsninger, det vil jeg gerne vide, fordi de er beskrevet som et relevant alternativ til en metro. Jeg har aldrig hørt om det, så kunne nogen fra Økonomiudvalget oplyse mig om, hvad det er.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der ønsker ordet. (Afbrydelse af Winnie Berndtson)

Winnie Berndtson (løsgænger): Jamen jeg må så slutte, at der er ingen økonomiudvalgsmedlemmer, der ved hvad en højklasset busløsning er, siden der ikke er nogen, der kan svare på, hvad det er.

Så meget desto mere foruroligende er det jo at overgive det her dokument til forvaltningen, politikerne i denne forsamling beder forvaltningen om at arbejde videre med højklassede busløsninger, men ingen i denne her forsamling er i stand til at forklare, hvad en sådan løsning er. Hvordan i al himlens navn skal forvaltningen så kunne arbejde med det.

Så derfor vil jeg gerne stille et ændringsforslag, da jeg nu er af den fulde overbevisning, at busser ikke er et alternativ til metroen, det er der i hvert fald ikke nogen i denne sal, der har kunnet svare på, at det var, at det simpelt hen udgår. Ændringsforslaget lyder således:

"At højklassede busløsninger ikke indgår i udarbejdelsen af et beslutningsgrundlag for Borgerrepræsentationen vedrørende evt. anlæg af afgreningskam på Cityringen ved Nørrebro Station."

Winnie Berndtson (løsgænger) stillede ændringsforslag om, at der tilføjes et 4. at-punkt med ordlyden:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2006

"at højklasede busløsninger ikke indgår i udarbejdelsen af et beslutningsgrundlag for Borgerrepræsentationen vedrørende eventuelt anlæg af afgrænsningskammer på Cityringen ved Nørrebro Station."

Ændringsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 11.

For stemte: C, F, Abderrahman Ben Haddou (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Imod stemte: A, B, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Winnie Berndtson (løsgænger) afgav følgende protokolbemærkning:

"Jeg finder det meget underligt, at ingen i Økonomiudvalget kan eller ønsker at oplyse, hvad de "højklasede busløsninger" omtalt i materialet går ud på. Det er meget vanskeligt at tage stilling til sagen, når ingen af de udvalgsmedlemmer, der stiller forslaget, ønsker at oplyse, hvad der menes."

=====

29) BR 616/06. Opfølgning på Revisionsdirektoratets revisionsprotokollat nr. 9/2005 og medlemsforslag BR 507/06

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender, at indstillingens bilag 1 og 2 sendes til kommunens forvaltninger som opfølgning på Revisionsdirektoratets revisionsprotokollat nr. 9/2005 og medlemsforslag BR 507/06, samt

at der hermed er gjort op med medlemsforslag BR 507/06.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

30) BR 620/06. Stiftelse af erhvervsdrivende fond til at varetage erhvervsservice i Region Hovedstaden

Indstilling om,

at Københavns Kommune indtræder som medstifter af en erhvervsdrivende fond, der skal forestå erhvervsservicen i Region Hovedstaden fra 1. januar 2007,

at Københavns Kommune indskyder sin relative andel af grundkapitalen i fonden, svarende til 93.000 kr. (2006-p/1). Derfor gives der en tillægsbevilling på 93.000 kr. (2006-p/1) til Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.25.5 med dækning på Økonomiudvalgets bevilling, ØKF, fælles anlægspuljer, funktion 6.51.3 (Puljen til uforudsete udgifter), samt

at Københavns Kommune opløser den selvejende institution EVU – Erhvervscenter for Etablering, Vækst og Udvikling samt opsiger interessentskabskontrakten vedrørende EVU Erhvervsservice I/S, i overensstemmelse med de i vedtægter og kontrakt indeholdte bestemmelser herfor.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

31) BR 634/06. Medlemmer til Vanløse Lokaludvalg

Indstilling om,
at Borgerrepræsentationen udpeger de personer, som på et repræsentantskabsmøde for Vanløse Lokaludvalg den 24. oktober 2006 blev indstillet som medlemmer henholdsvis suppleanter for lokale foreninger, organisationer og brugerbestyrelser til Vanløse Lokaludvalg for indeværende valgperiode jf. bilag 1.
(Økonomiforvaltningen)

Bjarne Nielsen (B) forlod mødet under behandlingen af sagen.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.**32) BR 638/06. Meddelelse om midlertidige valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om,
at Bo Normander (B) med virkning fra den 2. november 2006 og indtil 31. december 2006 indtræder som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget, som medlem af Den politiske arbejdsgruppe for København og Malmø - én by, som suppleant i ELFORs bestyrelse og repræsentantskab, som medlem af bestyrelsen for Byfornyelsesselskabet København s.m.b.a., som medlem af Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum, i stedet for Monica Thon (B).

Meddelelsen blev taget til efterretning.**33) BR 642/06. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om,
at Bjarne Nielsen (B) med virkning fra den 16. november 2006 og til og med 15. december 2006 indtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget, i stedet for Kasper Johansen (B).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er der ikke flere sager på det åbne møde, men der er strengt taget en halv time til klokken er 23. Er der nogen, der ønsker medlemsforslagene genoptaget på dette møde? (Ophold). Det er der ikke.

Denne sag behandlede for lukkede døre:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2006**

34) BR 625/06. Option på areal
